தாக்கவேத கத்திரும்
பாக்கமுற்ற பொன்னென
நீக்கமற்ற விருண்மல
வீக்கமற்று விட்டதே.

(இ - ள்.) வேதகத்து இரும்பு தாக்க - பரிச வேதியில் இரும்பு தாக்குற, ஆக்கம் உற்ற பொன் என - (அவ்விரும்பின் றன்மை கெட்டு) ஆகிய பொன்னைப் போல, நீக்கம் அற்ற இருள் மலவீக்கம் அற்று விட்டது - (இறைவன் திருவருட் பார்வையால்) நீங்காத ஆணவமலத்தின் கட்டு அற்று விட்டது.

மேற்செய்யுளிலுள்ள 'அடிகள் நோக்க' என்பதனை ஈண்டும் கூட்டியுரைக்க. நீக்க மற்ற - பிரிப்பின்றியிருந்த. வீக்கம் - செறிவுமாம். (கஎ)

நிறையுமன்பெ னுந்நதி
பொறையெனுங் கரைகடந்
திறைவனின்ன ருட்கடற்
றுறையின்வாய் மடுப்பவே.

(இ - ள்.) நிறையும் அன்பு எனும் நதி - நிறைந்த அன்பு என்னும் யாறானது, பொறை எனும் கரை கடந்து - பொறுமை யென்னுங் கரையைக் கடந்து, இறைவன் இன் அருள் கடல் துறையின்வாய் மடுப்ப - சிவபெருமானது இனிய திருவருளாகிய கடலின் துறையின்கண் (சென்று) கலக்க.

அடக்கலாற்றாது பொங்கி யெழுந்த தென்பார் 'பொறை யெனுங் கரை கடந்து' என்றார். (கஅ)

எழுந்திறை யடிக்கணே
அழுந்துநேச மொடுதவக்
கொழுந்தனார்க ளறுவரும்
வீழுந்திறைஞ்சி னாரரோ.

(இ - ள்.) தவக்கொழுந்து அனார்கள் அறுவரும் - தவத்தின் கொழுந்து போன்றாராகிய அம் மகளிரறுவரும், எழுந்து-எழுந்து, அழுந்து நேசமொடு-ஆழ்ந்த அன்புடன், இறை அடிக்கண் விழுந்து இறைஞ்சினார்-இறைவன் திருவடியின்கண் வீழ்ந்து வணங்கினார்கள்.

அறுவரும் எழுந்து நேசமொடு இறைஞ்சினார் என்க. அரோ, அசை. (க௯)

குமாற்கூட்டு மிளமுலை
உமையொப்பார்கள் சென்னிமேல்
அமலச்சோதி யங்கையாங்
கமலப்போது சூட்டினான்.

(இ - ள்.) குமரற்கு ஊட்டும் இளமுலை உமை ஒப்பார்கள் சென்னிமேல் - முருகக் கடவுளுக்குப் பால் அருத்தும் இளமையாகிய கொங்கையையுடைய உமையம்மை போலும் அப்பெண்களின் முடியின்மேல், அமலச்சோதி - தூய ஒளிவடிவினனாகிய இறைவன், அம் கை ஆம் கமலப்போது சூட்டினான் - அழகிய கையாகிய தாமரை மலரைச் சூட்டினான்.

சென்னியிற்கை வைத்தல் பரிச தீக்கை. போது என்றதற் கேற்பச் சூட்டினான் என்றார். (உ௰)

சித்தியெட்டு மங்கலார்
புத்தியிற் கொளுந்தவே
கைத்தலத்தில் வைத்ததோர்
முத்தெனத் தெருட்டுவான்.

(இ - ள்.) சித்தி எட்டும் - எட்டுச் சித்திகளையும், அங்கலார் புத்தியில் கொளுந்த - அம்மகளிரின் அறிவிற் பொருந்த, கைத்தலத்தில் வைத்தது ஓர் முத்து எனத் தெருட்டுவான் - கையின்கண் வைத்த முத்தினைப் போலத் தெளிவிப்பானாயினன்.

கைக்கனி என்பதுபோல் மணி முதலியவும் கூறப்படும். ஓர், இசை நிறைக்க வந்தது. (உக)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அணிமா மகிமா விலகிமா வரிய கரிமா பிராத்திமலப்
பிணிமா சுடையோர்க் கடைவரிய பிராகா மியமீ சத்துவமெய்
துணிமா யோகர்க் கெளியவசித் துவமென் றெட்டா மிவையுளக்கண்
மணிமா சறுத்தோர் விளையாட்டின் வகையா மவற்றின் மரபுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) அணிமா மகிமா இலகிமா அரிய கரிமா பிராத்தி - அணிமாவும் மகிமாவும் இலகிமாவும் அருமையையுடைய கரிமாவும் பிராத்தியும், மலப்பிணி மாசு உடையோர்க்கு அடைவு அரிய பிராகாமியம் ஈசத்துவம் - மல நோயாகிய குற்றமுடையார்க்கு அடைதலரிய பிராகாமியமும் ஈசத்துவமும், மெய்துணிமா யோகர்க்கு எளிய வசித்துவம் என்று எட்டு ஆம் - மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்த பெரிய யோகியருக்கு எளிய வசித்துவமும் என்று அச்சித்தி எட்டு வகைப்படும்; இவை உளக்கண் மணி மாசு அறுத்தோர் விளையாட்டின் வகையாம் - இவைகள் உள்ளத்தின்கண் கரிய அவிச்சையை நீக்கினவர்களின் விளையாட்டின் வகையாகும்; அவற்றின் மரபு உரைப்பாம் - அவற்றின் தன்மையைக் கூறுவாம்.

மாயோகர்க்கு எளிய என்றது ஏனையர்க்கு அரிய என்றபடி. மணி-கருமை. ()

அறவுஞ் சிறிய வுயிர்தொறுந்தான் பரம காட்டை யணுவாய்ச்சென்
றுறையுஞ் சிறுமை யணிமாவா முவரி ஞால முதன்மேலென்
றறையுஞ் சிவாந்த மாறுறு முள்ளும் புறனு மகலாதே
நிறையும் பெருமை தனையன்றே மகிமா வென்னு நிரம்பியநூல்.

(இ - ள்.) அறவும் சிறிய உயிர் தொறும் - மிகவும் நுண்ணிய உயிர்கள் தோறும், தான் பரமகாட்டை அணுவாய்ச் சென்று உறையும் சிறுமை அணிமா ஆம் - தான் (சிறுமையில்) முடிவாகிய பரமாணுவாய்ச் சென்று தங்கும் நுண்மையே அணிமாவாகும்; நிரம்பிய நூல் - பொருள் நிரம்பிய நூல்கள், உவரி ஞால முதல் மேல் என்று அறையும் சிவ அந்தம் ஆறுறும் - கடல் சூழ்ந்த நில முதலாக எல்லாவற்றினும் மேல் என்று கூறப்படும் சிவம் ஈறாகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களின், உள்ளும் புறனும் அகலாது நிறையும் பெருமைதனை - அகத்தும் புறத்தும் நீங்காது உறையும் பெருமையை, மகிமா என்னும் - மகிமா என்று கூறுநிற்கும்.

காட்டை - முடிவு; வரம்பு. பிருதிவு தத்துவத்தை ஞாலம் என்றதற் கேற்ப உவரியென அடைகொடுத்துக் கூறினர். சிவம்-சிவதத்துவம். சிவாந்தம், நெடிற் சந்தி. நிரம்பிய நூல் - மெய்ந்நூல். அன்று, ஓ அசைகள். (உ௩)

இலகு மேரு பாரம்போ லிருக்கும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு வான பரவணுப்போ* லிருப்ப திலகி மாவாகும்
இலகு வான பரவணுப்போ லிருக்கும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு மேரு பாரம்போ லிருப்ப தன்றே கரிமாவாம்.

(இ - ள்.) இலகு மேரு பாரம்போல் இருக்கும் யோகிதனை எடுத்தால் - விளங்காநின்ற மேருமலையின் பாரம்போலக் கனத்திருக்கும் யோகியை எடுத்தால், இலகு ஆன பர அணுப்போல் இருப்பது இலகிமா ஆகும்-இலேசான பரமாணுவைப் போலக் கனமற்று இருப்பது இலகிமாவாம்; இலகு ஆன பர அணுப்போல் இருக்கும் யோகிதனை எடுத்தால்-இலேசான பரமாணுவைப்போல மெலிந்திருக்கும் யோகியை எடுத்தால், இலகு மேரு பாரம்போல் இருப்பது கரிமா ஆம் - விளங்காநின்ற மேரு மலையின் கனம்போலக் கனமாக இருப்பது கரிமாவாம்.

அன்று, ஓ அசைகள். தூலம் என்பது பாடமாயின் பஞ்சு என்பது பொருளாம். (உ௪)

பிலத்தி லிருந்தோ னயனுலகிற் புகுதன் மீண்டும் பிலமடைதல்
பலத்தின் மிகுந்த பிராத்தியதாம் பரகா யத்தி னண்ணுதல்வான்
புலத்தி னியங்க லிச்சித்த போக மனைத்துந் தானிருக்குந்
தலத்தி னினைந்த படிவருதல் பிராகா மியமாந் தவக்கொடியீர்.

(பா - ம்.) *இலகுவான தூலமென.

(இ - ள்.) தவக் கொடியீர் - தவக்கொடிபோலும் நங்கைமீர், பிலத்தில் இருந்தோன் அயன் உலகில் புகுதல் - பிலத்தின்கண் இருந்தவன் பிரமனுலகில் அடைதலும், மீண்டும் பிலம் அடைதல் - மீளவும் பிலத்திற் புகுதலும், பலத்தின் மிகுந்த பிராத்தியதாம் - பயனல் மிக்க பிராத்தியாகும்; பரகாயத்தில் நண்ணுதல் - வேறு உடலிற் புகுதலும், வான் புலத்தின் இயங்கல் - வானின்கண் சஞ்சரித்தலும், இச்சித்த போகம் அனைத்தும் - விரும்பிய போகமெல்லாம், தான் இருக்கும் தலத்தில் நினைத்தபடி வருதல் - தான் இருக்குமிடத்தில் நினைந்த வண்ணமே வரச்செய்தலும், பிராகாமியம் ஆம் - பிராகாமிய மாகும்.

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. வருவித்தல் என்பது விவ்விகுதி குன்றி நின்றது. (உ௫)

விண்ணி லிரவி தன்னுடம்பின் வெயிலா லனைத்தும் விளக்குதல்போல்
மண்ணி லுளவாம் பொருள்பலவுங் கால மூன்றும் வானத்தின்
கண்ணி லுளவாம் பொருளுந்தன் காயத் தொளியா லிருந்தறிதல்
எண்ணி லிதுவு மறையொருசார் பிராகா மியமென் றியம்புமால்.

(இ - ள்.) விண் இல் இரவி தன் உடம்பின் வெயிலால்-வானின்கண் உள்ள சூரியன் தனது உடலின் ஒளியால், அனைத்தும் விளக்குதல்போல் - எல்லாவற்றையும் விளங்கச் செய்தல்போல, மண்ணில் உளவாம் பொருள் பலவும் - நிலவுலகில் உள்ள பொருளனைத்தையும், காலம் மூன்றும் - மூன்று காலங்களையும், வானத்தின் கண்ணில் உளவாம் பொருளும்-விண்ணுலகிலுள்ள பொருள்களையும், தன் காயத்து ஒளியால் இருந்து அறிதல் - தனது உடம்பின் ஒளியினால் (விளங்கச் செய்து) தானிருந்த வண்ணமே அறிதலாகிய, இதுவும்-இதனையும், எண்ணில்-ஆராயுமிடத்து, மறை ஒருசார் பிராகாமியம் என்று இயம்பும் - வேதம் ஒருபுடை பிராகாமியம் என்று கூறுநிற்கும்.

தான் ஓரிடத்திருந்தே யாவற்றையும் தன் காயத்தொளியால் விளங்கச் செய்து அறிதல் என்க. (உ௬)

ஈச னெனமுத் தொழிலுந்த னிச்சை வழிசெய் தெழுபுரவித்
தேசன் முதற்கோள் பணிகேட்பத் திகழ்வ தீசத் துவமாகும்
பூச லவுணர் புள்விலங்கு பூத மனிதர் முதலுலகும்
வாச வாதி யெண்மருந்தன் வசமாக் கொள்கை வசித்துவமாம்.

(இ - ள்.) ஈசன் என முத் தொழிலும் தன் இச்சை வழிசெய்து - சிவபெருமானைப்போல ஆக்கலும் அழித்தலும் காத்தலுமாகிய மூன்று தொழில்களையும் தன் இச்சையின்படியே இயற்றி, எழு புரவித் தேசன் முதல் கோள் பணி கேட்ப - எழு குதிரைகளையுடைய சூரியன் முதல் ஒன்பது கோள்களும் ஏவல் கேட்க, திகழ்வது ஈசத்துவம் ஆகும் - விளங்குவது ஈசத்துவமாகும்; பூசல் அவுணர் புள்விலங்கு பூதம்

மனிதர் முதல் உலகும் - போர்த் தொழிலையுடைய அவுணரும் பறவையும் விலங்கும் பூதமும் மனிதரும் முதலிய பல்வகை உயிர்களையும், வாசவ ஆதி எண்மரும் - இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலர் எண்மரையும், தன் வசமாக் கொள்கை வசித்துவம் ஆம் - தன் வசமாகச் செய்து கொள்வது வசித்துவம் ஆகும்.

தேசன் - ஒளியுருவன்; ஆதித்தன். உலகு என்பது ஈண்டு உயிர் என்னும் பொருட்டு. வாசவாதி, தீர்க்க சந்தி. (உஎ)

எம்மை யுணர்ந்த யோகியர்க ளிவற்றை விரும்பா ரெனினுமவர்
தம்மை நிழல்போ லடைந்துலகர்க் கனையார் பெருமை தனையுணர்த்தும்
செம்மை யுடைய விவையென்னச் சித்தி யெட்டுந் தெளிவெய்தக்
கொம்மை முலையா ரறுவருக்குங் கொளுத்தி னனெண் குணச்செல்வன்.

(இ - ள்.) எம்மை உணர்ந்த யோகியர்கள் - எம்மை யறிந்த சிவயோகியர், இவற்றை விரும்பார் எனினும் - இச் சித்திகளை விரும்பாராயினும், அவர் தம்மை நிழல்போல் அடைந்து - அவர்களை உடம்பின் நிழல்போலத் தொடர்ந்து, உலகர்க்கு அனையார் பெருமைதனை உணர்த்தும் செம்மையுடைய இவை என்ன - உலகினருக்கு அவர் பெருமையை அறிவிக்கும் தகுதியை யுடையனவாம் இச் சித்திகள் என்று, சித்தி எட்டும் தெளிவு எய்த - அவ்வெண் சித்திகளையும் தெளிவுபட, கொம்மை முலையார் அறுவருக்கும் - திரண்ட கொங்கைகளையுடைய மகளிர் அறுவருக்கும், எண்குணச் செல்வன் கொளுத்தினன் - எட்டுக் குணங்களாகிய செல்வத்தினை யுடைய இறைவன் அறிவித்தான்.

சிவஞானச் செல்வமுடைய பெரியார் இச் சித்திகளை விரும்பாரதலை,

"இந்திரச் செல்வமு மெட்டுச் சித்தியும்
வந்துழி வந்துழி மறுத்தன ரொதுங்கி"

என்று பட்டினத்தடிகள் கூறுமாறு காண்க. செம்மையுடைய இவை உணர்த்தும் என முடித்தலுமாம். (உஅ)

[வேறு]

தேவதே வுபதே சித்த சித்தியைச் சிலம்பன் செல்வி
பாவனை வலத்தா னன்கு பயின்றுவான் வழிக்கொண் டேகிப்
பூவலர் கதுப்பி னல்லா ரறுவரும் புரமூன் றட்ட
காவலன் விரும்பி வைகுங் கயிலைமால் வரையிற் புக்கார்.

(இ - ள்.) பூ அலர் கதுப்பின் நல்லார் அறுவரும் - மலர்கள் நிறைந்த கூந்தலையுடைய மகளிரறுவரும், தேவதே உபதேசித்த சித்தியை - தேவ தேவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் உபதேசித்தருளிய அட்டமாசித்தியையும், சிலம்பன் செல்வி பாவனை வலத்தால் நன்கு பயின்று - மலையரையன் புதல்வியாகிய உமையம்மையின்

தியானவலியால் நன்றாகப் பயின்று, வான் வழிக்கொண்டு ஏகி - வான் வழியாற் சென்று, புரம் மூன்று அட்ட காவலன் விரும்பி வைகும் - திரிபுரங்களை எரித்த இறைவன் விரும்பி வீற்றிருக்கும், கயிலைமால் வரையில் புக்கார் - கைலை என்னும் பெரிய மலையிற் புகுந்தனர்.

தேவு எனப் பிரித்தலுமாம். சிவன் தேவ தேவனாதலை,

"தேவதேவன் சிவன் பெருந் தன்மையே"

என்னும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தா லறிக.

"இவளைநீர் சிந்தித் தால்முன் னீட்டிய வினையை நீக்கித்
தவலருஞ் சித்தி யெட்டுந் தரும்"

என முன்பு சிவபெருமான் அருளிச் செய்தமையால் உமையின் பாவனை வலத்தால் நன்கு பயின்றாரென்க. இங்ஙனம் பட்டமங்கையில் அட்டமாசித்தி உபதேசித்த வரலாறு,

"பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்
கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்"

எனத் திருவாசகத்திற் குறிப்பிடப்பெற்றது. (உக)

ஆகச்செய்யுள் - தஎஅஅ.

முப்பத்துநான்காவது

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

சந்து சூழ்மல யச்சி லம்பர் தவம்பு ரிந்த வியக்கிமார்க்
கந்த நாலிரு சித்தி தந்த தறைந்த னந்தன தடிதொழா
வந்த மீள்வள வன்பொ ருட்டு வடாது வாயிறி றந்தழைத்
திந்து சேகரன் விடையி லச்சினை யிட்ட வாறினி யெம்புவாம்.

(இ - ள்.) சந்து சூழ்மலயச் சிலம்பர் - சந்தன மரங்கள் சூழ்ந்த பொதியின் மலையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், தவம்புரிந்த இயக்கி மார்க்கு - தவமியற்றிய இயக்க மாதர் அறுவர்க்கு, அந்தநா லிருசித்தி தந்தது அறைந்தனம் - அந்த எட்டுச் சித்திகளையும் அருளிச் செய்த திருவிளையாடலைக் கூறினும்; வந்து தனது அடி தொழா மீள்வளவன் பொருட்டு - வந்து தனது திருவடிகளை வணங்கித் திரும்பும் சோழமன்னன் பொருட்டு, வடாது வாயில் திறந்து அழைத்து - வடக்கு வாயிலைத் திறந்து உள்ளே அழைத்து, இந்து சேகரன் விடை இலச்சினை இட்டவாறு விளம்புவாம் - பிறை முடியனுகிய இறைவன் இடபக்குறியினைப் பொறித்த திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம்.

எண் சித்திகளும் முன் கூறினமையால் 'அந்த' எனச் சுட்டினர். வளவன் பொருட்டு அங்ஙனந் தொழுதற்குத் திறந்தழைத்து இலச்சினை யிட்டவாறு என்க.

வடாது - வடக்கிலுள்ளது. (க)

தோடு வெட்டி மலைத்து வாள்விதிர் துணைவி ழிக்குயி லிளமுலைக்
கோடு வெட்டிய குறிகொண் மேனியர் குடிகொண் மாநகர் கடிகொள்பைங்
காடு வெட்டிய கார ணக்குறி காடு வெட்டிய சோழனென்
றேடு வெட்டிய வண்டு சூழ்பொழி லெயில்கொள் கச்சியு ளானவன்.

(இ - ள்.) தோடு மலைத்து வெட்டி - (காதின்) தோட்டினைப் போர்புரிந்து வெட்டி, வாள் விதிர் துணைவிழிக் குயில் - வாளை அசைத்தா லொத்த இரண்டு விழி களையுடைய குயில்போலும் உமைப்பிராட்டியின், இளமுலைக்கோடு வெட்டிய குறி கொள் மேனியர் - இளமையாகிய கொங்கை யென்னுங் கொம்பினுற் போழப்பட்ட குறியினைக் கொண்ட திருமேனியை யுடைய ஏகம்பவாணர், குடிகொள் மாநகர் - எழுந்தருளி யிருக்கும் பெருமை பொருந்திய காஞ்சி நகரில், கடிகொள் பைங்காடு வெட்டிய காரணக்குறி - (கண்டோர்க்கு) அச்சம் விளைத்தலைக் கொண்ட பசிய காடுகளை வெட்டிய காரணக் குறியினுனே, காடுவெட்டிய சோழன் என்று - காடு

முப்பத்துநான்காவது

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

சந்து சூழ்மலைச் சிலம்பர் தவம்புரிந்த வியக்கிமார்க்
கந்த காவிரு சித்தி தந்த தறைந்த னந்தன தடிதொழா
வந்த மீள்வள வன்பொ ருட்டு வடாது வாயிறி றந்தழைத்
திந்து சேகரன் விடையி லச்சினை யிட்ட வா றினி விளம்புவாம்.

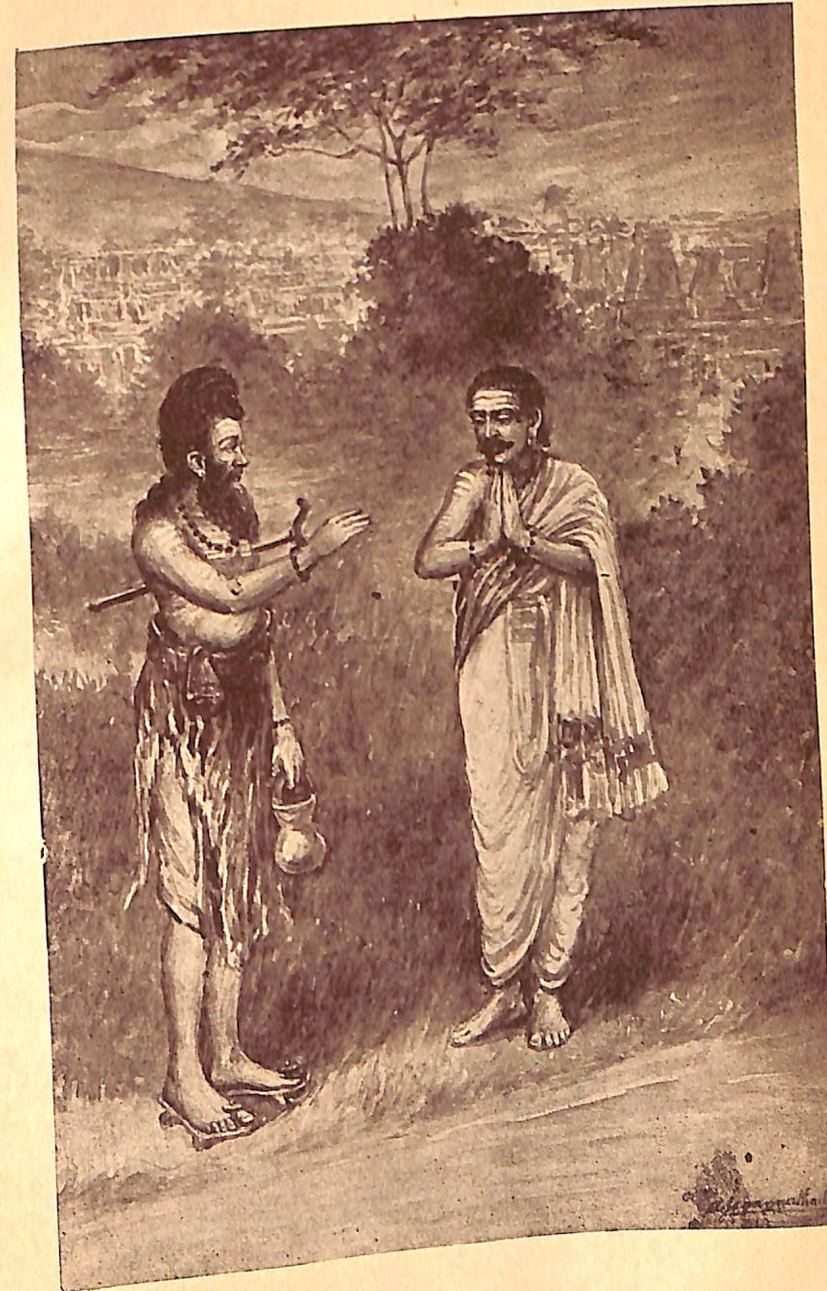
(இ - ள்.) சந்து சூழ்மலைச் சிலம்பர் - சந்தன மரங்கள் சூழ்ந்த பொதியின் மலையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், தவம்புரிந்த இயக்கி மார்க்கு - தவமியற்றிய இயக்க மாதர் அறுவர்க்கு, அந்தகா விருசித்தி தந்தது அறைந்தனம் - அந்த எட்டுச் சித்திகளையும் அருளிச் செய்த திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; வந்து தனது அடி தொழா மீள்வளவன் பொருட்டு - வந்து தனது திருவடிகளை வணங்கித் திரும்பும் சோழமன்னன் பொருட்டு, வடாது வாயில் திறந்து அழைத்து - வடக்கு வாயிலைத் திறந்து உள்ளே அழைத்து, இந்து சேகரன் விடை இலச்சினை இட்டவாறு விளம்புவாம் - பிறை முடியணிந்த இறைவன் இடபக்குறியினைப் பொறித்த திருவிளையாடலை (இனிச்) கூறுவாம்.

எண் சித்திகளும் முன் கூறினமையால் 'அந்த' எனச் சுட்டினார். வளவன் பொருட்டு அங்ஙனந் தொழுதற்குத் திறந்தழைத்து இலச்சினை யிட்டவாறு என்க.

வடாது - வடக்கிலுள்ளது. (க)

தோடு வெட்டி மலைத்து வாள்விதிர் துணைவி ழிக்குயி லிளமுலைக்
கோடு வெட்டிய குறிகொண் மேனியர் குடிகொண் மாநகர் கடிகொள்பைங்
காடு வெட்டிய கார ணக்குறி காடு வெட்டிய சோழனென்
றேடு வெட்டிய வண்டு சூழ்பொழி லெயில்கொள் கச்சியு ளானவன்.

(இ - ள்.) தோடு மலைத்து வெட்டி - (காதின்) தோட்டினைப் போர்புரிந்து வெட்டி, வாள் விதிர் துணைவிழிக் குயில் - வாளை அசைத்தா லொத்த இரண்டு விழிகளையுடைய குயில்போலும் உமைப்பிராட்டியின், இளமுலைக்கோடு வெட்டிய குறிகொள் மேனியர் - இளமையாகிய கொங்கை யென்னுங் கொம்பினாற் போழப்பட்ட குறியினைக் கொண்ட திருமேனியை யுடைய ஏகம்பவாணர், குடிகொள் மாநகர் - எழுந்தருளி யிருக்கும் பெருமை பொருந்திய காஞ்சி நகரில், கடிகொள் பைங்காடு வெட்டிய காரணக்குறி - (கண்டோர்க்கு) அச்சம் விளைத்தலைக் கொண்ட பசிய காடுகளை வெட்டிய காரணக் குறியினாலே, காடுவெட்டிய சோழன் என்று - காடு

விடையிலச்சினையிட்டது

கூ. ப. 34

வெட்டிய சோழனென்று பெயர் கூறப்பட்டு, எடு எட்டிய வண்டுசூழ் பொழில்
எயில்கொள் கச்சியுளான் - இதழ்கள் பொருந்திய வண்டுகள் மொய்க்கும் சோலை
களையுடைய மதிலையுடைய காஞ்சிநகரி லுள்ளான் ஒருவன்; அவன்-அம்மன்னன்.
மாநகரைச் சூழவென்க. கடி - மணமுமாம். எடுவெட்டிய வண்டு - இத
ழினைக் கிண்டியவண்டு என்றுமாம். சிவபெருமான் உமையின் தனக்குறி யணிந்த
வரலாற்றைக் காஞ்சிப் புராணம் - தழுவக் குழைந்த படலத்திலும், திருத்தொண்டர்
புராணம் - திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணத்திலும் காண்க. (உ)

உத்த மச்சிவ பத்த ரிற்பெரி துத்த மன்புது விரைகலன்
மித்தை யென்றுவெ ணீறு கண்டிகை யார மென்றணி மெய்யினன்
நித்த வேத புரான மாதி நிகழ்த்தி டுப்பொருள் கண்ணுதல்
அத்த னேபர தத்து வப்பொரு ளென்ற ளந்தறி கேள்வியான்.

(இ - ள்.) உத்தம சிவபத்தரில் பெரிது உத்தமன் - உத்தமமாகிய சிவபத்தி
யுடைய அடியாருள் மிகவும் உத்தமன்; புது விரைகலன் மித்தை என்று - புதிய
மணமுடைய சந்தனமும் அணிகலனும் அழியும் பொருளென்று கருதி, வெள்நீறு
கண்டிகை - வெள்ளிய திருநீறும் உருத்திராக்க மாலையுமே, ஆரம் என்று அணி மெய்
யினன் - சந்தனமும் முத்தாரமு மென்று அணிந்த மேனியை யுடையவன்; நித்த
வேதம் புராணம் ஆதி - அழியாத மறைகளும் புராணங்களும் முதலிய நூல்கள்,
நிகழ்த்திடும் பொருள் கண்நுதல் அத்தனே - கூறும் பொருள் நுதற்கண்ணை யுடை
யராகிய சிவபெருமானே; பரதத்துவப் பொருள் என்று அளந்து அறி கேள்வியான் -
(ஆகலின் அவனே) மேலான உண்மைப் பொருள் என்று அளந்தறிந்த கேள்வியை
யுடையவன்.

மித்தை - பொய்; ஈண்டு அநித்த மென்னும் பொருட்டு. அவற்றால் விளை
யும் இன்பம் நிலையற்ற தென்றபடி. ஆரம் என்பது இரட்டுற மொழிதலாற் சந்தனத்
தையும் முத்தையும் உணர்த்திற்று. வெண்நீறு சாந்தமும், கண்டிகை முத்து வடமும்
எனக் கொள்க. அளந்தறி - வேதம் முதலிய அளவைகளால் அளந்தறிந்த. (ங)

அங்க மாறெடு வேத நான்கு மறிந்து மெய்ப்பொரு ளாய்ந்துளஞ்
சங்கை கொண்டனு தினம ரன்புகழ் சாற்று சைவபு ராண நூல்
பொங்கு மின்சுவை யமுது தன்செவி வாய்தி றந்து புகட்டியுண்*
டெங்க ளையக னடியி ணைக்க ணிருத்து மன்பு கருத்துளான்.

(இ - ள்.) அங்கம் ஆறொடு வேதம் நான்கும் அறிந்து - இங்ஙனம் ஆறு அங்
கங்களையும் நான்கு மறைகளையும் கற்று, மெய்ப்பொருள் ஆய்ந்து - உண்மைப்
பொருளை ஆராய்ந்து துணிந்து, உளம் சங்கை கொண்டு - உள்ளத்தால் (அப்பொரு
ளைச்) சிந்தித்தல் செய்து, அனுதினம் - எப்பொழுதும், அரன் புகழ் சாற்று - சிவ
பெருமான் புகழைக் கூறுகின்ற, சைவ புராண நூல் - சிவ புராண நூல்களாகிய,

(பா - ம்.) *புகட்டவுண்டு.

பொங்கும் இன்சுவை அமுது - மிக்க இனிய சுவையோடு கூடிய அமுதினை, தன் செவிவாய் திறந்து - தனது செவியாகிய வாயினைத்திறந்து, புகட்டி உண்டு - (பெரியோர்) ஊட்ட உண்டு, எங்கள் நாயகன் அடி இணைக்கண் - எங்கள் பெருமானாகிய அவ்விறைவனுடைய இரு திருவடியின்கண்ணும், இருத்தும் அன்பு கருத்துளான் - பதிய வைத்த அன்பு மிக்க மனத்தினையுடையவன்.

அங்கம் ஆறு - சிட்சை, வியாகரணம், நிருத்தம், கற்பம், சந்தம், சோதிடம் என்பன; இவை வேதத்திற்கு உறுப்புக்கள் போறலின் அங்கம் எனப்படும்; இவற்றின் இயல்பு முன் உரைக்கப் பெற்றமை காண்க. சங்கை - ஈண்டுச் சிந்தித்தல் என்னும் பொருட்டு. புகட்டி - ஊட்டப்பெற்று. (௪)

முக்க ணாயகன் முப்பு ரத்தை முனிந்த நாயகன் மங்கையோர்
பக்க நாயகன் மிக்க வானவர் பரவு நாயக னரவணிச்
சொக்க* நாயக னாடலுஞ் செவி யான்மு கந்து சுவைதருந்†
தக்க பாலொடு தேன்க லந்துத ருக்கி யுண்பவ னாயினான்.

(இ - ள்.) முக்கண் நாயகன் - மூன்று கண்களையுடைய இறைவனும், முப்புரத்தை முனிந்த நாயகன் - திரிபுரங்களை எரித்தருளிய இறைவனும், மங்கை ஓர் பக்க நாயகன் - உமையை ஒரு கூற்றில் வைத்த இறைவனும், மிக்க வானவர் பரவும் நாயகன் - சிறந்த தேவர்கள் வழிபடும் இறைவனுமாகிய, அரவு அணிச்சொக்க நாயகன் ஆடலும் - பாம்பாகிய அணியினையுடைய சொக்கலிங்க மூர்த்தியின் திருவிளையாடலையும், செவியால் முகந்து - செவியினால் மொண்டு, சுவைதரும் தக்க பாலொடு தேன் கலந்து - சுவையினைத் தருகின்ற சிறந்த பாலுந்தேனுங் கலந்து, தருக்கி உண்பவன் ஆயினான் - உண்டு களிப்பானாயினன்.

ஒரு பொருள்மேற் பல பெயர் வந்தன. அரவணி சொக்கநாயகன் என இயல்பாயின் வினைத் தொகையாகும், சைவ புராணங்களுடன் சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடலைச் சேடடலைப் பாலுந் தேனும் கலந் துண்பதாகக் கூறினார். உண்டு தருக்குபவனாயினான் எனப் பிரித்துக் கூட்டுக. (௫)

அங்க யற்கண் மடந்தை பாக னடித்த லந்தொழு மாசைமேற்
பொங்கி மிக்கெழு மன்ப னாய்மது ரேசன் மின்னு பொலங்கழற்
பங்க யப்பத மென்று நான்பணி வேனெ னப்பரி வெய்தியே
கங்கு லிற்றுயில் வான்க யற்புரை கண்ணி பங்கனை யுன்னியே.

(இ - ள்.) அங்கயற்கண் மடந்தை பாகன் - அங்கயற்கண்ணம்மையை ஒரு பாகத்திலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின், அடித்தலம் தொழும் ஆசைமேல் பொங்கி மிக்கு எழும் அன்பனாய் - திருவடிகளை(க் கண்டு) தொழவேண்டுமென்னும் ஆசை மேலே பொங்கி எழுதலால் அதிகரித் தெழுகின்ற அன்புடையனாகி, மதுரேசன் மின்னு பொலம் கழல் பங்கயப்பதம் - மதுரைப்பிரானின் விளங்குகின்ற பொன்னா

(பா - ம்.) *அரவணி சொக்க. †சுவைத்தருந்.

லாகிய வீரக்கழலணிந்த தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை, நான் என்று பணிவேன் எனப் பரிவு எய்தி - யான் என்று கண்டு வணங்குவேன் எனப் பரிவுகூர்ந்து, கயல்புரை கண்ணி பங்கனை உன்னி - கயல்போலும் கண்களையுடைய உமை பாகனாகிய அப்பெருமானைச் சிந்தித்துக் கொண்டே, கங்குலில் துயில்வான் - இரவில் உறங்குவா னாயினன்.

பரிவு - அன்பு, துன்பம். கயற்புரை கண்ணிபங்கன் என்பதனைச் சுட்டாகக் கொள்க. (௬)

அன்று செம்பியர் கோம கன்கன வின்கணே யருள் வெள்ளிமா
மன்று ணின்றவர் சித்த ராயெதிர் வந்து மன்னவ நின்னுளத்
தொன்று மஞ்ச லொருத்த னாகி யுருத்தி ரிந்துத னித்துவந்
தின்று வந்தனை செய்து போதி யெனப்பு கன்றன ரேகினார்.

(இ - ள்.) அன்று - அப்பொழுது, செம்பியர் கோமகன் கனவின்கண்-காடுவெட்டி என்னும் சோழர் பெருமானது கனவினிடத்து, அருள் வெள்ளி மாமன்றுள் நின்றவர் சித்தராய் எதிர்வந்து - அருள் மயமாகிய பெரிய வெள்ளியம்பலத்திலே நின்றருளிய இறைவர் சித்தமூர்த்தியாய் எதிரே வந்து, மன்னவ - அரசனே, நின் உளத்து ஒன்றும் அஞ்சல் - நின் மனதின்கண் சிறிதும் அஞ்சற்க; ஒருத்தனாகி உரு திரிந்து - நீ ஒருவனாய் மாறுவேடம் பூண்டு, தனித்து வந்து இன்று வந்தனைசெய்து போதி என - துணையின்றி வந்து இன்று வணங்கிப் போவாயாக என்று, புகன்றனர் ஏகினார் - திருவாய்மலர்ந்தருளிச் சென்றனர். (௭)

போதி, த் எழுத்துப்பேறு. புகன்றனர், முற்றெச்சம்.

கேட்டு வேந்தன் விழித்து ணர்ந்து கிளர்ந்த வற்புத னாகியே
ஈட்டு சேனை யமைச்சு ளார்பிறர் யாரு மின்றி வழிக்கொளீஇ
நாட்ட மூன்றவ னாம வாள்கொடு நல்ல ருட்டுணை யாய்வழி
காட்ட வன்பெனு மிவுளி மேல்கொடு கங்குல் வாய்வரு வானரோ.

(இ - ள்.) வேந்தன் கேட்டு விழித்து உணர்ந்து - சோழமன்னன் (அவ்வருளிப் பாட்டினைக்) கேட்டு விழித்து அறிந்து, கிளர்ந்த அற்புதனாகி - மிக்க வியப்புடையவனாய், ஈட்டு சேனை அமைச்சுளார் பிறர் யாரும் இன்றி - தொகுக்கப்பட்ட சேனைகளும் மந்திரிகளும் வேறு யாரும் இல்லாமல், கங்குல்வாய்-அவ்விரவிலேயே, நல் அருள் துணையாய் வழிகாட்ட - நல்ல திருவருள் துணையாய் நின்று வழிகாண்பிக்க, அன்பு எனும் இவுளி மேல்கொடு - அன்பு என்னுங் குதிரையிலேறி, நாட்டம் மூன்று உடையவன் நாமவாள் கொடு - கண்கள் மூன்றுடைய இறைவனது திருநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தென்னும் வாட்படை யேந்தி, வழிக்கொளீஇ வருவான் - வழிக்கொண்டு வருவானாயினன்.

இறைவன் திருநாமம் பஞ்சாக்கர மென்பதனையும், அஃது அடியார்களின் இடையூறுகளையும் வாள்போல்வ தென்பதனையும்,

காண்டம்]

இழுதொ டுஞ்சுவை யமுது பொற்கல னிட்டு ணாதிரு கண்கணீர்
வழிய வந்து விலக்கு வாரின் வளைந்த தாறு பகற்செயும்
பொழுதெ ழும்பொழு தோ தாம றுக்கம் விளைக்கு மேயிகல் பூழியன்
வழுதி யன்றியும் வையை யும்பகை யான தென்று வருந்துவான்.

(இ - ள்.) இழுதொடும் சுவை அமுது பொன்கலன் இட்டு - நெய்யோடு சுவை மிக்க அமுது (பசித்தவனுக்குப்) பொற்கலத்தில் இட்டிருக்க, உண்ணாது இரு கண்கள் நீர் வழிய - (அவன் அதனை) உண்ணப் பெறாமல் இரண்டு விழிகளினின்றும் நீர் சொரியுமாறு, வந்து விலக்குவாரின் - வந்து தடுப்பவரைப்போல, ஆறு வளைந்தது - இந்நதி தடுத்தது; பகல் செயும் பொழுது எழும் பொழுதோ - பகலைச் செய்யும் சூரியன் உதிக்கும் பொழுது வந்தாலோ, இகல் பூழியன் மறுக்கம் விளைக்கும் - பகை கொண்டுள்ள பாண்டியன் துன்பஞ் செய்வான்; வழுதி அன்றியும் வையையும் பகை ஆனது என்று வருந்துவான் - பாண்டியனே அல்லாமல் இவ் வையை யாறும் பகையாயிற்று என்று வருந்தினான்.

இட்டு என்பதற்கு இடப்பட்டிருக்க என்று பொருள் கூறுக. 'கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டவில்லை' என்னும் உலக வசனம் இங்கே கருதற்பாலது. பகற் செயும் பொழுது - பகலைச் செய்யும் ஞாயிறு. இகல் பூழியன் - மாறுபாடு கொண்ட பாண்டியன்; வினைத்தொகை. (கக)

வெள்ள நோக்கி யழுங்கு செம்பியன் மெலிவு நோக்கி விரைந்தெழீஇக்
கள்ள நோக்கி லகப்ப டாதவர் கனவு போலவ னனவில்வந்
துள்ள நோக்குடை யன்ப ருக்கரு ளுருவ மாகிய சித்தர்தாம்
பள்ள நோக்கி வருப்பெ ரும்புனல் வற்ற நோக்கினர் பார்த்தரோ.

(இ - ள்.) கள்ள நோக்கில் அகப்படாதவர் - கரவினையுடைய பார்வைக்குக் கிட்டாதவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், வெள்ளம் நோக்கி அழுங்கு செம்பியன் மெலிவு நோக்கி - வெள்ளத்தைக் கண்டு மனம் வருந்துஞ் சோழனது துன்பத்தைப் பார்த்தருளி, கனவுபோல் அவன் நனவில் விரைந்து எழீஇ வந்து - கனவின்கண் வந்ததுபோல அவன் நனவின் கண்ணும் விரைந்து எழுந்து வந்து, உள்ள நோக்கு உடை அன்பருக்கு - ஞானக் கண்ணாகிய அகப் பார்வையினையுடைய அன்பர்கட்கு, அருள் உருவம் ஆகிய சித்தர் தாம் - கருணை வடிவமாய்த் தோன்றி யருளும் சித்த மூர்த்தி; பள்ளம் நோக்கி வரும் பெரும்புனல் - பள்ளத்தினை நோக்கி வருகின்ற வெள்ளநீரை, பார்த்து வற்ற நோக்கினர் - நோக்கி வற்றுமாறு திருவுளங் கொண்டனர்.

கள்ள நோக்கில் அகப்படார் என்ற கருத்தை,

"உள்ள முள்கலந் தேத்தவல் லார்க்கலாற்
கள்ள முள்ளவ ருக்கருள் வானலன்"

என்பது முதலிய அருள் வாக்குகளிற் காண்க. நோக்கினர் - கருதினர். அரோ அசை. (கஉ)

வறந்த வாறுக டந்து வந்து வடக்கு வாயிறி றந்துபோய்
நிறைந்த காவல்க டந்து வீதிக ணீந்தி நேரியர் வேந்தனைச்
சிறந்த வாடக புனித பங்கய திப்பி யப்புன லாடுவித்
தறந்த வாதறை சாம கண்டர்த* மால யம்புகு வித்தரோ.

(இ - ள்.) வறந்த ஆறு கடந்து வந்து - (அங்ஙனந் திருவுளங் கொண்ட வள வில்) வற்றிய ஆற்றினை (அச்சோழ மன்னனோடும்) கடந்து வந்து, வடக்கு வாயில் திறந்துபோய் - வடக்கு (மதில்) வாயிலைத் திறந்து உள்ளே சென்று, நிறைந்த காவல் கடந்து வீதிகள் நீந்தி - (போர் வீரர்கள்) நிறைந்த காவல்களைக் கடந்து பல வீதிகளையுந் தாண்டி, நேரியர் வேந்தனை-சோழ மன்னனை, சிறந்த புனித ஆடக பங் கயத் திப்பியப் புனல் ஆடுவித்து - மேலான தூய பொற்றாமரையின் இனிய நீரில் மூழ்குவித்து, அறம் தவாது அறை சாம கண்டர்-அறத்தினைப் பிறழாது கூறுஞ் சாம கானஞ் செய்யும் கண்டத்தினையுடைய இறைவர், தம் ஆலயம் புகுவித்து - தமது திருக்கோயிலுட் புகச்செய்து.

ஆடக புனித பங்கய திப்பியம், வட சொற்களாகலின் இயல்பாயின. திப் பியம் - இனிமை. அரோ, அசை. (௧௩)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வெம்மைசெய் கதிர்கால்† செம்பொன் விமானசே கரத்தின் மேய
தம்மையும் பணிவித் தெண்ணில் சராசர மனைத்து மீன்ற
அம்மையங் கயற்க ணுளா மணங்கையும் பணிவித் துள்ளஞ்
செம்மைசெய் தின்ப வெள்ளத் தழுத்தினார் சித்த சாமி.

(இ - ள்.) சித்தசாமி - அச் சித்தமூர்த்தியாகிய பெருமான், வெம்மை செய் கதிர்கால் செம்பொன் - வெப்பத்தைச் செய்கின்ற ஒளியினைவீசும் சிவந்த பொன்னு லாகிய, விமான சேகரத்தில் மேய தம்மையும் பணிவித்து - விமானங்களுள் முடி போல்வதாகிய இந்திர விமானத்தி லெழுந்தருளிய தம்மையும் வணங்கச்செய்து, எண்இல் சர அசரம் அனைத்தும் ஈன்ற - அளவிறந்த சராசரங்களனைத்தையும் பெற் றருளிய, அம்மை - தாயாகிய, அங்கயற்கண்ணுளாம் அணங்கையும் பணிவித்து - அங்கயற்கண்ணியாகிய அணங்கினையும் வணங்கச்செய்து, உள்ளம் செம்மை செய்து இன்ப வெள்ளத்து அழுத்தினார் - உள்ளத்தைத் தூய்மைசெய்து பேரின்பப் பெருக் கில் ஆழச்செய்தருளினார்.

வெம்மை - விருப்பமுமாம். உள்ளம் என்றது ஈண்டு உயிரை. செம்மை செய்தல் - ஆணவமல வழுக்கைப்போக்கித் தூய்மை செய்தல். (௧௪)

எண்ணிய வெண்ணி யாங்கே யான்பெற முடித்தாய் போற்றி
பண்ணியன் மறைக டேறாப் பான்மொழி மணாள போற்றி
புண்ணியர் தமக்கு வேதப் பொருளுரை பொருளே போற்றி
விண்ணிழி விமான மேய சுந்தர விடங்க போற்றி.

(பா - ம்.) *காளகண்டர்த. †கதிர்காய்.

(இ - ள்.) எண்ணிய எண்ணியாங்கே யான்பெற முடித்தாய் போற்றி - எண் ணியவற்றை எண்ணியவண்ணமே யான் பெறுமாறு முடித்தவனே வணக்கம்; பண் இயல்மறைகள் தேறா - பண் அமைந்த மறைகளால் அறியப்படாத, பால்மொழி மணாளபோற்றி - பால்போலும் இனிய மொழிகளையுடைய அங்கயற்கணம்மையின் மணாளனே வணக்கம்; புண்ணியர் தமக்கு வேதப்பொருள் உரைபொருளே போற்றி- சனகர் முதலிய முனிவர்கட்கு வேதத்தின் பொருளை அருளிச்செய்த மெய்ப் பொருளே வணக்கம்; விண் இழி விமானம் மேய சுந்தரவிடங்க போற்றி - வானி னின்றும் இறங்கிய விமானத்தின்கண் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரனென்னும் பேரழ குடையவனே வணக்கம்.

"எண்ணிய வெண்ணியாங் செய்துப"

என்னும் திருக்குறட்டொடர் இங்கே கருதற்பாலது. தேறா மணாள என்க. பான் மொழி, அன்மொழித்தொகை. உரைபொருள் - உரைத்த மெய்ப்பொருள்; வினைத் தொகை. (௧௫)

எவ்வுட லெடுத்தேன் மேனா ளெண்ணிலாப் பிறவி தோறும்
அவ்வுட லெல்லாம் பாவ மறம்பொருட் டாக வன்றே
தெவ்வுடல் பொடித்தா யுன்றன் சேவடிக் கடிமை பூண்ட
இவ்வுட லொன்றே யன்றே யெனக்குட லானதையா.

(இ - ள்.) மேல்நாள் எண்இலாப் பிறவிதோறும் - முன்னாளில் எண்ணிறந்த பிறவிகள்தோறும், எவ்வுடல் எடுத்தேன் - எவ்வெவ்வுடல்கள் எடுத்தேனோ, அவ் வுடல் எல்லாம் - அவ்வுடல்களனைத்தும், பாவம் அறம்பொருட்டாக அன்றே - தீவினையும் நல்வினையுமாகிய அவ்விரண்டின் பொருட்டாக அல்லவா, தெவ்உடல் பொடித்தாய் - பகைவனாகிய மதவேளின் உடலை நீறாக்கியவனே, உன்றன் சேவ டிக்கு அடிமைபூண்ட இவ்வுடல் ஒன்றே அன்றே - உனது சிவந்த திருவடிக்கு அடிமைபூண்ட இந்த உடல் ஒன்றுமட்டுமல்லவா, ஐயா - ஐயனே, எனக்கு உடல் ஆனது - எனக்கு உடலாய்நின்று பயன் தந்தது.

பிறவி எண்ணிலாதன என்பதை,

"தொல்லைகம் பிறவியெண்ணிற் றொடுகடல் மணலுயாற்று
எல்லைய"

என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளாலும், பல்வகை உடலெடுத்தலை,

"புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாகி மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்"

என்னும் வாதவூரடிகளின் மணிவாசகத்தாலும் அறிக. அவ்வுடலெல்லாம் இருவினைப் பயன்களை நுகர்தற்பொருட்டன்றி, என் உயிர்க்கு உறுதி பயத்தற்பொருட்டு வந்தனவல்ல என்றார். பாவமறம், செவ்வெண்; இரண்டென்னும் தொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. (கசு)

இன்னன பலவு மேத்தி யிறைஞ்சிப்பல் வரமும் வேண்டும்
மின்னகு வேலி னானை வேந்தநீ போந்த வண்ணந்
தென்னவ னறிந்தா லேதஞ் செய்புமென் றார்த்தார்க் கண்ணி
மன்னனைச் சித்த சாமி யுத்தர வழிக்கொண் டேகா.

(இ - ள்.) இன்னன பலவும் ஏத்தி இறைஞ்சி - இவைபோன்ற பலவுங்கூறித் துதித்து வணங்கி, பல்வரமும் வேண்டும்-பல வரங்களையும் வேண்டுகின்ற, மின் நகு வேலினானை - மின்னலைப்போல விளங்கும் வேற்படையினை யுடைய சோழனை, வேந்த - மன்னனே, நீ போந்தவண்ணம் - நீ இங்கு வந்த செய்தியை, தென்னவன் அறிந்தால் ஏதம் செய்யும் என்று - பாண்டியன் அறிவனேல் துன்பஞ் செய்வான் என்று கூறி, ஆர்த்தார் கண்ணி மன்னனை - ஆத்திமாலையை யணிந்த அச்சோழ மன்னனை, சித்தசாமி - சித்த மூர்த்திகள், உத்தர வழிக்கொண்டு ஏகா - வடக்கு வழிக்கொண்டு சென்று.

மேல் இரண்டு செய்யுளிலும் கூறியவற்றைச் சுட்டி 'இன்னன' என்றார். மின்நகு - மின்னலை எள்ளிநகும் என்றுமாம். தாராகிய கண்ணி யென்க. (கஎ)

மண்ணினை வளர்க்கும் வையை வடகரை யளவு நண்ணிப்
புண்ணிய நீற்றுக் காப்புப் புண்டர நுதலிற் சாத்தி
உண்ணிறை கருத்துக் கேற்ப வுறுதுணை யுனக்குண் டாகி
நண்ணுக வென்று பொன்னி நாடனை விடுத்து மீண்டு.

(இ - ள்.) மண்ணினை வளர்க்கும் வையை - நிலவுலகின்கண் உள்ள உயிர்களை யூட்டிவளர்க்கும் வையை யாற்றின், வடகரையளவும் நண்ணி - வடகரை வரையுஞ் சென்று, புண்ணிய நீற்றுக்காப்பு புண்டரம் நுதலில்சாத்தி - புண்ணிய வடிவாயுள்ள திருநீற்றுக் காப்பினைத் திரிபுண்டரமாக நெற்றியில் அணிவித்து, உள்நிறை கருத்துக்கு ஏற்ப - உனது உள்ளத்தில் நிறைந்த கருத்துக்குப் பொருந்த, உறுதுணை உனக்கு உண்டாகி - மிக்கதுணை உனக்கு உண்டாகப்பெற்று, நண்ணுக என்று - செல்லக்கடவாய் என்று, பொன்னி நாடனை விடுத்து - காவிரி நாடனை அனுப்பி மீண்டு - மீள.

திருநீறு துன்பம் புகுதாமற் காப்பதாகலின் 'காப்பு' எனப்பெறும்;

"ஆனநீற்றுக் கவசம் அடையப் புகுமின்கள்"

என்பது திருவாசகம். கருத்து - சிவநேயம். உறுதுணை - இறைவன் திருநாமம் முதலியன : மேல்

"நாட்ட மூன்றவன் நாம வாள்கொடு நல்ல ருட்டுணை யாய்வழி
காட்ட அன்பெனு மிவுளி மேல்கொடு கங்குல்வாய் வருவான்"

என்று கூறினமையுங் காண்க. (கஅ)

[கலிவிருத்தம்]

காப்புச் செய்து* கதவில் விடைக்குறி
யாப்புச் செய்தமைத் தீர்ஞ்சடைச் சித்தர்போய்த்
தூப்புக் கைவரை சூழ்வட மேருவிற்
கோப்புச் செய்தபொற் கோயிலின் மேயினார்.

(இ - ள்.) காப்புச் செய்து - முன் திறந்த கதவினைச் சாத்தி, கதவில் விடைக்குறி யாப்புச்செய்து அமைத்து - அதன்கண் இடப முத்திரையைப் பொறித்தமைத்து, ஈர்சடைச் சித்தர்போய் - குளிர்ந்த சடையையுடைய சித்தசாமி சென்று, தூப்புக் கைவரைசூழ் - துளையையுடைய துதிக்கையையுடைய யானைகள் சூழ்ந்து நின்று சுமக்கும், வடமேருவில் கோப்புச் செய்த - வடக்கின்கண் உள்ள மேருமலையைப்போல் இயற்றிய, பொன் கோயிலில் மேயினார் - அழகிய விமானத்தின் கண் எழுந்தருளினார்.

தூம்பு தூப்பு என வலித்தது; கைக்கு அடை. கைவரைசூழ் மேருவின் என இல்பொருளுவமை யாக்கலுமாம். கோப்புச்செய்த - ஒழுங்குற இயற்றிய. ()

கங்கு லின்கருங் கைகுறைப் பானெனச்
செங்கை நீட்டித் தினகரன் றோன்றலும்
எங்க ணாயக னிட்ட குறியறிந்
தங்கண் வாயி றிறப்பவ ரையுறா.

(இ - ள்.) கங்குலின் கருகை குறைப்பான் என - இரவாகிய அரக்கியின் கருமையாகிய கையினைத் தறிப்பவன்போல, தினகரன் செங்கை நீட்டித் தோன்றலும் - சூரியன் சிவந்த கிரணமாகிய கைகளை நீட்டித் தோன்றுதலும், அங்கண்வாயில் திறப்பவர் - அவ்விடத்து அவ்வாயிலைத் திறப்பவர்கள், எங்கள் நாயகன் இட்டகுறி அறிந்து ஐயுறா - எங்கள் பெருமானாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் இட்ட விடைக் குறியினைக்கண்டு ஐயுற்று. (உய)

கருங்கை செங்கை என்றது சொல் முரண்.

மற்றை வாயில்கண் மூன்றினும் வல்லைபோய்
உற்று நோக்கினர் தாநென்ன லொற்றிய
கொற்ற மீனக் குறிபிழை யாமைகண்
டெற்றி தாங்கொலென் றேந்தன்மு னெய்தினார்.

(பா - ம்.) *காப்புச் செய்த.

(இ - ள்.) மற்றை மூன்று வாயில்களினும் - ஏனை மூன்று வாயில்களினும், வல்லைபோய் உற்றுநோக்கினர் - விரைந்துசென்று உற்றுப் பார்த்து, தாம் நென்னல் ஒற்றிய - தாம் நேற்றுவைத்த, கொற்ற மீனக்குறி பிழையாமைகண்டு - வெற்றி பொருந்திய கயல் முத்திரை பிறழாமையைக் கண்டு, இது எற்று ஆம் கொல் என்று-இது யாதாய் முடியுமோ என்று, ஏந்தல் முன் எய்தினர் - மன்னன் முன்னே சென்றனர்.

நோக்கினர், முற்றெச்சம். ஓர் புறம் குறி பிறழ்ந்திருத்தலின் முடிபு யாதாகுமோ எனத் துணுக்குற்றாரென்க. (உக)

போற்றி மன்னநம் பொன்னங் கயற்குறி
மாற்றி யுத்தர வாயிற் கதவதில்
ஏற்றி லச்சினை யிட்டவர் யாரையென்
றாற்றல் வேந்த வறிகிலம் யாமென்றார்.

(இ - ள்.) மன்ன போற்றி - வேந்தனே வணக்கம்; உத்தர வாயில் கதவில் - வடக்கு வாயிற் கதவின்கண், நம்பொன் அம் கயற்குறி மாற்றி - நமது அழகிய மீனக்குறியை மாற்றி, ஏற்று இலச்சினை இட்டவர் யார் என்று - விடைக் குறியினை இட்டவர் யார் என்று, ஆற்றல் வேந்த அறிகிலம் யாம் என்றார் - வலியமைந்த வேந்தனே யாங்களறியோம் என்று கூறினர்.

கயற்குறி மாற்றி ஏற்றிலச்சினை இடப்பட்டுளது, அங்ஙனம் இட்டவர் யாரென அறிகிலம்; என விரித்துரைக்க. பொன் அம் எனும் இரண்டும் அழகினை உணர்த்தின; அம் சாரியையுமாம். கதவதில், அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. யாரை, ஐ சாரியை. (உஉ)

வையை நாடனும் வந்தது நோக்குறீஇ
ஐய வின்னதோ ரற்புத மாயையைச்
செய்ய வல்லவர் யாரெனத் தேர்கிலான்
ஐய மெய்தி யகன்மனை நண்ணினான்.

(இ - ள்.) வையை நாடனும் வந்து அது நோக்குறீஇ - வையை யாறு பாயும் நாட்டையுடைய பாண்டியனும் வந்து அதனை நோக்கி, ஐய இன்னது ஓர் அற்புத மாயையை - வியப்பினையுடைய இந்த அதிசய மாயையை, செய்ய வல்லவர் யார் எனத் தேர்கிலான் ஐயம் எய்தி-செய்தற்கு வல்லவர் யாரென்று தெளியாது ஐயுற்று, அகல்மனை நண்ணினான் - அகற்சி பொருந்திய தனது கோயிலை அடைந்தான்.

அளபெடை சொல்லிசை நிறைக்க வந்தது. ஐய, ஐ என்னும் வியப் புணர்த்தும் உரிச் சொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். தேர்கிலான், முற்றெச்சம். (உங)

மறுத்த வுண்டியன் மாமலர்ப் பாயலை
வெறுத்த கன்றரை மேற்பள்ளி கொள்ளவும்
பொறுத்த னன்றுயின் றானிருட் போழ்தினிற்
கறுத்த கண்டர் கனவினிற் கூறுவார்.

(இ - ள்.) மறுத்த உண்டியன் - உணவை மறுத்தவனாய், மாமலர்ப் பாயலை வெறுத்து - பெருமை பொருந்திய மலர்ப் படுக்கையை வெறுத்து, அகன் தரை மேல் பள்ளி கொள்ளவும் பொறுத்தனன் துயின்றான் - அகன்ற தரையின்மீது பள்ளி கொள்ளவும் மனம் பொறுத்து உறங்கினன்; இருள் போழ்தினில் - இருட்போதில், கறுத்த கண்டர் கனவினில் கூறுவார் - கரிய திருமிடற்றினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் கனவின்கண் வந்து கூறி யருளுவார்.

உணவு மறுத்தல் - உணவுண்ணாமை. மலர்ப்பாயல் - பூவணை; மலர் பரப்பிய பாயலுமாம். மலரணையிற் றுயிலுதற் குரியோர் தரையிற் றுயிலுதல் அரிதாகலின் 'பொறுத்தனன் றுயின்றான்' என்றார். இருட் போழ்தினில் கனவினிற் கூறுவார் என்க; இருட் போழ்துபோலக் கறுத்த கண்டம் என்றுமாம். பொறுத்தனன், முற்றெச்சம். (உச)

மட்ட லம்பிய தாதகி மாலையான்
உட்ட தும்பி யொழுகிய வன்பினாற்
கட்டி லங்கெயிற் கச்சியிற் காடெலாம்
வெட்டி நம்புடை வித்திய பத்தியான்.

(இ - ள்.) மட்டு அலம்பிய தாதகி மாலையான்-தேன் சிந்தும் ஆத்தி மாலையை யணிந்த சோழன், உள் ததும்பி ஒழுகிய அன்பினால் - உள்ளத்தில் நிறைந்து வழிந்த அன்பினாலே, கட்டு இலங்கு எயில் கச்சியில் - காவலாக விளங்கும் மதிலையுடைய காஞ்சிமா நகரின்கண், காடு எலாம் வெட்டி நம்புடை வித்திய பத்தியான் - காடு அனைத்தையும் வெட்டி நம்மிடத்தும் பத்தியாகிய விதையை விதைத்தவன்.

கட்டு - காவல் என்னும் பொருட்டு; கட்டப்பட்ட என்றுமாம். காடெலாம் வெட்டி என்றதற்கேற்பப் பத்தி வித்தியவன் என்றார்; காட்டினை அழித்து நாடாக்கி அந்நாடு முழுதும் சிவபத்தி வளரச் செய்தவன் என்பது கருத்து. (உரு)

வந்து நம்மை வழிபட வேண்டினான்
இந்த வாயி றிறந்தழைத் தின்னருள்
தந்து மீள விடுத்துப்பின் றாட்கொளீஇ
நந்த மால்விடை நாம்பொறித் தேமென.

(இ - ள்.) வந்து நம்மை வழிபட வேண்டினான் - (அவன் இங்கு) வந்து நம்மை வணங்க விரும்பினான்; நாம் இந்த வாயில் திறந்து - நாம் இந்த வடக்கு வாயிலைத் திறந்து, அழைத்து இன் அருள் தந்து - (அவனை உள்ளே) அழைத்து இனிய அருள் பாலித்து, மீளவிடுத்து பின் தாள் கொளீஇ - மீண்டும் அனுப்பிவிட்டுப் பின்

தாழிறுக்கி, நந்தம் மால் விடை பொறித்தேம் என - நமது பெரிய விடை யிலச்சினையை வைத்தோ மென்று.

தாள்-தாழக்கோல்; கொளீஇ - கொளுவி; செறித்து. நந்தம், தம் சாரியை. ()

அருளி னையந் தேற்றி யகன்றபின்
மருளி னீங்கி மலர்க்கண் விழித்தெழீஇ
வெருளி னன்வெயர்த் தான்விம்மி னன்பல
பொருளி னற்றுதித் தான்குல பூடணன்.

(இ - ள்.) அருளினன் - அருளையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், ஐயம் தேற்றி அகன்ற பின் - ஐயத்தைத் தெளிவித்து நீங்கிய பின், குலபூடணன் - குல பூடண பாண்டியன், மலர்க்கண் விழித்து எழீஇ-மலர்போலும் கண்மெயி லுணர்ந்து எழுந்து, மருளின் நீங்கி - ஐயுறவினின்றும் நீங்கி, வெருளினன் வெயர்த்தான் விம்மினன் - அஞ்சி வியர்த்து உடல் பூரித்து, பல பொருளினல் துதித்தான் - பொருள் நிறைந்த பல பாக்களாலே துதித்தான்.

அருளினன் என்பதனை எச்சமாக்கி, அருள்புரிந்து என்றுரைத்தலுமாம். ஐயம்தேற்றி - ஐயத்தின் நீக்கித் தெளிவித்து. வெருளினன் முதலிய மூன்றும் முற்றெச்சம். பொருள் - பொருளையுடைய பாடல்; சொற்களுமாம். (உஎ)

வள்ள லன்புக் கெளிவந்த மாண்புகண்
டுள்ள வுள்ளநின் றூற்றெழு மற்புத
வெள்ள மும்பர மானந்த வெள்ளமுங்
கொள்ளை கொண்டுதன் கோமனை நீங்கினன்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - சோமசுந்தரக்கடவுள், அன்புக்கு எளிவந்த மாண்பு கண்டு - அன்பினுக்கு எளியனாய் வெளிவந்த மாட்சியை நோக்கி, உள்ள உள்ள நின்று ஊற்று எழும் அற்புத வெள்ளமும் - நினைக்குந்தோறும் இடையறாது சுரந்து எழுகின்ற அதிசய வெள்ளமும், பரமானந்த வெள்ளமும் கொள்ளை கொண்டு - சிவாநந்த வெள்ளமும் தன்னைக் கொள்ளை கொள்ள, தன் கோமனை நீங்கினன் - தனது அரண்மனையை நீங்கினன்.

உள்ள உள்ளத்தினின்று ஊற்றெழும் என உரைத்தலுமாம். அற்புதத்தைச் சிவஞானம் என்றும், பரமானந்தத்தைச் சிவபோகம் என்றும் உரைப்பாருமுளர். அளவின்மை தோன்ற வெள்ளம் என்றார். கொண்டு என்பதைக் கொள்ள வெனத் திரிக்க. (உஅ)

அளிய ரூமனத் தன்புடை யன்பருக்
கெளிய ராடலை யார்க்கும் வெளிப்படத்
தெளியு மாறு தெளிவித்துத் தன்னைப்போல்
விளிவிலா வின்ப வெள்ளத் தழுத்தினன்.

(இ - ள்.) அளி அரு மனத்து அன்பு உடை அன்பருக்கு - உயிர்களிடத்து அருள் நீங்காத மனத்தின்கண் அன்பு நிறைந்த அடியார்கட்கு, எளியர் ஆடலை - எளியராயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடலை, யார்க்கும் வெளிப்படத் தெளியுமாறு தெளிவித்து-யாவருக்கும் புலப்படத் தெளியும் வண்ணம் தெளிவித்து, தன்னைப்போல் விளிவு இலா இன்ப வெள்ளத்து அழுத்தினன் - தன்னைப்போல யாவரும் அழியாத பேரின்ப வெள்ளத்தில் முழுகும்படி அழுத்தினன்.

அளி - கனிவுமாம். தன்னைப்போல் முழுகுமாறு அழுத்தினன் என விரிக்க. (உகூ)

[கொச்சகக்கலிப்பா]

கோடாத செங்கோலும் வெண்குடையுங் கோமுடியும்
வடா ரலங்க லிராசேந் திரற்களித்துத்
தோடா ரிதழியான் றாட்கமலஞ் சூடிவான்
நாடா ளரசுரிமை பெற்றா னரபதியே.

(இ - ள்.) நரபதி - குலபூடண பாண்டியன், கோடாத செங்கோலும் வெண்குடையும் - கோணாத செங்கோலையும் வெண்கொற்றக் குடையையும், கோமுடியும்- அரச முடியையும், ஏடு ஆர் அலங்கல் இராசேந்திரற்கு அளித்து-இதழ்கள் நிறைந்த மலர் மாலையை யணிந்த இராசேந்திர பாண்டியனுக்குக் கொடுத்து, தோடு ஆர் இதழியான் - இதழ்கள் நிறைந்த கொன்றை மாலையையுடைய இறைவனது, தாள் கமலம் சூடி - திருவடித் தாமரையைத் (தனது முடியில்) அணிந்து, வான் நாடு ஆள் அரசு உரிமை பெற்றான் - வானநாட்டை ஆளும் அரசுரிமையைப் பெற்றனன்.

கோடாத என வந்தமையால் செங்கோல் என்பது கோல் என்னுந் துணையாய் நின்றது; என்றும் கோடுதலில்லாத என்றுமாம். செங்கோல் வெண்குடை என்பன சொல்முரண். இராசேந்திரனை முடிசூட்டி என்பார் 'இராசேந்திரற் களித்து' என்றார். (௩௰)

ஆகச்செய்யுள் - ௩அகஅ.

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

சம்பு மதுரைப் பரனிரவு தனியே வந்து தனைப்பணிந்த
வெம்பு கதிரோன் மருமானை விடுத்து மீண்டு தாழிறுக்கி
அம்பொற் கதவின் விடைபொறித்த தறைந்துந் தென்ன னடுபடைக்கு
வம்பு மலர்தோய் புனற்பந்தர் வைத்துக் காத்த வகைசொல்வாம்.

(இ - ள்.) சம்பு மதுரைப் பரன் - சம்புவாகிய மதுரைச் சோமசுந்தரக் கடவுள், இரவு தனியே வந்து தனைப் பணிந்த - இரவில் ஒருவனாய் வந்து தன்னை வணங்கிய, வெம்பு கதிரோன் மருமானை - வெப்பமாகிய கிரணத்தையுடைய சூரியன் மரபினனாகிய சோழனை, விடுத்து - அனுப்பி, மீண்டு தாழ் இறுக்கி - திரும்பித் தாழிட்டு, அம்பொன் கதவின் விடை பொறித்தது அறைந்தும் - அழகிய பொன்னாலாகிய கதவின்கண் விடை யிலச்சினையிட்ட திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; தென்னன் அடுபடைக்கு - பாண்டியனது போர் செய்யும் படைகளுக்கு, வம்பு மலர் தோய் புனல் பந்தர் வைத்துக் காத்த வகை சொல்வாம் - மணத்தினையுடைய மலர் தோய்ந்த தண்ணீர்ப் பந்தர் வைத்துக் காத்தருளிய திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம்.

அறைந்தும், இறந்தகாலத் தனித் தன்மைப் பன்மைமுற்று. தண்ணீர்க்கு மலரால் மண மூட்டுதலை,

"ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு"

என்னும் நாலடியார்ச் செய்யுளா னறிக. (க)

தென்ன னரச புரந்தரன்கோல் செலுத்து நாளிற் காடெறிந்த
மன்னன் பின்னர் வெளிப்படையாய்ப் போந்து போந்து மதுரேசன்
பொன்னங் கமலத் தாள்வணங்கிப் போவான் முன்னிப் பொரும்பொருநைக்
கன்னி நாடன் கேண்மைபெற விடுத்தான் வரிசைக் கையுறையே.

(இ - ள்.) தென்னன் அரச புரந்தரன் கோல் செலுத்துநாளில் - பாண்டியனாகிய இராசேந்திரன் செங்கோல் செலுத்தும் நாளில், காடு எறிந்த மன்னன் - காடு வெட்டிய சோழன், பின்னர் வெளிப்படையாய்ப் போந்து போந்து - பின் யாவருமறிய வெளிப்படையாய் வந்துவந்து, மதுரேசன் பொன் அம் கமலத்தாள் வணங்கிப் போவான் கருதி - சோமசுந்தரக்கடவுளின் அழகிய பொற்றாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கிப் போகக்கருதி, பொரும் பொருநைக் கன்னி

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

சம்பு மதுரைப் பரனிரவு தனியே வந்து தனைப்பணிந்த
வெம்பு கதிரோன் மருமானை விடுத்து மீண்டு தாழிறக்கி
அம்பொற் கதவின் விடைபொறித்த தறைந்துந் தென்னன் வருபடைக்கு
வம்பு மலர்தோய் புனற்பந்தர் வைத்துக் காத்த வகைசொல்வாம்.

(இ - ள்.) சம்பு மதுரைப் பரன் - சம்புவாகிய மதுரைச் சோமசுந்தரக் கடவுள், இரவு தனியே வந்து தனைப் பணிந்த - இரவில் ஒருவருக்கும் வந்து தன்னை வணங்கிய, வெம்பு கதிரோன் மருமானை - வெப்பமாகிய கிரணத்தையுடைய சூரியன் மரபினனாகிய சோழனை, விடுத்து - அனுப்பி, மீண்டு தாழ் இறக்கி - திரும்பித் தாழிட்டு, அம்பொன் கதவின் விடை பொறித்தது அறைந்தும் - அழகிய பொன்னாலாகிய கதவின்கண் விடை யிலச்சினையிட்ட திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; தென்னன் வருபடைக்கு - பாண்டியனது போர் செய்யும் படைகளுக்கு, வம்பு மலர் தோய் புனல் பந்தர் வைத்துக் காத்த வகை சொல்வாம் - மணத்தினையுடைய மலர் தோய்ந்த தண்ணீர்ப் பந்தர் வைத்துக் காத்தருளிய திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம்.

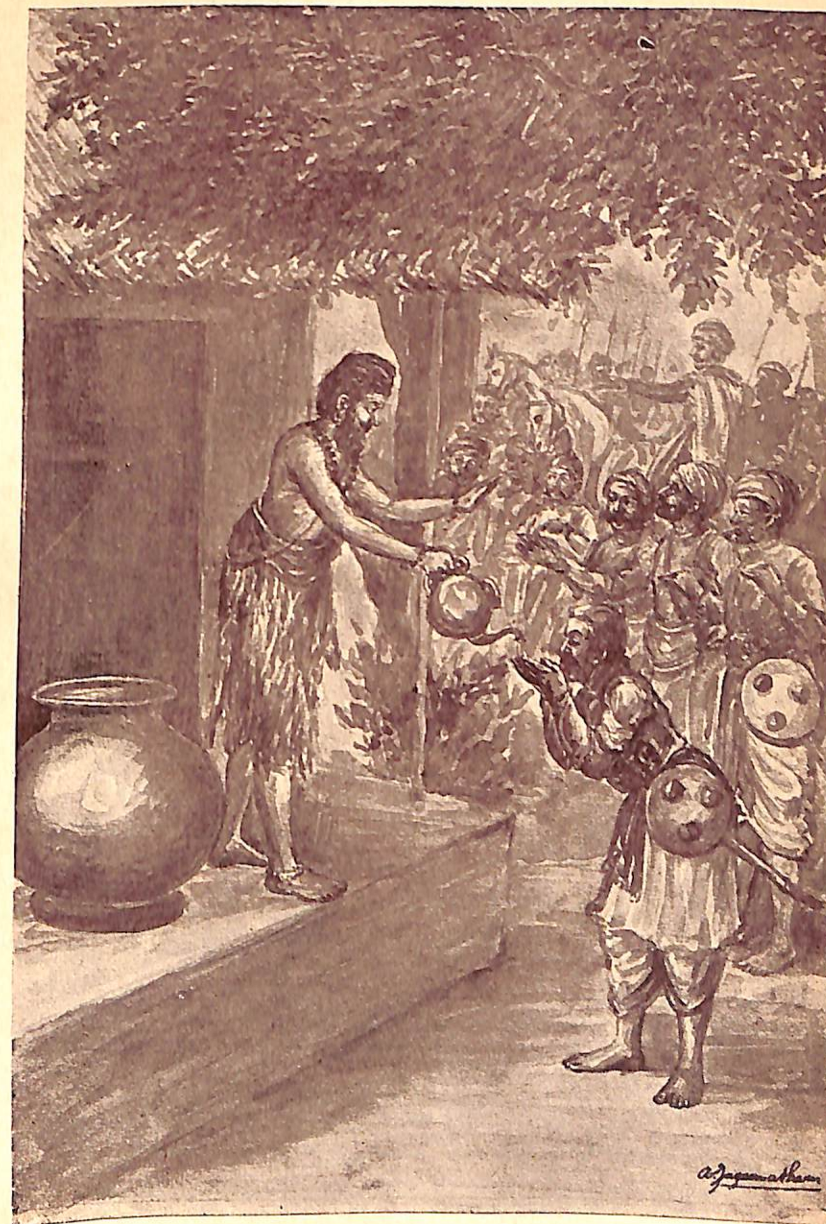
அறைந்தும், இறந்தகாலத் தனித் தன்மைப் பன்மைமுற்று. தண்ணீர்க்கு மலர் நாற் மண மூட்டுதலை,

"ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு"

என்னும் நாலடியாரச் செய்யுளா னறிக. (1)

தென்னவ னரச புரந்தரன்கோல் செலுத்து நாளிற் கடற்றிக்கு
மன்னவன் பின்னர் வெளிப்படையாய்ப் போந்து போர்த மதுரைமேல்
பொன்னைக் கவைத்தான் வணங்கிப் போவான் முன்னிப் பொருப்பெ[illegible]
கன்னி நாடன் கொன்மையெறு விடுத்தான் வரிசைக் கையு[illegible]

(இ - ள்.) தென்னவன் அரச புரந்தரன் கோல் செலுத்தும் நாளில் [illegible]

கூ ப. 35 தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தது

நாடன் - கரையை மோதும் பொருநையாற்றினையுடைய கன்னி நாடனாகிய இராசேந்திர பாண்டியனது, கேண்மை பெற - நட்பைப் பெறுதற்கு, வரிசைக்கையுறை விடுத்தான் - வரிசையாகிய கையுறையை அனுப்பினான்.

இந்திரனுக்குப் புரந்தரன் என்பது ஒரு பெயராகலின் இராசேந்திரனை அரச புரந்தரன் என்றார். போவான், வினையெச்சம். வரிசை, கையுறை என்பன காணிக்கை என்னும் பொருளன. (௨)

பொன்னி நாடன் வரவிடுத்த பொலம்பூ ணாடை முதற்பிறவுங்
கன்னி நாடன் கைகவர்ந்து தானுங் கலக்குந் தொடர்பினால்
உன்னி வேறு கையுறையுய்த் துறவு செய்ய வுவப்பெய்திச்
சென்னி காதன் மகட்கொடுப்பா னிசைந்தா னந்தச் செழியற்கு.

(இ - ள்.) பொன்னி நாடன் வரவிடுத்த - காவிரி நாடனாகிய சோழ மன்னன் வரவிடுத்த, பொலம் பூண் ஆடை முதல் பிறவும் - பொன்னாலாகிய அணிகலன்களையும் பொன்னாடை முதலாக வுள்ள பிறபொருளையும், கன்னிநாடன் கைகவர்ந்து - கன்னிநாடனாகிய பாண்டியன் ஏற்றுக்கொண்டு, தானும் கலக்கும் தொடர்பினால் உன்னி - தானும் (மனம்) ஒன்றுபடும் நட்பினைப் பெறக் கருதி, வேறு கையுறை உய்த்து உறவுசெய்ய-வேறு காணிக்கை விடுத்து நட்புச் செய்ய, சென்னி-சோழன், உவப்பு எய்தி - மகிழ்ச்சியுற்று, அந்தச் செழியற்கு - அந்த இராசேந்திர பாண்டியனுக்கு, காதல் மகள் கொடுப்பான் இசைந்தான்-தன் அன்புள்ள மகளைக் கொடுத்தற்கு மனமிசைந்தான். (௩)

பொலம், பொன் என்பதன் திரிபு. கலக்குந் தொடர்பு - ஒருவர் ஒருவரோடு அளவளாவும் தொடர்பு. தானும் வேறு கையுறையுய்த்து என்க.

செழியன் றனக்கு வரையறுத்த செய்தி கேட்டுச் செம்பியர்கோன்
கழியன் புடைய குலமகளைத் தான்போய்க் கொள்வான் கருதிமதி
வழிவந் தவற்குத் தம்பியென வந்த வரச சிங்கமெனும்
பழியஞ் சாதான் வஞ்சித்துப் பழனக் காஞ்சிப் பதிபுகுவான்.

(இ - ள்.) செழியன் தனக்கு வரையறுத்த செய்தி கேட்டு - இராசேந்திர பாண்டியனுக்கு உறுதி செய்த செய்தியினைக் கேட்டு, செம்பியர்கோன் கழி அன்பு உடைய குலமகளை - சோழ மன்னனது மிக்க அன்புடைய சிறந்த புதல்வியை, தான் போய்க் கொள்வான் கருதி - தான்போய் மணந்து கொள்ளக் கருதி, மதி வழிவந்த அவற்குத் தம்பி என வந்த - சந்திரன் மரபில் வந்தவனாகிய அவனுக்குத் தம்பி என்று சொல்லத் தோன்றிய, அரசசிங்கம் எனும் பழி அஞ்சாதான்-அரச சிங்கனென்னும் பெயரினையுடைய பழியினை அஞ்சாத ஒருவன், வஞ்சித்துப் பழனக் காஞ்சிப் பதி புகுவான் - (முன்னவனை) வஞ்சித்து வயல்சூழ்ந்த காஞ்சிநகரிற் செல்வானாயினன்.

கொள்வான், வினையெச்சம். வந்த அவற்கு என்பது வந்தவற்கு எனத் தொகுத்தலாயிற்று. தம்பி யெனற்குத் தகாதவன் என்பார் 'தம்பி யென வந்த'

என்றார். அரச சிங்கம் - இராச சிம்மன். தமையனுக்கு மனைவியாக வரையறுக்கப் பட்டவள் தனக்கு அன்னைபோல்வாளாகவும் அவளை மணக்கக் கருதினமையின் 'பழியஞ்சாதான்' என்றார். (ச)

காஞ்சிப் பதிமுன் குறுகுமிளங் காவ லோனைக் கடற்சேனை
தாஞ்சுற் றியவந் தெதிர்கொடுபோய்த் தன்முன் றனக்கென் றிருந்தமகள்
ஆஞ்சிற் றிடையை மணம்புணர்த்தி யந்த மருகற் கரசுநிலை
வாஞ்சித் தரச புரந்தரனைப் பிடிக்க மதித்தான் வனமெறிந்தான்.

(இ - ள்.) காஞ்சிப்பதிமுன் குறுகும் - காஞ்சி நகரை நோக்கிவரும், இளங் காவலோனை - சிற்றரசனாகிய அரச சிங்கனை, வனம் எறிந்தான் - காடு வெட்டிய சோழன், கடல்சேனை தாம் சுற்றியவந்து எதிர்கொடுபோய் - கடல் போன்ற சேனைகள் சூழ எதிர்வந்து அழைத்துச் சென்று, தன் முன் தனக்கு என்று இருந்த மகள் ஆம் சிற்றிடையை-அவன் தமையனுக்கு என்று வரையறுத்திருந்த சிறிய இடையையுடையவளாகிய தன் புதல்வியை, மணம் புணர்த்தி - மணம் புரிவித்து, அந்த மருகற்கு அரசு நிலை வாஞ்சித்து - அந்த மருகனுக்கு அரசுரிமை (கிடைத்தலை) விரும்பி, அரச புரந்தரனைப் பிடிக்க மதித்தான் - இராசேந்திரனைப் பிடிக்கக் கருதினான்.

சுற்றிய, செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம். அவன்றன் முன்றனக்கு என்க. வனமெறிந்தான், பெயர். (ரு)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மருமகன்ற னுடனெ ழுந்து மாம னான வளவர்கோன்
பொருமகன்ற சேனை யானை புடைநெ ருங்க மதிவழித்
திருமகன்றன் மேல மர்த்தி றங்கு றித்து முரசறைந்
துருமகன்ற பல்லி யம்மொ லிப்ப வந்து ளானரோ.

(இ - ள்.) மாமனான வளவர்கோன் - மாமனாகிய சோழ மன்னன், மருமகன் உடன் எழுந்து - மருகனோடு புறப்பட்டு, பொரும் அகன்ற சேனை யானை புடை நெருங்க - போர் செய்தற்குரிய பரந்த சேனையும் யானையும் பக்கத்தில் நெருங்கி வர, மதிவழித் திருமகன்மேல் அமர்த்திறம் குறித்து - சந்திரன் மரபினனாகிய இராசேந்திர வழுதியின்மேல் போர் செய்தலைக் குறித்து, முரசு அறைந்து - முரசு அறைவித்து, உரும் அகன்ற பல்இயம் ஒலிப்பவந்துளான் - இடியும் அஞ்சி அகலுதற் கேதுவாகிய பல இயங்களும் ஒலிப்ப வந்தனன்.

சிறப்பு நோக்கி யானையை வேறு பிரித்துச் சேனை யானை என்றார். மருமகன்றன், திருமகன்றன் என்பவற்றில் தன் சாரியை. அகன்ற - அகலுதற்கேதுவாகிய. அரோ, அசை. (சா)

திரண்ட திர்ந்தெ ழுந்து வந்த சென்னி சேனை தன்னகர்க்
கிரண்டு யோச னைப்பு றத்தி றுக்கு முன்ன ரொற்றரால்
தெருண்டு தென்னன் மாட நீடு கூடன் மேய சிவனதாள்
சரண்பு குந்து வேண்டு கென்று சார்ந்து தாழ்ந்து கூறுவான்.

(இ - ள்.) எழுந்து திரண்டு அதிர்ந்து வந்த சென்னி சேனை - (போர் குறித்து) எழுந்து நெருங்கி முழங்கி வந்த சோழனுடைய அப்படைகள், தன் நகர்க்கு இரண்டு யோசனைப் புறத்து இறுக்கும் முன்னர் - தனது நகருக்கு இரண்டு யோசனையில் வந்து தங்குதற்கு முன்னரே, ஒற்றரால் தென்னன் தெருண்டு - ஒற்றர்களாலே பாண்டியன் அறிந்து கொண்டு, மாடம் நீடு கூடல்மேய சிவனதாள் - மாடங்கள் நிறைந்த கூடலின்கண் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடிகளில், சரண்புகுந்து வேண்டுகு என்று - அடைக்கலம் புகுந்து குறையிரப்பேனென்று கருதி, சார்ந்து தாழ்ந்து கூறுவான் - சென்று வணங்கிச் சொல்லுவான்.

சிவன, அகரம் ஆறனுருபு;

"சிவன தாட் சிந்தியாப் பேதைமார் போல"

என்பது தேவாரம். வேண்டு கு - வேண்டுவேன்; கு, தன்மை யொருமை யெதிர் கால விகுதி. (எ)

அன்று பாதி யிரவில் வந்து னடிப ணிந்து தமியனாய்ச்
சென்ற சென்னி யென்னு நின்ன திருவ டிக்க ணன்பினான்
இன்று மந்நி லைய னா*யெ னக்கு வேண்டு வனவிடுத்
தொன்று கேண்மை புரிகு வானு ளத்தி லொன்றை யுன்னினான்.

(இ - ள்.) அன்று பாதி இரவில் தமியனாய் வந்து - அன்று அரையிரவில் ஒருவனாய் வந்து, உன் அடி பணிந்து சென்ற - நினது திருவடியை வணங்கிப்போன, சென்னி என்னும் நின்ன திருவடிக்கண் அன்பினான் - காடு வெட்டிய சோழனென்னும் உன் திருவடியின்கண் அன்புடையவன், இன்றும் அந்நிலையன் ஆய் - இப்பொழுதும் அந்நிலையை யுடையவனாதற்கு, எனக்கு வேண்டுவன விடுத்து - எனக்கு வேண்டும் பொருள்களை அனுப்பி, ஒன்று கேண்மை புரிகுவான் - கலந்த நட்பினைப் பெற விரும்பியவன், உளத்தில் ஒன்றை உன்னினான் - மனத்தின்கண் மற்றொன்றைக் கருதினான்.

நின்ன, அகரம் ஆறனுருபு. நிலையனாய் - நிலையனாக. ஒன்று-அதற்கு மாறாய தொன்று. (அ)

அறத்தி னுக்கு ளாகி யன்று நின்ற நீய வன்செயும்
மறத்தி னுக்கு ளாகி யின்று வன்மை செய்வ தேயறப்
புறத்தி னார்பு ரம்பொ டித்த புண்ணி யாவெ னக்கரைந்
துறைத்து வேண்டி னான வேலை யும்பர் நாத னருளினால்.

(இ - ள்.) அறப்புறத்தினார் புரம்பொடித்த புண்ணியா-அறத்திற்கு வேறாகிய மறத்தினை யுடையார் முப்புரங்களையும் நீறாக்கிய புண்ணியனே, அன்று அறத்தினுக்கு உள்ளாகி நின்ற நீ - அவன் வந்து வணங்கிய அப்பொழுது அறத்திற்கு உடன்பட்டு நின்ற நீ, இன்று அவன் செய்யும் மறத்தினுக்கு உள்ளாகி வன்மை செய்வதே எனக்

(பா - ம்.) *என்று மந்நிலையனாய்.

அடைந்து, கிமிர்ந்த கங்குல் விடியும் எல்லை நோக்குவான் - மிகுந்த இரவு விடியு மெல்லையை நோக்குவானாயினன்.

காயம் - ஆகாயம்; முதற்குறை; இது காயமென்றே தொல்காப்பியம் முதலிய வற்றில் வழங்குவது ஆராய்தற் குரியது. வாணி - வாக்கு. இராசேந்திரனை முன்பு அரச புரந்தரன் என்றதுபோல் ஈண்டு வேந்தரிந்திரன் என்றார். நாயன் - தலைவன். விடியலை எதிர் நோக்கினனாகலின் இரவு மிக்குத் தோன்றிற் றென்பார் 'கிமிர்ந்த கங்குல்' என்றார். (கக)

கழித்த கங்கு லிறவி சும்பு கண்வி ழிக்கு முன்னரே
விழித்தெ ழுந்து சந்தி யாதி வினைமு டித்து வானநீர்
சுழித்த லம்பு வேணி யண்ண லாய பூசை செய்தெழீஇத்
தெழித்தெ ழுந்த சேனை யோடு செருநி லத்தை நண்ணினான்.

(இ - ள்.) கழித்த கங்குல் இற - மிக்க இராப் பொழுது ஒழிய, விசும்பு கண் விழிக்கு முன்னரே - ஆகாயம் கண் விழிக்கு முன்னரே, விழித்து எழுந்து சந்தி ஆதி வினை முடித்து - விழித்தெழுந்து சந்தி முதலிய வினைகளை முடித்துக் கொண்டு, வானநீர் சுழித்து அலம்பு வேணி அண்ணல் - கங்கைநீர் சுழித்து ஒலிக்கும் முடியினை யுடைய இறைவனது, பூசை செய்து - பூசையை முடித்து, எழீஇ - எழுந்து, தெழித்து எழுந்த சேனையோடு செரு நிலத்தை நண்ணினான் - ஆரவாரித்தெழுந்த படையுடன் போர்க்களத்தை அடைந்தான்.

கழிந்த என்பது கழித்த என வலித்தலாயிற்று. ஞாயிற்றை விசும்பிற்குக் கண்ணாக்கி, ஞாயிறு தோன்றுதலை விசும்பு கண் விழித்தல் என்றார்;

“வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து”

என்றார் இளங்கோவடிகளும். காலை மாலையாகிய சந்திகளிற் செய்யப்படும் நாட் கடன் சந்தி எனப்படும். தெழித்தல் - உரப்புதல். (கஉ)

அலைசி றந்த சலதி மீதொ ராறு செல்லு மாறுபோல்
மலைசி றந்த நேரி வெற்பன் மள்ளர் சேனை வெள்ளமேற்
கலைசி றந்த மதிநி றைந்த கன்னி நாடு காவலான்
சிலைசி றந்த சிறிய சேனை சென்ற லைத்து நின்றதே.

(இ - ள்.) அலை சிறந்த சலதி மீது ஒரு ஆறு செல்லுமாறுபோல் - அலை மிக்க கடலின்மேல் ஒரு நதி சென்று பாயுமாறுபோல, மலை சிறந்த நேரி வெற்பன் - மலைகளிற் சிறந்த நேரி மலையினையுடைய சோழனது, மள்ளர் சேனை வெள்ளமேல் - படை வீரராகிய கடலின்மேல், கலை சிறந்த மதி நிறைந்த கன்னி நாடு காவலான் - கலைப் பயிற்சியாற் சிறந்த அறிவு நிறைந்த கன்னி நாட்டு மன்னனாகிய பாண்டிய னது, சிலை சிறந்த சிறிய சேனை சென்று அலைத்து நின்றது - விற்போரிற் றலைசிறந்த சிறிதாகிய சேனை சென்று வருத்தி நின்றது.

சிறத்தல் - மிகுதல், மேம்படுதல். சோழன் சேனையின் பெருமையும் பாண்டியன் சேனையின் சிறுமையும் தோன்றக் கடலின்மேல் ஆறு செல்லுமாறுபோல் என உவமை கூறினர். மள்ளர் - வீரர். கலை சிறந்த மதி நிறைந்த என்னும் அடை நாட்டிற்கும் காவலானுக்கும் பொருந்தும். (௧௪)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உருமு வன்ன குரலினு ருலவை யன்ன செலவினர்
வெருவு தீயின் வெகுளியார் வெடித்த வீர நகையினர்
செருவின் மான வணியினர் சினைஇ மடித்த வாயினர்
இருவர் சேனை மள்ளரும் மெதிர்ந்து கைக லந்தனர்.

(இ - ள்.) உருமு அன்ன குரலினர் - இடிபோன்ற குரலினை யுடையவரும், உலவை அன்ன செலவினர் - காற்றினைப் போன்ற கடிய செலவினை யுடையவரும், வெருவு தீயின் வெகுளியார்-அஞ்சப்படும் தீப்போன்ற சினமுடையவரும், வெடித்த வீர நகையினர் - வெடிப்புடன் தோன்றிய வீர நகையினை உடையவரும், செருவில் மான அணியினர் - போரின்கண் மானமாகிய அணியினை யுடையவரும், சினைஇ மடித்தவாயினர் - சினந்து மடித்த வாயினை யுடையவருமாகி, இருவர் சேனை மள்ளரும் எதிர்ந்து கை கலந்தனர் - இருவர் படை வீரரும் நேர்ந்து போர்புரியத் தொடங்கினர்.

இருதிறத்து வீரரும் ஒரு பெற்றியே ஆற்றலும் தறுகண்மையு முடையராய் எதிர்ந்தமை கூறினர். வெடித்தல் - ஒலியுடன் புறப்படுதல். சினைஇ, சொல்லிசை யளபெடை. கை, துணைமொழி. குரலினர் முதலியன வினையெச்சப் பொருளன. (௧௫)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மன்ற லந்தெ ரிய னேரி மலைய வன்ற மர்க்கெலாந்
தென்ற லம்பொ ருப்பி னன்றி ரண்ட நான்கு கருவியும்
மின்ற யங்கு செய்ய வேணி விடைய வன்ற னருளினால்
ஒன்ற னந்த மாக வந்து ருத்தெ திர்ந்து தோன்றுமால்.

(இ - ள்.) மன்றல் அம் தெரியல் நேரி மலையவன் தமர்க்கு எலாம் - மணம் பொருந்திய அழகிய மாலையை யணிந்த நேரி மலையையுடைய சோழன் படை வீரர்கட்கெல்லாம், தென்றல் அம் பொருப்பினன் - தென்றலுக்கிடமாகிய அழகிய பொதியின் மலையையுடைய பாண்டியனது, திரண்ட நான்கு கருவியும் - திரண்ட நால்வகைப் படையும், மின்தயங்கு செய்ய வேணி விடையவன் தன் அருளினால் - மின்போல விளங்குஞ் சிவந்த சடையையும் இடபவூர்தியையுமுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருளால், ஒன்று அனந்தமாக உருத்துவந்து எதிர்ந்து தோன்றும் - ஒன்று அளவில்லவாக உருக்கொண்டு வந்து எதிரே தோன்றா நிற்கும்.

அம் இரண்டும் சாரியையுமாம். கருவி - சேனை. வேணியையுடையவனாகிய விடையவன் என்க. அனந்தம் - முடிவின்மை. உருத்து - உருக்கொண்டு, தன், சாரியை. ஆல்,'அசை. இச்செய்யுள் முதலியவற்றை அறுசீராகப் பிரித்தலுமாம். (௧௬)

தேரி னோதை கந்து கஞ்சி ரிக்கு மோதை சொரிமதக்
காரி னோதை பேரி யங்க றங்கு மோதை மறவர்தம்
போரி னோதை வீரர் தோள்பு டைக்கு மோதை யோடுமுந்
நீரி னோதை யொன்றெ னக்க லந்தொ டுங்கி* நின்றதே.

(இ - ள்.) தேரின் ஓதை - தேர்செல்லும் ஒலியும், கந்துகம் சிரிக்கும் ஓதை - குதிரைகள் கனைக்கு மொலியும், சொரிமதக்காரின் ஓதை - மதஞ்சொரிகின்ற யானைகளின் பிளிறொலியும், பேர் இயம் கறங்கும் ஓதை - பெரிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்கு மொலியும், மறவர்தம் போரின் ஓதை - வீரர்கள் புரியும் போரினொலியும், வீரர் தோள்புடைக்கும் ஓதையோடு - அவர்கள் தோளினைத்தட்டு மொலியுமாகிய இவற்றோடு, முந்நீரின் ஓதை ஒன்று எனக்கலந்து ஒடுங்கி நின்றது - கடலினொலி ஒன்றென்று கூறுமாறு அஃது அவ்வொலிகளிற் கலந்து அடங்கி நின்றது.

சொரிமதம் என்னும் அடையால் கார் யானையாயிற்று. தம், சாரியை. தேரொலி முதலியவற்றோடு கடலொலியும் ஒன்றென்னும்படி அது அவற்றில் ஒடுங்கியது என்றது தேரொலி முதலிய ஒவ்வொன்றும் கடலொலிபோல் விஞ்சியிருந்தமை கூறியவாறாயிற்று. ஒன்றென என்பதற்கு அற்பமென்ன என்றுரைத்தலுமாம்.

சிலைப யின்ற வீர ரோடு சிலைப யின்ற வீரரே
கலைப யின்ற வாள ரோடு கலைப யின்ற வாளரே
கொலைப யின்ற வேல ரோடு கொலைப யின்ற வேலரே
மலைப யின்ற மல்ல ரோடு மலைப யின்ற மல்லரே.

(இ - ள்.) சிலை பயின்ற வீரரோடு சிலை பயின்ற வீரர் - விற்றொழில் பயின்ற வீரர்களோடு விற்றொழில் பயின்ற வீரர்களும், கலைபயின்ற வாளரோடு கலைபயின்ற வாளர் - படைக்கல நூன்முறையிற் பயின்ற வாள்வீரரோடு அங்ஙனம் பயின்ற வாள் வீரர்களும்; கொலை பயின்ற வேலரோடு கொலை பயின்ற வேலர் - கொல்லுதலைப் பழகிய வேல் வீரரோடு வேல் வீரர்களும், மலை பயின்ற மல்லரோடு மலை பயின்ற மல்லரே - மற்போரிற் பழகிய மல்லரோடு மற்போரிற் பழகிய மல்லர்களும்.

கலை - ஒளியுமாம். மல் என்பது ஐ என்னும் பகுதிப் பொருள் விகுதி பெற்று மலை யென நின்றதென்க; இரண்டனுருபாயின் மலைப்பயின்ற என ஒற்று இரட்டுதல் வேண்டும்; மலையை யொத்த என்றலுமாம். வீரரே முதலியன வருஞ்செய்யுளில் மலைவர் என்பது கொண்டு முடியும். (௧௭)

கரியு கைத்த பாக ரோடு கரியு கைத்த பாகரே
பரியு கைத்த மறவ ரோடு பரியு கைத்த மறவரே
கிரியு கைத்த† வலவ ரோடு கிரியு கைத்த வலவரே
எரியு கைத்தெ திர்ந்த காலெ னக்க லந்து மலைவரால்.

(பா - ம்.) * ஒடுங்க. † தேர்க்கிரிபுகைத்த.

(இ - ள்.) கரி உகைத்த பாகரோடு கரி உகைத்த பாகரே - யானையைச் செலுத்தியவீரரோடு யானையைச் செலுத்திய வீரரும், பரி உகைத்த மறவரோடு பரி உகைத்த மறவரே - குதிரையைச் செலுத்திய வீரரோடு குதிரையைச் செலுத்திய வீரரும், கிரி உகைத்த வலவரோடு கிரி உகைத்தவலவரே-மலை போலும் தேரைச் செலுத்திய வீரரோடு தேரைச் செலுத்திய வீரரும், எரி உகைத்து எதிர்ந்த கால் எனக் கலந்து மலைவர் - நெருப்பினை மூட்டி எதிர்ந்த காற்றைப்போல எதிர்ந்து போர் செய்வாராயினர்.

யானை வீரரும் தேர் வீரரும் அவற்றைச் செலுத்துதல் நோக்கி முறையே பாகர் எனவும் வலவர் எனவும் கூறப்பட்டனர். கிரி, உவமையாகு பெயராய்த் தேரினைக் குறித்தது; திகிரி என்பது முதற்குறையாயிற்றென்பாரு முளர். வடவைத்தீயை மூட்டி யெழுந்த ஊழிக்காற்றுப்போல் எனலுமாம். தீயுங்காற்றுங்கூடி எதிர்ந்து பொருதாற்போல வென்க. ஆல், அசை. (கஅ)

விடுக்கும் வாளி யெதிர் பிழைப்பர் வெய்ய வாளி யெய்துபின்
தொடுக்கும் வாளி வில்லொ டுந்து ணிப்பர் பின்க ணிப்பற
மடுக்கும் வாளி மார்பு தைப்ப வாங்கி மற்றவ் வாளி*கொண்
டடுக்கு மேவ லாரை யெய்த டர்ப்பர் கிள்ளி மள்ளரே.

(இ - ள்.) கிள்ளி மள்ளர் - சோழனுடைய சேனை வீரர், விடுக்கும் வாளி எதிர் பிழைப்பர் - பாண்டியன் வீரர் விடும் கணைகளை எதிர் நின்று தப்புவர்; வெய்ய வாளி எய்து - கொடிய அம்புகளைத் தாம் விடுத்து, பின் தொடுக்கும் வாளி வில்லொடும் துணிப்பர் - பின் அவர்கள் தொடுக்கும் அம்புகளை வில்லோடும் துண்டு படுத்துவர்; பின் கணிப்பு அற மடுக்கும் வாளி மார்புதைப்ப - பின் அவர்கள் அளவின்றிச் செலுத்தும் அம்புகள் தம் மார்பிற்றைக்க, வாங்கி - அவற்றைப் பிடுங்கி, அவ்வாளி கொண்டு - அவ்வம்புகளால், அடுக்கும் மேவலாரை எய்து அடர்ப்பர் - நெருங்கும் பகைவரை எய்து கொல்லுவர்.

எதிர் பிழைத்தல் - அவைதம்மீது படாது தப்பச்செய்தல். மற்று, அசை. வினைமாற்றுமாம். வாங்கி என்பதற்கு ஏற்று என்றுரைத்தலுமாம். தம் உடம்பிற் றைத்த அம்புகளைப் பிடுங்கிப் பகைவர்மேற் செலுத்தினர் என்பது நூழிலாட்டு எனப் படும்;

"களங்கழுமிய படையிரிய
உளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று"

என்பது அதன் இலக்கணம்.

"கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்"

என வள்ளுவனூர் கூறுதலுங் காண்க. (க௯)

(பா - ம்.) *மற்றை வாளி.

சோனை மாரி யிற்சரஞ் சொரிந்து நின்று துள்ளுவார்
ஆன வாளி யெதிர்பி ழைத்தொ துங்கி நின்ற ழற்சரங்
கூனல் வாளி சிலையி றத்தொ டுத்தெ றிந்து கூவுவார்
மீன கேத னத்து வேந்தன் வீரர் சென்னி வீரர்மேல்.

(இ - ள்.) மீன கேதனத்து வேந்தன் வீரர் - கயற்கொடியினையுயர்த்திய பாண்டியன் படை வீரர்கள், சென்னி வீரர்மேல் - சோழன் படை வீரர்களின்மேல், சோனை மாரியில் சரம் சொரிந்து-சோனை மழையைப்போல வாளிகளைப்பொழிந்து, நின்று துள்ளுவார் - களித்து நின்று துள்ளுவார்கள்; ஆனவாளி எதிர் பிழைத்து ஒதுங்கி நின்று - அங்ஙனமே பகைவர் சொரிந்த அம்புகளுக்கு எதிர்தப்பி ஒதுங்கி நின்று, வாளி கூனல் சிலை இற - அவர்களுடைய அம்பும் வளைந்த வில்லும் முறியுமாறு, அழல் சரம் தொடுத்து எறிந்து கூவுவார் - கொடிய கணைகளைத் தொடுத்து விடுத்து வீர முழக்கஞ் செய்வார்கள்.

சோனைமாரி-விடாது பெய்யும் மழை. எறிந்து-துணித்து என்றுமாம். (உ௰)

தறிந்த தாட கர்ந்த சென்னி தரையு ருண்ட வரையெனச்
செறிந்த தோள் சரிந்த தேர் சிதைந்த பல்ப டைக்கலம்
முறிந்த யானை கையி ருமு ழங்கி வீழ்ந்த செம்புனல்
பறிந்த பாறு பாரி டங்கள் பைத்த கூளி மொய்த்தவே.

(இ- ள்.) தாள் தறிந்த - (படைவீரர்களின்) கால்கள் முறிந்தன; தகர்ந்த சென்னி தரை உருண்ட - அறுபட்ட தலைகள் நிலத்தில் உருண்டன; வரை எனச் செறிந்த தோள் சரிந்த - மலைபோலத் திரண்ட தோள்கள் துண்டாகிச் சரிந்தன; தேர் சிதைந்த - தேர்கள் அழிந்தன; பல்படைக்கலம் முறிந்த - பல படைக்கலங்களும் முறிந்தன; யானை கைஇரு முழங்கி வீழ்ந்த - யானைகள் துதிக்கை அறுபடுதலால் அலறி வீழ்ந்தன; செம்புனல் பறிந்த - குருதிவெள்ளம் ஓடின; பாறு பாரிடங்கள் பைத்தகூளி மொய்த்த - பருந்துகளும் பூதங்களும் கரிய பேய்களும் (போர்க்களமெங்கும்) நெருங்கின.

தறிந்த முதலியன அன்பெறுத பலவின்பால் முற்றுக்கள். இரு, செய்யா என்னும் எச்சம். பறிதல் - செல்லுதல். பைத்த - பரந்த என்றுமாம். (உக)

மடலி னீடு தார லங்கன் மன்னர் சேனை யின்னவா
றுடலி னீழ லடிய கத்தொ டுங்க வும்ப ருச்சியிற்
கடலி னீடு கதிர்ப ரப்பு கடவு ளெய்து மளவு கின்
றடலி னீடி யிடைவி டாம லமரு ழந்த தாலரோ.*

(இ - ள்.) மடலின் நீடு தார் அலங்கல் மன்னர்சேனை - இதழ்கள் பொருந்திய (மண) மிக்க மாலையை யணிந்த இரண்டு மன்னர்களின் சேனைகளும், இன்னவாறு - இவ்வகையாக, உடலின் நீழல் அடியகத்து ஒடுங்க - உடம்பின் நிழல் அடியின்கண்

(பா - ம்.) *உழந்தவாலரோ.

ஒடுங்குமாறு, உம்பர் உச்சியில் - வானின் நடுவிடத்தில், கடலின் நீடு கதிர் பரப்பு கடவுள் எய்தும் அளவும் - கடல்போல அளவின்றிப் பரந்த கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியன் வரும் அளவும், அடலின் நீடி நின்று இடைவிடாமல் அமர் உழந்தது - வெற்றியில் மிக்கு நின்று இடைவிடாது போர் செய்தன.

சேனை இன்னவாறு எய்துமளவும் நின்று அமருழந்த தென்க. சேனை என்றதற்கேற்ப உழந்ததென ஒருமையாற் கூறினர். ஆல், அரோ என்பன அசைகள்.

அந்த நாள ளைத்தை யும்ம ழிக்க நின்ற வரனுதற்
சிந்து தீயெ னக்க னன்று ருத்து நின்று தெறுதலால்
எந்த யாறு மறவ றப்ப விம்ப ரன்றி யும்பரும்
வெந்து வான யாறும் வற்ற வேனில் வந்தி றுத்ததால்.

(இ - ள்.) அந்தம் நாள் - முடிவுநாளில், அனைத்தையும் அழிக்க நின்ற - எல்லாவற்றையும் அழிக்குமாறு நின்ற, அரன் நுதல் சிந்து தீஎன - உருத்திரமூர்த்தியின் நெற்றியினின்று சிந்திய தீயைப்போல, கனன்று உருத்துநின்று தெறுதலால் - (ஞாயிறு) கொதித்துச் சினந்துநின்று எரித்தலால், எந்த யாறும் அறவறப்ப - எல்லா நதிகளும் முற்றும்வற்ற, இம்பர் அன்றி உம்பரும் வெந்து - இந்நிலவுலக மல்லாமல் வானுலகும் கருகி, வானயாறும் வற்ற - ஆகாய கங்கையும் வற்ற, வேனில்வந்து இறுத்தது - வேனிற் பொழுது வந்து தங்கியது.

அந்த நாள் - உக முடிவாகிய நாள்; அந்நாளில் வேனில் வந்திறுத்தது என்றுமாம். நுதல் - நுதற்கண்; ஆகுபெயர். ஆல், அசை. (உங)

மண்பி ளந்து பிலநு ழைந்து வரைபி ளந்து நிரையவாய்
எண்பி ளந்து நின்ற பொங்க ரிலையு கப்பி ளந்துமேல்
விண்பி ளந்து பரிதி நீடு வெங்க ரங்கள் யாரையுங்
கண்பி ளந்த ழன்று வீசு கான லெங்கு மானதே.

(இ - ள்.) பரிதி நீடு வெங்கரங்கள் - சூரியனுடைய நீண்ட வெய்ய கிரணங்கள், மண்பிளந்து - நிலவுலகைப் பிளந்து, பிலம் நுழைந்து - பாதலவுலகிற் சென்று, வரைபிளந்து - மலைகளைப் பிளந்து, நிரையவாய் எண்பிளந்து நின்ற பொங்கர் - ஒழுங்குபட்டனவாய் அளவிறந்து நின்ற சோலைகளின், இலை உகப்பிளந்து - இலைகள் உதிருமாறு வெதுப்பி, மேல் விண்பிளந்து - மேலுள்ள வானுலகையும் பிளந்து, யாரையும் கண்பிளந்து - யாவரையும் கண்ணைப் பிளந்து, அழன்று வீசுகானல் - கொதித்து வீசும் கானல், எங்கும் ஆனது - எவ்விடத்தும் ஆயிற்று.

எண் பிளந்து - எண்ணைக் கடந்து. இலை உக மரக்கோடுகளைப் பிளந்தென்றுமாம். கண் பிளந்து என்பது ஒரு சொல்லாய் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று; யாருடைய கண்ணையும் எனமாற்றி யுரைத்தலுமாம். கண்பிளந்து - கண் கூசச் செய்து. வீசுகானல் - வீசுதலாலாகிய கானல். பேய்த்தேரைக் கானல் என்பது பிற்கால வழக்கு. (உச)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஆயிடை யலகைத் தேரு மடைந்தவர் வெயர்வு மன்றித்
தூயநீர் வறந்த வந்தச் சுடுபுலந் தோய்ந்த காலும்
மீயுயர் மதிநி லாவும் வெய்யவாய்ச் சுடுநல் லோருந்
தீயவர் தம்மைச் சேர்ந்தாற் றீயவ ராவ ரன்றே.

(இ - ள். ஆயிடை - அவ்விடத்து, அலகைத்தேரும்-பேய்த்தேரும், அடைந்தவர் வெயர்வும் அன்றி - அங்குச் சென்றவர்களின் வியர் நீருமல்லாமல், தூயநீர் வறந்த - நல்ல நீர்கள் சிறிதுமின்றி வற்றின; அந்தச் சுடுபுலம் தோய்ந்தகாலும் - அந்த வெப்பு நிலத்திற் படிந்துவரும் காற்றும், மீ உயர்மதி நிலாவும் - வானின்கண் உயர்ந்து விளங்கும் திங்களின் ஒளியும், வெய்யவாய்ச் சுடும் - கொடியனவாய்ச் சுடா நிற்கும்; நல்லோரும் - நல்லவரும், தீயவர் தம்மைச் சேர்ந்தால் - தீயவரைக்கூடினால், தீயவர் ஆவர் அன்றே - தீயவராவ ரல்லவா.

அலகைத்தேர் நீர்போலும் தோற்றமுடைத் தாகலின் 'அலகைத்தேரும் வெயர்வும்' என்றார். கால் ஈண்டுக் காற்று. தட்பமுடைய காற்றும் மதியின் கிரணமும் வெப்பமுடைய நிலத்தைச் சார்ந்து வெய்யவாய்ச் சுடும் என்ற பொருளைச் சாதித்தற்கு நல்லோரும் தீயவரைச் சேர்ந்தால் தீயவராவர் என்னும் வேறு பொருளைக் கூறினமையால் இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. (உரு)

விளைமத வூற்று மாறி வெகுளியுஞ் செருக்கு மாறித்
துளையுடைக் கைம்மான் றூங்கு நடையவாய்ச் சாம்பிச்சோர்ந்த
உளர்தரு மூழிக் காலி னோடுவாம் புரவி யெய்த்துத்
தளர்நடை யுடைய வாகித் தைவரு தென்றல் போன்ற.

(இ - ள்.) துளைஉடைக் கைமான் - துளை பொருந்திய கையையுடைய யானைகள், விளைமத ஊற்றுமாறி - இடையறாதொழுகும் மதநீர் சுரத்தல் மாறி, வெகுளியும் செருக்கும் மாறி - சினமும் செருக்கும் ஒழிந்து, தூங்கு நடையவாய் சாம்பிச் சோர்ந்த - மந்த நடையையுடையனவாய் வாடிச் சோர்ந்தன; உளர்தரும் ஊழிக் காலின் ஓடு - சஞ்சரிக்கும் ஊழிக் காற்றைப்போல ஓடும், வாம்புரவி - தாவுங் குதிரைகள், எய்த்து - இளைத்து, தளர்நடை உடையவாகி - தளர்ந்த நடையினை உடையனவாய், தைவரு தென்றல் போன்ற - தவழ்ந்து செல்லுந் தென்றலை ஒத்தன.

விளைதல் - உண்டாதல். உளர்தரல் - அசைதல். காலின், இன் ஒப்புப் பொருட்டு. சோர்ந்த, போன்ற என்பன அன்பெறாத பலவின்பால் முற்றுக்கள். (உசா)

கானலந் தேர்மேற் சூறைக் காலெனும் பாகன் றூண்ட
வேனில்வேந் தேறிச் சீறி வெப்பமாம் படைகள் வீச
மாநிலங் காவல் பூண்ட மன்னவ ரிருவர்* தங்கள்
தானையு முடைந்து தண்ணீர் நசைசுடச் சாம்பிற் றன்றே.

(பா - ம்.) *மானவரிருவர்

(இ - ள்.) கானல் தேர்மேல் - கானலாகிய தேரின்மேல், சூறைக்கால் எனும் பாகன் தூண்ட - சூறைக்காற்று என்னும் பாகன் செலுத்த, வேனில் வேந்து எறி - வேனிலாகிய வேந்தன் எறி, சீறி வெப்பமாம் படைகள் வீச - சினந்து வெப்பமாகிய படைக்கலங்களை வீச, மாநிலம் காவல் பூண்ட மன்னவர் இருவர் தங்கள் தானையும் உடைந்து - பெரிய நிலவுலகத்தைக் காத்தலை மேற்கொண்ட இரண்டு மன்னர்களின் சேனையும் (அவ் வெம்மைக்குத்) தோற்று, தண்ணீர் நசைசுட சாம்பிற்று - நீர் வேட்கை வருத்த வாடியது.

வேனிற் காலத்தில் கானலும் சூறைக்காற்றும் வெப்பமும் மிக்கமையை இங்ஙனங் கூறினார். அம் அன்று ஏ அசைகள். கானல் முதலியவற்றைத் தேர் முதலியவாக உருவகப்படுத்தினமையால் இஃது உருவகவணி. (உஎ)

இரக்கமில் கொடிய செல்வர் மருங்குபோ யிரப்பார் போல
உருப்பமொண் டிறைக்குங் கள்ளி நீழல்புக் கொதுங்கு வாரும்
தருக்கற நிரப்பா லெய்த்தோர் தம்மினும் வறியர் பாற்சென்
றிரப்பபோ லிலைதீந் துக்க மரநிழ லெய்து வாரும்.

(இ - ள்.) இரக்கம் இல் கொடிய செல்வர் மருங்குபோய் - இரக்கமற்ற கொடிய செல்வரிடஞ் சென்று, இரப்பார்போல - இரப்பவரைப்போல, உருப்பம் மொண்டு இறைக்கும் - வெப்பத்தை முகந்து வீசுகின்ற, கள்ளி நீழல் புக்கு ஒதுங்கு வாரும் - கள்ளி நிழலிற் சென்று ஒதுங்குபவரும், தருக்கு அற நிரப்பால் எய்த்தோர்- களிப்பு நீங்க வறுமையால் மெலிந்தோர்கள், தம்மினும் வறியர்பால் சென்று இரப்ப போல் - தம்மைக் காட்டிலும் வறுமையை யுடையாரிடஞ் சென்று இரத்தலைப்போல, இலை தீந்து உக்க மரம் நிழல் எய்துவாரும் - இலைகள் கருகி உதிரப்பட்ட மரத்தின் கண் நிழலுக்குச் செல்பவரும்.

உருப்பம் - வெப்பம். மொண்டு, முகந்து என்பதன் மரூஉ. உருப்ப மொண் டிறைக்கும் என்னும் பொருளடையால் கொடிய செல்வர் கடுஞ் சொற்களைப் பெய்வ ரென்பது பெறப்படும். இரப்ப, தொழிற் பெயர். குளகம். (உஅ)

கொல்லிபம் பரிமான் றேரின் குறுநிழ லொதுங்கு வாரும்
அல்லிருள் வட்டத் தோல்வெண் கவிகையு ளடங்கு வாருஞ்
செல்லிடம் பிறிது காணார் வீரவான் சென்றோர் நின்ற
கல்லுட* னிழல்சேர் வாரு மாயினர் களம ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) கொல் இபம் பரிமான் தேரின் - கொல்லுதற் றொழிலையுடைய யானையும் குதிரையும் தேருமாகிய இவற்றின், குறுநிழல் ஒதுங்கு வாரும்-சிறு நிழலில் ஒதுங்குகின்றவரும், அல் இருள் வட்டத்தோல் வெண்கவிகையுள் அடங்கு வாரும்- மிக்க இருள்போன்ற கேடகத் துள்ளும் வெள்ளிய குடையினுள்ளும் சென்று ஒடுங்கு வாரும், செல் இடம் பிறிது காணார் - செல்லுதற்கு இடம் வேறு காணாதவராய், வீர

(பா - ம்.) *கல்லிடை.

வான் சென்றோர் நின்ற கல் உடல் நிழல் சேர்வாரும் - வீர சுவர்க்கஞ் சென்ற வீரர் கள் நின்ற கல்லாகிய உடம்பின் நிழலை அடைவாரும், ஆயினர் களமர் எல்லாம் - ஆயி னர் வீர ரனைவரும்.

அல் இருள் - நள்ளிரவின் இருள். வட்டத்தோல் - பரிசை. வீரவான் சென் றோர் - போரிற் புறங் கொடாது உயிர் துறந்து வீரசுவர்க்க மடைந்தோர். அங்ஙனம் துறக்க மெய்திய வீரர்க்குக் கல்லில் உருச்செய்து பெயரும் பீடும் எழுதி நடுதல் பண்டை வழக்கமாகும்;

"என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின்றவர்"

எனத் திருக்குறளிலும் இது கூறப்படுதல் காண்க. களமர் - போர்க்களத்தி லிருப் போர், வீரர். (உகூ)

ஆயதோ ரமையந் தன்னி லளவிலா வுயிர்க்கு மீன்ற
தாயனார் துலைபோல் யார்க்குஞ் சமநிலை யாய கூடல்
நாயனார் செழியன் றானை நனந்தலை வேத நாற்காற்
பாயதோர் தண்ணீர்ப் பந்தர் பரப்பியப் பந்தர் நாப்பண்.

(இ - ள்.) ஆயது ஓர் அமையம் தன்னில் - இவ்வாறான அமையத்தில், அளவு இலா உயிர்க்கும் ஈன்றதாய் அன்னார் - அளவிறந்த உயிர்களனைத்திற்கும் பெற்ற தாய் போன்றவராகிய, துலைபோல் யார்க்கும் சமநிலை ஆய-தராசின் நாவினைப்போல் யாவரிடத்தும் நடுவு நிலையைப் பொருந்திய, கூடல் நாயனார் - மதுரைப் பெருமானு கிய சோமசுந்தரக் கடவுள், செழியன் தானை நனந்தலை - பாண்டியன் படையின் நடுவுள், வேதம் நால்கால் பாயது ஓர் தண்ணீர்ப் பந்தர் பரப்பி-நான்கு வேதங்களும் நான்கு கால்களாகப் பொருந்தியதொரு தண்ணீர்ப் பந்தர் வைத்து, அப்பந்தர் நாப் பண் - அப்பந்தரின் நடுவில்.

ஓர், அசை. எல்லாவுயிர்களிடத்தும் பேரருளுடைய இறைவனுக்குப் பகை யும் நொதுமலும் நண்பும் இல்லை யென்பார் 'யார்க்கும் சம நிலையாய' என்றார். யாவர் கண்ணும் நடுவுநிலையுடைய பெருமான் ஈண்டுச் செழியன்றானை நாப்பண் தண்ணீர்ப் பந்தர் வைத்துச் செழியற்கு வெற்றியும் சோழற்குத் தோல்வியும் எய்து வித்தது ஆன்மாக்களின் வினைகட் கீடாக அறக்கருணையால் அருளலும் மறக் கருணையால் ஒறுத்துக் குற்றந் தீர்த்தலுமாகிய அவரது அருட் செயலின் பெற்றியே யாமென்க. பாயது - பொருந்திய தென்னும் பொருட்டு. பரப்பி - பரப்புடைத்தாக வைத்து. பந்தர், ஈற்றுப்போலி. (ஙய)

புண்டர நுதலுங் காதின் புறத்தணி மலரும் பாத
முண்டக மலர்மே லொற்றைக் கிண்கிணி முழக்குங் கச்சியாப்
புண்டதோ லுடையுங் கண்டோ ருள்ளமுங் கண்ணுங்கொள்ளை
கொண்டபுன் னகையு முள்ளக் கருணையின் குறிப்புந் தோன்ற.

(இ - ள்.) புண்டர நுதலும் - திரிபுண்டர மணிந்த நெற்றியும், காதின் புறத்து அணி மலரும் - காதின் மீது அணிந்த மலரும், பாத முண்டக மலர்மேல் -

திருவடியாகிய தாமரை மலர் மேல், ஒற்றைக்கிண்கிணி முழக்கும் - ஒற்றைச் சதங்கையின் ஒலியும், கச்சுயாப்புண்டதோல் உடையும் - கச்சினால் இறுகக்கட்டப்பட்ட புலித்தோலாடையும், கண்டோர் உள்ளமும் கண்ணும் - நோக்கினவர்களின் உள்ளத்தையும் விழிகளையும், கொள்ளை கொண்ட புன்னகையும் - கொள்ளை கொண்ட புன்முறுவலும், உள்ளக்கருணையின் குறிப்பும் தோன்ற - திருவுள்ளத்திலெழுந்த அருட் குறிப்பும் புலப்பட.

புறம் என்பதை வழனுரு பாக்கிக் காதினிடத் தணிந்த என்றலுமாம். கச்சியாப்பு, குற்றிகரம். கருணையின் குறிப்பு - கருணையை வெளிப்படுத்தும் தோற்றம். (௩௧)

அருமறை யகத்து ணின்ருங் கருந்தவ ராகி வேணிப்
பொருபுனல் பூரித் தாங்கோர் புண்ணியச் சிரகந் தாங்கி
ஒருவருக் கொன்றே யாகி யிலக்கருக் கிலக்க மாகித்
தருகுறும் புழையால் வாக்கித் தணித்தனர் தண்ணீர்த்தாகம்.

(இ - ள்.) அருமறை அகத்துள் நின்ருங்கு - அரிய வேதத்தினுள்ளே நின்ற நிலைபோல, அருந்தவர் ஆகி - அரிய தவக்கோல முடையராகி, ஓர் புண்ணியச் சிரகம் - ஒரு புண்ணிய வடிவாகிய நீர்க் கரகத்தினை, வேணிப் பொரு புனல் பூரித்துத் தாங்கி-சடையிலுள்ள (அலைகள்) மோதுங் கங்கைநீரை நிறைத்து ஏந்தி, ஒருவருக்கு ஒன்றே ஆகி இலக்கருக்கு இலக்கம் ஆகித் தரு - ஒருவருக்கு ஒரு தாரையாகவும் இலக்கம் பேருக்கு இலக்கந் தாரையாகவு மிருந்து நீரைத் தருகின்ற, குறும் புழையால் வாக்கி - (அதன்) சிறிய துவாரத்தால் நீரை வார்த்து, தண்ணீர்த் தாகம் தணித்தனர் - நீர் வேட்கையைப் போக்கினர்.

வேதத்துள் நின்ற நிலை - வேதத்தாற் கூறப்படும் நிலை; இறைவன் தவ வடிவினனாகக் கூறப்படுதலை

"நீரற வறியாக் கரகத்துத்
தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே"

என்னும் புறப்பாட்டானு மறிக. பூரித்தாங்கு என்பதில் ஆங்கு அசை; பூரித்தாற்போல என்பாருமுளர். இலக்கர் - நூறாயிரவர்; எண்ணிலார் என்றபடி. வாக்கி - வார்த்து. இங்ஙனம் இறைவன் தண்ணீர்ப்பந்தர் வைத்த அருட் செயல்,

"தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்"

எனத் திருவாசகத்திற் குறிக்கப் பெற்றுளது. (௩௨)

சுந்தரப் புத்தேள் வைத்த துறுமலர் வாசத் தெண்ணீர்ப்
பந்தர்புக் கடைந்து நன்னீர் பருகியெய்ப் பகல வாற்றல்
வந்தபின் செழியன் றன்னோர் வளவன்மே லேறிச் சீறி
அந்தமி லனிகஞ் சிந்தித் தும்பைவேய்ந் தடுபோர் செய்தார்.

(இ - ள்.) சுந்தரப் புத்தேள்வைத்த - சோமசுந்தரக் கடவுள் வைத்தருளிய, துறுமலர் வாசத் தெள்நீர்ப் பந்தர்புக்கு அடைந்து - மணமிக்க மலரால் மணமூட்டிய தெளிந்த நீரினையுடைய பந்தர் சென்று அடைந்து, நல்நீர்பருகி - நல்ல நீரினைப்பருகி, எய்ப்பு அகல - இளைப்பு நீங்க, ஆற்றல் வந்தபின் - முன் இழந்த வலிமை மீண்டவளவில், செழியன்தன்னோர் - பாண்டியன் சேனைவீரர், வளவன் மேல் ஏறி - சோழன்மேற் போருக்கெழுந்து, சீறி - சினந்து, அந்தம்இல் அனிகம் சிந்தி - அளவிறந்த அவன் படைகள் சிதறும்படி, தும்பை வேய்ந்து அடுபோர் செய்தார் - தும்பைமாலை யணிந்து கொல்லுதலையுடைய போரினைப் புரிந்தனர்.

துறு - நெருங்கிய. தன்னோர் - தமர்; படைவீரர். சிந்த வென்பது சிந்தியெனத் திரிந்து நின்றது. அடுபோர் செய்து சிந்தினர் என விகுதி பிரித்துக் கூட்டலுமாம். (௩௩)

கடலுடைந் தென்னப் பொன்னிக் காவலன் றானை சாய
மடலுடை வாகை வேய்ந்து வளவனை மருக னோடும்
மிடலுடைத் தறுகட் சேனை வீரர்வெங் கையாற் பற்றி
அடலுடைக் கன்னி நாடர்க் கரசன்முன் கொண்டு போந்தார்.

(இ - ள்.) கடல் உடைந்து என்ன - கடற்பெருக்கு நிலை கடந்து புறம் போனாற்போல, பொன்னி காவலன் தானைசாய - காவிரியையுடைய சோழ மன்னன் சேனைகள் புறங்கொடுக்க, மடல் உடை வாகை வேய்ந்து - இதழ்களையுடைய வாகை மாலை சூடி, வளவனை மருகனோடும் - காடு வெட்டிய சோழனை அவன் மருகனாகிய இராச சிங்க பாண்டியனோடு, மிடல் உடைத் தறுகண் சேனை வீரர் - வலிமையுடைய அஞ்சாமை மிக்க படை வீரர்கள், வெங்கையால் பற்றி - தம் வெவ்விய கையாற் பிடித்து, அடல் உடைக் கன்னி நாடர்க்கு அரசன்முன் - வெற்றியையுடைய கன்னி நாட்டிலுள்ளவர்கட்கு அரசனாகிய இராசேந்திர பாண்டியன் முன்பு, கொண்டு போந்தார் - கொண்டு வந்தனர்.

கடல் போலுஞ் சேனையாகலின் அது நிலை கெட்டோடுதலைக் கடலுடைந்தென்ன என்றார். உடைந்ததென்ன என்பது விகாரமாயிற்று. மடலுடை வாகை, சினைக்கேற்ற அடையடுத்தது. அடலுடை அரசன் என்க. (௩௪)

கொடுவந்த வளவன் றன்னைக் கோப்பெருஞ் செழியர்கோமான்
வடுவந்த தம்பி யோடு மாடநீள் கூடன் மேய
கடுவந்த மிடற்றூர் முன்போய் விடுத்தெந்தை கருத்தியாதென்ன
நடுவந்த நிலையான் கேட்ப நாயக னிகழ்த்து மன்னே.

(இ - ள்.) கோப்பெரும் செழியர் கோமான் - பெரிய தலைமையையுடைய செழியர் பெருமானாகிய இராசேந்திர பாண்டியன், கொடுவந்த வளவன்தன்னை-அங்ஙனங் கொண்டுவரப்பட்ட சோழனை, வடுவந்த தம்பியோடு - (தனது குடிக்கு) வடுவாகத் தோன்றிய தம்பியோடு, மாடம்நீள் கூடல்மேய - மாடங்கள் மிக்க கூடலில் எழுந்தருளிய, கடுவந்த மிடற்றூர் முன்போய் விடுத்து - நஞ்சு தங்கிய திருமிடற்

றினையுடைய இறைவன் திருமுன் கொடுபோய் விடுத்து, எந்தை கருத்து யாது என்ன - எந்தையே நின் திருவுள்ளம் யாதென்று, நடுவந்த நிலையான் கேட்ப - நடுவு நிலைமைபொருந்திய பாண்டியன் வினவ, நாயகன் நிகழ்த்தும் - இறைவன் கூறி யருளுவன்.

கோ - தலைமை. தமையனுக்கு மனைவியாகக் குறித்தவளை மணஞ் செய்தமை யாலும் தமையனது அரசினை வௌவப் போர்க்கு வந்தமையாலும் 'வடுவந்த தம்பி' என்றார். கடுவந்த - கடுப்பொருந்திய. நடுவந்தநிலை - நடுவாகப் பொருந்திய நிலை. என்ன என்பதற்கு என்று வினவ என்று கூறி, கேட்ப என்பதற்குச் செவியேற்க என்றுரைத்தலுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைகள். (௩௫)

அறவனீ யல்லை யோவுன் னகத்தினுக் கிசைந்த செய்கென்
றிறைவன தருளால் வானின் றெழுமொழி கேட்டு வையைத்
துறைவனு மறத்தி னாற்றாற் சோழனைச் சிலமால் யானை
மறவயப் பரிபூண் மற்றும் வழங்கினன் விடுத்தான் பின்னர்.

(இ - ள்.) நீ அறவன் அல்லையோ - நீ அறநெறி பிழையாதவ னல்லையோ, உன் அகத்தினுக்கு இசைந்த செய்க என்று - உன் உள்ளத்திற்குப் பொருந்திய செய்கையைச் செய்யக்கடவை என்று, இறைவனது அருளால் வான் நின்று எழும் மொழிகேட்டு - இறைவன் திருவருளால் வானினின்று உண்டாகும் மொழியைக் கேட்டு, வையைத்துறைவனும் - வையையின் நீர்த்துறையை யுடைய பாண்டியனும், அறத்தின் ஆற்றால் - அறநெறியால், சோழனை - காடுவெட்டிய சோழனை, சிலமால் யானை மறவயப்பரி பூண்மற்றும் வழங்கினன் விடுத்தான் - சில மத யானைகளையும் வெற்றியையும் வன்மையையுமுடைய குதிரைகளையும் அணிகளையும் பிறவற்றையும் கொடுத்து விடுத்து, பின்னர் - பின்பு.

போரில் அகப்பட்ட வேந்தரைக் கொடுமையாக நடத்துதல் தகாதென்பதும், சோழனும் தமக்கு அன்பனுயும் பாண்டியற்கு நண்பனுயும் இருந்தவனென்பதும் தோன்ற 'அறவன் நீ அல்லையோ' எனக் கூறியருளினர். செய்கென்று, அகரம் தொகுத்தல். எழுந்தது அங்ஙனம் எழுந்த மொழியைக் கேட்டு என விரிக்க. வழங்கினன், விடுத்தான் என்பன எச்சங்களாயின. (௩௬)

வள்ளறன் றம்பி யென்னு மன்னவர் சிங்கந் தன்னைத்*
தள்ளருந் தறுக ணாண்மைத் தருக்கறத் தானாள் செல்வம்
உள்ளன சிறிது மாற்றி யொதுக்கியெவ் வுயிர்க்குந் தாயாய்ப்
பள்ளநீ ரகலங் காத்துப் பல்வளம் பழுக்க வாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - இராசேந்திர பாண்டியன், தன் தம்பி என்னும் மன்ன வர் சிங்கம் தன்னை - தனது இளவல் என்று சொல்லப்படும் இராச சிங்கனை, தள் அருந்தறுகண் ஆண்மைத் தருக்கு அற - தள்ளுதற் கரிய அவனது அஞ்சாமையும் ஆண்மைச் செருக்கும் நீங்க, தான் ஆள் செல்வம் உள்ளன - தான் ஆளுஞ் செல்வங்

(பா - ம்.) * சிங்கன் றன்னை.

களா யுள்ளவற்றுள், சிறிது மாற்றி ஒதுக்கி - சிறிது கொடுத்து அவனை வேறாக ஒதுக்கி விட்டு, எவ்வுயிர்க்கும் தாயாய் - எல்லா வுயிர்களுக்கும் அன்னையாய், பள்ள நீர் அகலம் காத்து - கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகினைப் புரந்து, பல்வளம் பழுக்க வாழ்ந் தான் - பல வளங்களும் சிறக்க வாழ்ந்தனன்.

பிறர் செய்த தீங்கினைப் பொறுத்ததன்றி அவர்க்கு உதவி செய்யவும் முற் பட்டா னாகலின் 'வள்ளல்' என்றார். தம்பி யாதற்குத் தக்கவனல்ல னென்பார் 'தம்பி யென்னும்' என்றார். மாற்றி - அவனுக் குரியதாகச் செய்து. எல்லா வுயிர்களிடத் தும் தலையளி யுடையவனாய் என்பார் 'எவ்வுயிர்க்குந் தாயாய்' என்றார். (௩௭)

ஆகச் செய்யுள் ௬௮௫.

முப்பத்தாறுவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்

[கலி நிலைத்துறை]

வரதன் மீனவன் படையிடை வந்துநீர்ப் பந்தர்
விரத னாகிநீ ரருத்திய வினையுரை செய்தும்
பரத நூலிய னாடகப் பாவையா ளொருத்திக்
கிரத வாதஞ்செய் தருளிய வாடலை யிசைப்பாம்.

(இ - ள்.) வரதன்-வள்ளலாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மீனவன் படையிடை-பாண்டியன் சேனை நடுவுள், நீர்ப்பந்தர் விரதனாகி வந்து - தண்ணீர்ப் பந்தர் வைக்கு முனிவனாய் வந்து, நீர் அருத்திய வினை உரைசெய்தும் - நீரைப்பருகுவித்த திருவிளையாடலைக்கூறினோம்; பரத நூல் இயல் நாடகப்பாவையாள் ஒருத்திக்கு - பரத நூல் இலக்கணமமைந்த நாடகத்தில் வல்ல பதுமைபோல்வாளாகிய பொன்னனையாளுக்கு, இரத வாதம் செய்தருளிய ஆடலை இசைப்பாம் - இரச வாதஞ் செய்த திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம்.

வரதன் - வேண்டுவன அளிப்போன். விரதன் - நோன்பினை மேற்கொண்டுளோன். (க)

பருங்கை மால்வரைப் பூழியன் பைந்தமிழ் நாட்டின்
இரங்கு தெண்டிரைக் கரங்களா லீர்ப்புனல் வையை
மருங்கி னந்தன மலர்ந்தபன் மலர்கடூய்ப் பணியப்
புரங்க டந்தவ னிருப்பது பூவண நகரம்.

(இ - ள்.) பருகை மால்வரை பூழியன் - பருத்த கையையுடைய கரிய மலை போலும் யானைப் படையையுடைய பாண்டியனது. பைந்தமிழ் நாட்டின் - அழகிய தமிழ் நாட்டின்கண், ஈர்புனல் வையை - குளிர்ந்த நீரையுடைய வையை யாறு, இரங்கு தெள் திரைக் கரங்களால் - ஒலிக்கின்ற தெளிந்த அலையாகிய கைகளால் - மருங்கில் நந்தனம் மலர்ந்த - பக்கங்களிலுள்ள நந்தன வனங்கள் மலர்ந்த, பல்மலர்கள் தூய்ப்பணிய - பல மலர்களையும் தூவி இறைஞ்ச, புரம் கடந்தவன் இருப்பது - திரிபுரங்களையும் நீறுக்கிய இறைவன் வீற்றிருக்கப் பெறுவது, பூவண நகரம்-திருப்பூவண மென்னும் பதியாகும்.

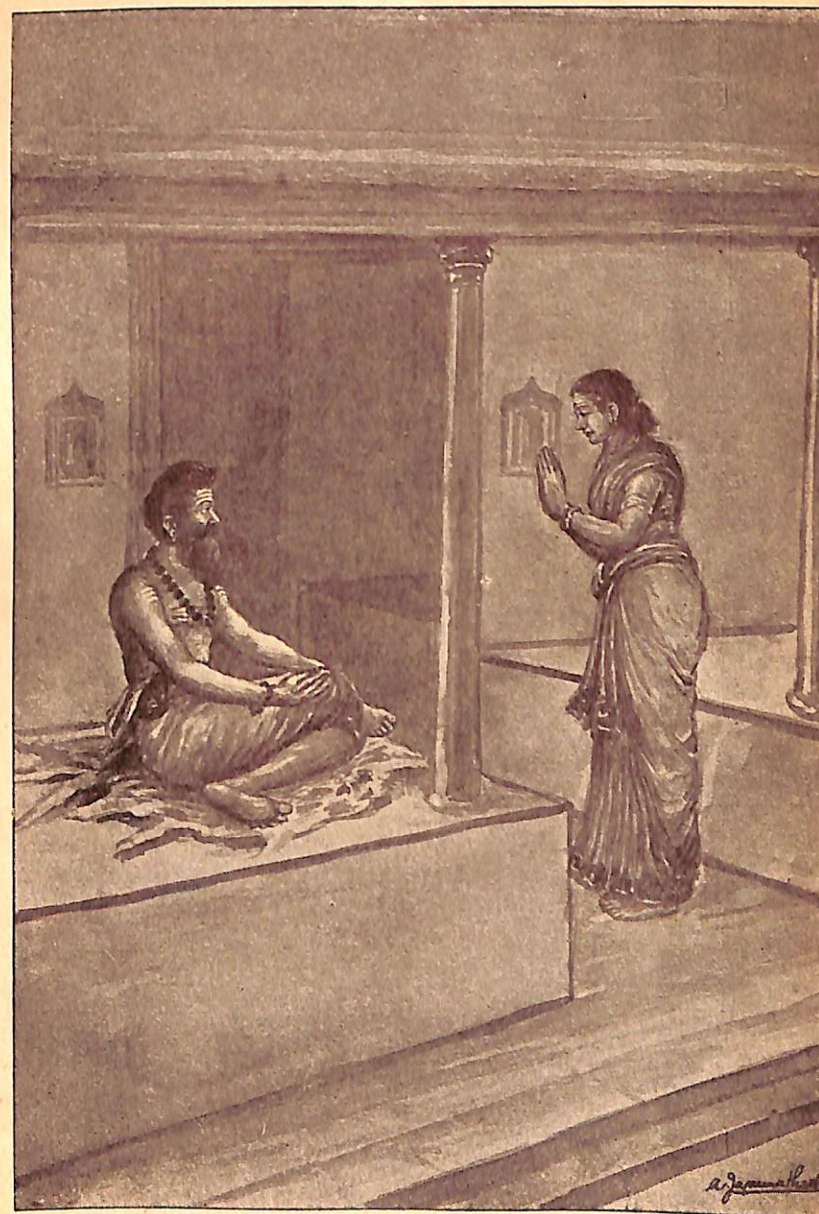
மால் - பெருமையும், மத மயக்கமும் ஆம். பூழியர் என்னும் பெயர் பூழி நாட்டையுடைய காரணத்தால் முன்பு சேரர்க்குளதாகிப் பின் பாண்டியர்க்கு வந்திருத்தல் வேண்டும்; பூழி - கொடுந்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று; மேற்குக்

முப்பத்தாறாவது

இரசவாதஞ்செய்த...

(கலி நிலைத்துறை)

க. ப. 36 இரசவாதஞ்செய்தது

கடலோரத்தில் உள்ளது. பசுமை தமிழுக்கு அடை; தமிழ் மொழியானது மென்மையும் ஒண்மையும் இனிமையும் வளமையும் செம்மையும் சீர்மையும் உடையதாய் விளங்குதலால் இதனைச் சான்றோர்கள் பலவாறு அடையடுத்து வழங்குவாராயினர் என்க. தூவி என்பது விகாரமாயிற்று. பூவணம் - பாண்டி நாட்டிலுள்ள தேவாரம் பெற்ற பதினான்கு திருப்பதிகளிலொன்று. இருப்பது - இருக்கும் இடமாவது. (உ)

எண்ணி லங்குறை சராசர மிலிங்கமென் றெண்ணி
விண்ணி னாள்களுங் கோள்களும் விலங்குவ தியாக்கைக்
கண்ணி னான்கதிர் முதற்பல கடவுளர் பூசை
பண்ணி வேண்டிய நல்வா மடைந்ததப் பதியில்.

(இ - ள்.) அங்கு உறை எண் இல் சர அசரம் - அங்கு வசிக்கும் அளவற்ற சரா சரங்களனைத்தும், இலிங்கம் என்று எண்ணி - சிவலிங்க மூர்த்தமென்று கருதி, விண்ணின் நாள்களும் கோள்களும் விலங்குவது-வானின்கணுள்ள நாண்மீன்களும் நவக்கோள்களும் விலகிச் செல்லப் பெறுவது; ஆக்கைக் கண்ணினான் கதிர் முதல் பல கடவுளர் - உடலிற் கண்களையுடைய இந்திரனும் சூரியனு முதலிய பல தேவர்கள், பூசை பண்ணி - வழிபட்டு, வேண்டிய நல்வரம் அடைந்தது - தாம் விரும்பிய நல்ல வரங்களை அடையப்பெற்றது; அப்பதியில் - அத்தன்மை வாய்ந்த அந்நகரில்,

எண்ணில் சராசரங்களையும் என்றியைத்து விரிக்க. சிவலிங்கமாகத் தோன்றுதலின் எண்ணி விலங்குவவாயின ; பதியின் மேன்மை கூறியவாறு. பூவணநகரம் விளங்கப்பெறுவது, அடையப்பெற்றது என்க. (ங)

கிளியு ளார்பொழிற் பூவணக் கிழவர்தங் கோயிற்
றளியு ளார்தவப் பேறனா டாதுகு பூந்தார்
அளியு ளார்குழ லணங்கனா ளந்தரத் தவர்க்குங்
களியு ளார்தர மயக்குறூஉங் கடலமு தனையாள்.

(இ - ள்.) கிளி உள் ஆர் பொழில் பூவணக் கிழவர்தம் - கிளிகள் உள்ளே நிறைந்துவாழும் சோலைசூழ்ந்த திருப்பூவண நாதருடைய, கோயில் தளியுளார் தவப் பேறு அனாள் - திருக்கோயிற் பணிபுரியும் உருத்திரகணிகையர் தவப்பயன்போலும் ஓர் நங்கை உளள்; தாது உகுபூந்தார் உள் அளி ஆர் குழல் அணங்கு அனாள் - அவள் மகரந்தஞ் சிந்தும் மலர்மாலையுள் வண்டுகள் பொருந்தி இசைபாடுங் கூந்தலையுடைய அணங்கினை யொப்பாள் ; அந்தரத்தவர்க்கும் - தேவர்கட்கும், களிஉள் ஆர்தர - உள்ளத்திற் களிப்புமிக, மயக்குறூஉம் - மயக்குகின்ற, கடல் அமுது அனையாள் - கடலிற் றோன்றிய அமுதம்போல்வாள். (ச)

நரம்பி னேழிசை யாழிசைப் பாடலு நடநூல்
நிரம்பு மாடலும் பெண்ணல நீர்மையும் பிறவும்
அரம்பை மாதரை யொத்தன ளறனெறி யொழுகும்
வரம்பி னலவர் தமக்குமே லாயினாண் மன்னோ.

(இ - ள்.) நரம்பின் எழு இசை யாழிசைப் பாடலும் - நரம்பின் கண்ணமைந்த குரல் முதலிய எழிசைகளையுடைய யாழின் வழியே பாடும் மிடற்றுப்பாடலும், நடநூல் நிரம்பும் ஆடலும் - பரதநூலிற் கூறும் இலக்கணம் நிரம்பிய ஆடலும், பெண் நல நீர்மையும் - பெண்கட்குரிய அழகின் றன்மையும், பிறவும் - ஏனையவுமாகிய இவற்றால், அரம்பை மாதரை ஒத்தனள் - அரம்பை மகளிரை நிகர்த்தனள், அறன் நெறி ஒழுகும் வரம்பினால் - சிவபுண்ணிய நெறியில் நடக்குங் கடப்பாட்டால், அவர் தமக்கு மேல் ஆயினாள் - அவ்வர மகளிரினும் மேம்பட்டவளானாள்.

எழிசை - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன. யாழ்ப்பாடலும் அதன்வழியே அதனை யொத்துப்பாடும் மிடற்றுப் பாடலும் என்பார், 'எழிசை யாழிசைப் பாடலும்' என்றார். பெண்ணலம் - பெண்டிர்க்குரிய அழகு. நாடக மகளிர் ஆடல் பாடல் அழகு என்பவற்றாற் சிறந்திருக்க வேண்டுமென்பதனை,

"ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்
கூறிய முறைமையி னொன்றுகுறை படாமல்"

என்னும் சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுகாதை யடிகளானறிக. பிறவென்றது இன்சொல் முதலியவற்றை. அரம்பை மாதர் - ஊர்வசி முதலாயினார். தவப்பேறனாள் ஒருத்தியுளள் அவள் அணங்கனாள் அமுதனையாள் ஒத்தனள் மேலாயினாள் என முடிக்க. மன்னும் ஓவும் அசைகள். (ரு)

ஆய மாதர்பேர் பொன்னனை யாளென்ப வவடன்
நேய வாயமோ டிரவிரு ணீங்குமு னெழுந்து
தூய நீர்குடைந் துயிர்புரை சுடர்மதிக் கண்ணி
நாய னாரடி யருச்சனை நியமமு நடாத்தி.

(இ - ள்.) ஆய மாதர்பேர் பொன்னனையாள் என்ப - அன்னளாகிய மாதின் பெயர் பொன்னனையாளென்று கூறுவர், அவள் தன் நேய ஆயமோடு - அவள் தன்னுடைய அன்புள்ள தோழியர் கூட்டத்தோடும், இரவு இருள் நீங்குமுன் எழுந்து - இரவின் இருள் புலர்தற்கு முன்னரே துயிலுணர்ந் தெழுந்து, தூயநீர் குடைந்து - புனிதமாகிய நீரில் மூழ்கி, உயிர்புரை - உயிரையொத்த, சுடர்மதிக்கண்ணி நாயனார் - ஒளிபொருந்திய பிறைமதியைக் கண்ணியாகச் சூடிய சிவபெருமானுடைய, அடி அருச்சனை நியமமும் நடத்தி - திருவடிகளை அருச்சித்தலாகிய கடனையும் இயற்றி.

என்ப, அசையுமாம். இருணீங்குமுன் - வைகறையில். கண்ணி - முடியிற் சூடும் மாலை. நாயனார் - தலைவர். உயிர்புரை நாயனார் என்க. (சு)

திருத்தர் பூவண வாணரைச் சேவித்துச் சுத்த
நிருத்த மாடிவந் தடியரைப் பொருளென நினையுங்
கருத்த ளாயருச் சித்தவர் களிப்பவின் சுவையூண்
அருத்தி யெஞ்சிய தருந்துவா ளஃதவ ணியமம்.

(இ - ள்.) திருத்தர் பூவணநாதரைச் சேவித்து - தூயராகிய திருப்பூவணநாதரை வணங்கி, சுத்த நிருத்தம் ஆடி - சுத்தநாடகம் ஆடி, வந்து - இல்லிற்குவந்து, அடியரைப் பொருள் என நினையும் கருத்தளாய் - சிவனடியார்களை மெய்ப்பொருளென்று கருதும் உள்ளமுடையாளாய், அருச்சித்து - பூசித்து, அவர் களிப்ப இன்சுவை ஊண் அருத்தி - அவர் மகிழுமாறு இனிய சுவையோடு கூடிய உணவினை உண்பித்து, எஞ்சியது அருந்துவாள் - எஞ்சிய உணவினை உண்பாள்; அஃது அவள் நியமம் - அஃது அவள் நாடொறும் இயற்றும் கடனாகும்.

வாணர், வாழ்நர் என்பதன் மரூஉ. சுத்த நிருத்தம் - சொக்கம்; சாந்தமாக ஆடும் சாந்திக் கூத்தின் வகை நான்கனுள் ஒன்று; நூற்றெட்டுக் கரணமுடையது. இனி மத்தள முதலியனவின்றிச் செய்யப்படும் கூத்து என்றுமாம். அடியார் - வினைத் துயர் தீர்க்கும் திருவேடமுடைய சிவனடியார். எஞ்சியது - மிச்சில். நியமம் - தவிராக்கடன். (எ)

மாதரிந் நெறி வழங்குநாண் மற்றவ ளன்பைப்
பூத லத்திடைத் தெருட்டுவான் பொன்மலை வல்லி
காத னாயகன் றிருவுருக் காணிய வுள்ளத்
தாத ரங்கொடுத் தருளினார் பூவணத் தையர்.

(இ - ள்.) மாதர் இந்நெறி வழங்கும் நாள் - பொன்னனையாள் இந்த நெறியில் ஒழுகும் நாளில், பூவணத்து ஐயர் - திருப்பூவணத்து இறைவர், மற்றவள் அன்பை - அப்பொன்னனையாள் அன்பினை, பூதலத்திடைத் தெருட்டுவான் - நிலவுலகிலுள்ளாருக்கு அறிவிக்க, பொன்மலை வல்லி காதல் நாயகன் - உமையம்மையின் அன்புள்ள நாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய, திரு உருக்காணிய - திருமேனியைச் சமைக்க, உள்ளத்து ஆதரம் கொடுத்தருளினார் - (அவள்) மனத்தின்கண் ஆசையைக் கொடுத்தருளினார்.

காதல் எனப் பொருள்படும் மாதர் என்னும் உரிச்சொல்லே பின்மகளிரைக் குறித்ததாகலின், அஃது ஒருமையிலும் வழங்கும். மற்று, அசை. தெருட்டுவான், வானீற்று வினையெச்சம். பொன்மலைவல்லி காதனாயகன் றிருவுரு - தமது திருவுரு. காணிய - இயற்ற; செய்திய என்னும் வினையெச்சம். ஐயர் அவள் அன்பைத் தெருட்டுவான் திருவுருக்காணிய ஆதரங் கொடுத்தருளினார் என்க. (அ)

ஐயர் தந்தபே ரன்புரு வாயினாண் மழுமான்
கையர் தந்திரு வுருவினைக் கருவினாற் கண்டு
மைய கண்ணினாள் வைகலும் வரும்பொரு ளெல்லாம்
பொய்யி லன்புகொண் டன்பர்தம் பூசையி னேர்வாள்.

(இ - ள்.) மைய கண்ணினாள் - மைதீட்டிய விழிகளையுடைய பொன்னனையாள், ஐயர் தந்தபேர் அன்பு உரு ஆயினாள் - இறைவர் கொடுத்தருளிய பெரிய அன்பே வடிவமாகியவளாய், மழுமான்கையர் தம் திரு உருவினை - மழுவையும்

மானையும் திருக்கரத்திலேந்திய சிவபெருமானது திருமேனியை, கருவினால் கண்டு - கருவில் உளதாக்கி, வைகலும் வரும் பொருள் எல்லாம் - நாள்தோறும் வருகின்ற பொருள் முழுதையும், பொய்இல் அன்புகொண்டு - பொய்யில்லாத (மெய்) அன்பினால், அன்பர்தம் பூசையில் நேர்வாள் - அடியார் பூசையிலே செலுத்துவாள்.

ஆயினாள், முற்றெச்சம். தம் இரண்டும் சாரியை. கரு - குழவியுருத் தோன்றும் தாயின் கருப்போன்று உலோகங்களினாய உரு வார்க்கப்படுதற்கு மெழுகினால் அமைக்கப்படும் வடிவம். இம் மெழுகுருவமைத்தலைக் கருக்கட்டுதல் என்பர். மைய, குறிப்புப் பெயரெச்சம். வரும்பொருள் - ஆடல் பாடல் முதலியவற்றால் வரும் பொருள். (௯)

அடியர் பூசனைக் கன்றியெஞ் சாமையா லடிகள்
வடிவு காண்பதெப் படியென்று மடியிலச் செழியற்
கொடிவில்* பொற்கிழி நல்கிய வள்ளலை யுன்னிப்
பிடிய னாளிருந் தாளஃ தறிந்தனன் பெருமான்.

(இ - ள்.) அடியர் பூசனைக்கு அன்றி - அடியார்களின் வழிபாட்டிற்கே யல்லாமல், எஞ்சாமையால் - பொருள் மிஞ்சாமையினால், அடிகள் வடிவுகாண்பது எப்படி என்று - இறைவரின் திருவுருவமைத்தல் எங்ஙனமென்று கருதி, மடிஇல் அச் செழியற்கு - சோம்பலில்லாத அக்குல பூடண பாண்டியனுக்கு, ஒடிவு இல் பொற்கிழி நல்கிய வள்ளலை உன்னி - குறையாத பொற்கிழியினையருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளைச் சிந்தித்து, பிடிஅனாள் இருந்தாள் - பெண் யானைபோல்பவளாகிய அப் பொன்னனையாள் இருந்தனள்; பெருமான் அஃது அறிந்தனன் - இறைவன் அதனைத் திருவுளங் கொண்டான்.

அகரம் பண்டறிசுட்டு. ஒடிவில்கிழி - உலவாக்கிழி. தனக்கும் பொன்னருளுவர் என்னுங் கருத்துடன் சிந்தித்தாள் என்பார் 'பொற்கிழி நல்கிய வள்ளலை யுன்னி' என்றார். (௰)

துய்ய நீறணி மெய்யினர் கட்டங்கந் தொட்ட
கையர் யோகபட் டத்திடைக் கட்டினர் பூதிப்
பையர் கோவண மிசையசை யுடையினர் பவளச்
செய்ய வேணிய ரங்கொரு சித்தராய் வருவார்.

(இ - ள்.) துய்யநீறு அணி மெய்யினர் - தூய திருநீறு தரித்த மெய்யினையுடையவரும், கட்டங்கம் தொட்ட கையர்-மழு ஏந்திய திருக்கரத்தையுடையவரும், யோகபட்டத்து இடைக்கட்டினர் - யோகபட்டிகையை இடையிற்கட்டியவரும், பூதிப்பையர் - திருநீற்றுப்பையினையுடையவரும், கோவணமிசை அசை உடையினர்- கோவணமீது கட்டிய ஆடையையுடையவரும், பவளச்செய்ய வேணியர் - பவளம்

(பா - ம்.) *மடிவில்.

போன்ற சிவந்த சடையையுடையவருமாகி, ஒரு சித்தராய் அங்கு வருவார் - ஒரு சித்த மூர்த்தியாய் அங்கு வருவாராயினர்.

கட்டங்கம் - மழு; முன்னர் உரைத்தமை காண்க. அசை - அசைத்த, கட்டிய. மெய்யினர் முதலிய குறிப்பு முற்றுக்கள் எச்சமாயின. (௧௧)

வந்து பொன்னனை யாண்மணி மாளிகை குறுகி
அந்த மின்றிவந் தமுதுசெய் வாரொடு மணுகிச்
சிந்தை வேறுகொண் டடைந்தவர் திருவமு தருந்தா
துந்து மாளிகைப் புறங்கடை யொருசிறை யிருந்தார்.

(இ - ள்.) வந்து பொன் அனையாள் மணிமாளிகை குறுகி - (அங்ஙனம்) வந்து பொன்னனையாளின் அழகிய திருமாளிகையை அடைந்து, சிந்தை வேறு கொண்டு அடைந்தவர் - வேறு கருத்துடன்வந்த அச்சித்த மூர்த்திகள், அந்தம் இன்றிவந்து அமுது செய்வாரோடும் அணுகி - அளவில்லாமல் வந்து உண்பவரோடும்கூடி, திரு அமுது அருந்ாது - திருவமுது செய்யாமல், உந்தும் மாளிகைப் புறங்கடை - ஒளிவீசும் மாளிகையின் கடைவாயிலில், ஒருசிறை இருந்தார் - ஒரு பக்கத்தில் இருந்தருளினார்.

சிந்தை வேறுகொண்டு அடைந்தவர் - ஏனையடியார்போலத் திருவமுதருந்துங் கருத்தின்றி இரசவாதஞ் செய்யுங் கருத்துடன் போந்தவர். உந்துதல் - (ஒளி) வீசுதல்; மேல் நிவத்தலுமாம். வந்து குறுகி அருந்தாது ஒரு சிறையிருந்தார் என்க. (௧௨)

அமுது செய்தருந் தவரெலா மகலவே றிருந்த
அமுத வாரியை யடிபணிந் தடிச்சிய ரைய
அமுது செய்வதற் குள்ளெழுந் தருள்கென வுங்கள்
அமுத னாளையிங் கழைமினென் றருளலு மனையார்.

(இ - ள்.) அமுதுசெய்து அருந்தவர் எலாம் அகல - அரிய தவத்தினையுடைய அடியவரெல்லாருந் திருவமுதுசெய்து செல்ல, வேறு இருந்த அமுதவாரியை அடிச்சியர் அடிபணிந்து - வேறாக இருந்த அமுத வெள்ளமாகிய சித்த மூர்த்திகளைத் தாதியர் அடிவணங்கி, ஐய - ஐயனே, அமுதுசெய்வதற்கு உள் எழுந்தருள்க என - திருவமுது செய்வதற்கு உள்ளே எழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்ட, உங்கள் அமுது அன்னாளை இங்கு அழைமின் என்று அருளலும் - அவர் உங்கள் அமுதம் போன்ற தலைவியை இங்கே அழைமின்கள் என்று அருளிச்செய்யவும், அனையார் - அந்த ஏவன்மகளிர்.

அடிபணிந்து என்பது ஒரு சொல்லாய் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று. அடிச்சியர் - அடித்தொண்டு புரியும் தாதியர், குற்றேவன் மகளிர். அருள்கென, அகரம் தொகுத்தல். (௧௩)

முத்த ராமுகிழ் வாணகை யல்குலாய் முக்கண்
அத்த ரானவர் தமரெலா மமுதுசெய் தகன்ருர்
சித்த ராயொரு தம்பிரான் சிறுநகை யினராய்
இத்த ராதலத் தரியரா யிருக்கின்ரு ரென்ருர்.

(இ - ள்.) முத்து அரா - முத்தினையும் பாம்பின் படத்தினையும் முறையே நிகர்த்த, வாள்முகிழ் நகை அல்குலாய் - ஒள்ளிய புன்னகையையும் அல்குலையுமுடைய அம்மையே, முக்கண் அத்தர் ஆனவர்தமர் எலாம் - மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானுடைய சுற்றமாகிய அடியார்களனைவரும், அமுதுசெய்து அகன்ருர் - திருவமுதுசெய்து நீங்கினர் ; ஒரு தம்பிரான் சித்தராய் - ஒரு தம்பிரான் சித்தமூர்த்தியாய், சிறுநகையினராய் - புன்னகையுடையராய், இத்தராதலத்து அரியராய் இருக்கின்ருர் என்ருர் - இந்நிலவுலகின்கண் கிடைத்தற்கரியராய் இருக்கின்ருர் என்று கூறினர்.

முத்துப்போலும் நகை அராப்போலும் அல்குல் என நிரனிறை. இருக்கின்ருர் - அமுது செய்யாதிருக்கின்ருர். (கச)

நவம ணிக்கலன் பூத்தபூங் கொம்பரி னடந்து
துவரி தழ்க்கனி வாயினுள் சுவாகதங் கிலவென்
றுவமை யற்றவர்க் கருக்கிய மாசன முதவிப்
பவம கற்றிய வடிமலர் முடியுறப் பணிந்தாள்.

(இ - ள்.) துவர் இதழ்க்கனிவாயினுள் - பவளம்போன்ற இதழையும் கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயையுமுடைய பொன்னனையாள், நவமணிக்கலன்பூத்த - நவரத்தினங்களாலாகிய அணிகலன்கள் மலர்ந்த, பூங்கொம்பரின் நடந்து - பூங்கொம்புபோல நடந்து, சு ஆகதம் கில என்று - (தேவரீர் வரவு) நல்வரவல்லவா என்று கூறி, உவமை அற்றவர்க்கு - ஒப்பற்ற சித்த மூர்த்திகளுக்கு, அருக்கியம் ஆசனம் உதவி - அருக்கியமும் ஆசனமுங் கொடுத்து, பவம் அகற்றிய அடிமலர் - அடியார் பிறப்பை நீக்கிய திருவடிமலர்கள், முடி உறப் பணிந்தாள் - முடியிற் பொருந்த வணங்கினுள்.

முதலடி இல்பொருளுவமை. கொம்பர், ஈற்றுப்போலி. அருக்கியம் என்றதனுல் இனம் பற்றிப் பாத்தியம் ஆசமனீயம் என்பவும் கொள்க. அகற்றிய என்பதனைச் செய்யியவென்னும் வினையெச்சமாக்கித், தனது பிறப்பைப் போக்குதற்கு என்றுரைத்தலுமாம். அடிமலரை முடிபொருந்த என்றுமாம். (கரு)

எத்த வஞ்செய்தே னிங்கெழுந் தருளுதற் கென்னுச்
சித்தர் மேனியும் படிவெழிற் செல்வமு நோக்கி
முத்த வாணகை யரும்பநின் றஞ்சலி முகிழ்ப்ப
அத்தர் நோக்கின ரருட்கணு லருள்வலைப் பட்டாள்.

(இ - ள்.) சித்தர்மேனியும் - சித்தமூர்த்திகளின் திருமேனியையும், படிவு எழில் செல்வமும் நோக்கி - வடிவினது அழகின் செல்வத்தையுங்கண்டு, முத்த வாள் நகை அரும்ப நின்று - முத்துப்போன்ற ஒள்ளிய புன்னகைதோன்ற நின்று, இங்கு எழுந்தருளுதற்கு எத்தவம் செய்தேன் என்ன - (தேவரீர்) இங்கு எழுந்தருளுதற்கு என்ன தவஞ் செய்தேனோவென்று, அஞ்சலி முகிழ்ப்ப - கையைச் சென்னியிற் குவித்து வணங்க, அத்தர் நோக்கினர் அருள் கண்ணுல் - இறைவர் திருவருள் நாட்டத்தால் நோக்கி யருளினர் ; அருள்வலைப்பட்டாள் - (பொன்னனையாள்) திருவருளாய வலையில் அகப்பட்டனள்.

படிவு - படிவம் ; ஈறு தொக்கது. செல்வம் - பெருக்கம். நோக்குதல் - சட்சு தீட்சையாகும். பத்தி வலையிற்பட்ட பரமனது அருள் வலையிற்பட்டாள் பொன்னனையாள் என்க. அருள்வலைப்பட்டாள் என்பதனை வினையாலணையும் பெயராக்கி வருஞ் செய்யுளிற் கூட்டியுரைத்தலுமாம். (கசு)

ஐய *உள்ளெழுந் தருளுக வடிகணீ ரடியேன்
உய்ய வேண்டிய பணிதிரு வுளத்தினுக் கிசையச்
செய்ய வல்லனென் றஞ்சலி செய்யவுண் ணகையா
மைய னோக்கியை நோக்கிமீ னோக்கிதன் மணாளன்.

(இ-ள்.) ஐய-ஐயரே, உள் எழுந்தருளுக - உள்ளே எழுந்தருளக்கடவீர் ; அடிகள் நீர் - அடிகளாகிய நீர், அடியேன் உய்ய-அடியாளாகிய யான் ஈடேற, வேண்டிய பணி - விரும்பிய தொண்டினை, திருவுளத்தினுக்கு இசையச் செய்யவல்லன் என்று - திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்துமாறு செய்யவல்லேன் என்று கூறி, அஞ்சலி செய்ய - வணங்க, மீன் நோக்கி தன் மணாளன் - அங்கயற்கண்ணி மணாளனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், உள்நகையா - உள்ளே நகைத்து, மையல் நோக்கியை நோக்கி - மையல் விளைக்கும் பார்வையுடைய பொன்னனையாளைப் பார்த்து.

ஐய அடிகள் என ஒருமையும் பன்மையும் விரவிவந்தன ; ஐய, அசையுமாம். யான் உய்ய நீர் வேண்டிய பணி என்க. உள் நகையா என்றும், மையல் நோக்கியை என்றும் கூறிய குறிப்பால், அவர் தம்மை அணைய வேண்டினுளெனக் கருதி, வேண்டிய பணி திருவுளத்தினுக் கிசையச்செய்ய வல்லன் என்று மறைத்துக் கூறினள் என்க. உள் நகையா - புன் முறுவல்செய்து. தன் சாரியை. (கஎ)

வடியை நேர்விழி யாய்பெரு வனப்பினை சிறிதுன்
கொடியை நேரிடை யெனவிளைத் தனையெனக் கொன்றை
முடியி னடி யாரமென் முகிழ்முலைக் கொடிதாழ்ந்
தடிய னேற்குவே ருெரு மெலிவிலை யையா.

(இ - ள்.) வடியை நேர்விழியாய் - மா வடுவின் பிளவினையொத்த விழிகளையுடையாய், பெருவனப்பினை - பேரழகுடைய நீ, உன் கொடியை நேர் இடை எனச்

(பா - ம்.) * ஐயருள்.

சிறிது இளைத்தனை என - உனது கொடிபோன்ற இடைபோலச் சிறிது உடல் மெலிந்திருக்கின்றாய் (அதன் காரணம் யாது) என்று வினவ, மெல்முகிழ் முலைக் கொடி - மெல்லிய அரும்பாகிய கொங்கை முகிழ்த்த கொடிபோன்ற அவள், கொன்றை முடியினான் அடி ஆரத்தாழ்ந்து - கொன்றை மலரணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் திருவடிகளைப் பொருந்த வணங்கி, ஐயா-ஐயனே, அடியனேற்கு வேறாய் ஒரு மெலிவு இலை - அடியேற்கு வேறொரு மெலிவு இல்லை (ஆனால்).

இளைத்திருப்பதன் காரணம் யாதென்று வினவ என விரித்துரைக்க. வேறாயொரு மெலிவிலை என்றதனால் ஒரு மெலிவுண்டென்பது குறிப்பிட்டவாறாயிற்று; அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். மெலிவின் காரணம் மெலிவு எனப்பட்டது.

எங்க ணாயகர் திருவுருக் காண்பதற் கிதயந்
தங்கு மாசையாற் கருவுருச் சமைத்தனன் முடிப்பேற்
கிங்கு நாடொறு மென்கையில் வருபொரு ளெல்லாம்
உங்கள் பூசைக்கே யல்லதை யொழிந்தில வென்றாள்.

(இ - ள்.) எங்கள் நாயகர் - எங்கள் தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய, திரு உருக் காண்பதற்கு - திருவுருவத்தை ஆக்குவதற்கு, இதயம் தங்கும் ஆசையால் - உள்ளத்தில் நிலைபெற்ற விருப்பத்தினால், கரு உருச் சமைத்தனன் - மெழுகினாற் கருக்கட்டி வைத்தேன்; முடிப்பேற்கு - அதனைப் பொன்னினால் (செய்து) முடிக்கக் கருதிய எனக்கு, இங்கு நாள்தொறும் என்கையில் வருபொருள் எல்லாம் - இங்கு நாள்தோறும் என்கையில் வருகின்ற பொருள் முழுதும், உங்கள் பூசைக்கே அல்லது - அடியார்களாகிய உங்கள் பூசனைக்கே சரியாவதல்லாமல், ஒழிந்தில என்றாள் - எஞ்சவில்லை என்று கூறினாள்.

சிவபெருமானாகிய சித்த மூர்த்திகளைச் சிவனடியாராகக் கருதி 'உங்கள் பூசைக்கே' என்றாளென்க. அல்லதை, ஐ சாரியை. (கக)

அருந்து நல்லமு தனையவ ளன்புதித் திக்கத் *
திருந்து தேனென விரங்குசொற் செவிமடுத் தையர்
முருந்து மூரலாய் செல்வமெய் யிளமைநீர் மொக்குள்
இருந்த வெல்லையு நிலையில வென்பது துணிந்தாய்.

(இ - ள்.) அருந்து நல் அமுது அனையவள் - உண்ணுதற்குரிய இனிய அமிழ்தம்போன்ற பொன்னனையாள், அன்பு - அன்போடு, தித்திக்க - இனிமை பொருந்த, திருந்து தேன் என - இனிமை திருந்திய தேன்போல, இரங்குசொல் - கூறுஞ் சொற்களை, ஐயர் செவிமடுத்து - சித்தமூர்த்திகள் கேட்டு, முருந்து மூரலாய் - மயிலிறகினடிபோன்ற பற்களையுடையவளே, செல்வம் மெய் இளமை - செல்வமும் யாக்கையும் இளமையும், நீர்மொக்குள் இருந்த எல்லையும் நிலை இல என்பது துணிந்

(பா - ம்). * அன்பு சித்திக்க.

தாய் - நீரிற் றோன்றுங் குமிழி இருந்த அளவும் நிலைபெறுவன அல்லவென்பதனை நன்கு உணர்ந்தாய்.

சித்திக்க என்னும் பாடத்திற்கு அன்பு கைகூட என்றுரைக்க. இரங்கு சொல் - இரக்கந் தோன்றக் கூறுஞ்சொல் எனலுமாம். (உ0)

அதிக நல்லற நிற்பதென் றறிந்தனை யறத்துள்
அதிக மாஞ்சிவ புண்ணியஞ் சிவார்ச்சனை யவற்றுள்
அதிக மாஞ்சிவ பூசையு ளடியவர் பூசை
அதிக மென்றறிந் தன்பரை யருச்சனை செய்வாய்.

(இ - ள்.) நல் அறம் அதிகம் நிற்பது என்று அறிந்தனை - நன்றாகிய அறமே சிறப்புடையதும் நிலைபெறுவதும் என்று உணர்ந்தனை; அறத்துள் - அவ்வறங்களுள்ளே, சிவபுண்ணியம் அதிகம் ஆம் - சிவ புண்ணியங்கள் சிறந்தனவாகும் (என்றும்), அவற்றுள் சிவார்ச்சனை அதிகம் ஆம் - அச் சிவ புண்ணியங்களுள்ளும் சிவபூசை சிறந்ததாகும் (என்றும்), சிவபூசையுள் அடியவர் பூசை அதிகம் என்று அறிந்து - அச் சிவபூசையினும் அடியார் பூசை சிறந்தது என்றும் அறிந்து, அன்பரை அருச்சனை செய்வாய் - அடியார்களைப் பூசிப்பாயாயினை (அதனால்),

என்று என்பதனைப் பிறவிடத்துங் கூட்டுக. ஏனை அறங்களினும் சிவபுண்ணியம் சிவார்ச்சனைகளினும் அடியார் பூசை சிறந்ததென்பதனைப் பின்வரும் திருமந்திரங்களால் அறிக.

"ஆறிடும் வேள்வி யருமறை நூலவர்
கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதில்
நீறிடுந் தொண்டர் நினைவின் பயனிலை
பேறெனி லோர்பிடி பேறது வாகுமே"

"அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென்
சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு
நிகரிலை யென்பது நிச்சயந் தானே"

"படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றீயின்
நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கொன் றீயிற்
படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே" (உக)

உறுதி யெய்தினை யிருமையு முன்பெயர்க் கேற்ப
இறுதி யில்லவன் றிருவுரு வீகையாற் காணப்
பெறுதி யாகநின் மனைக்கிடைப் பித்தனை யீயம்
அறுதி யானபல் கலன்களுங் கொணர்கியென் றறைந்தார்.

(இ - ள்.) இருமையும் உறுதி எய்தினை-இம்மை மறுமை இரண்டிலும் பயன் பெற்றனை ; உன் பெயர்க்கு ஏற்ப - பொன்னனையாள் என்னும் உன் பெயருக்குப் பொருந்த, இறுதி இல்லவன் திரு உரு - அழிவில்லாத இறைவன் திருமேனியை, ஈகையால் காணப் பெறுதியாக - பொன்னாற் செய்யப் பெறுவாயாக ; நின்மனைக் கிடை - நினது மனையிற் கிடக்கும், பித்தளை ஈயம் அறுதியான பல் கலன்களும் - பித்தளையும் ஈயமும் முடிவாகவுள்ள பல உலோகங்களாற் செய்யப்பட்ட கலன்களையும், கொணர்தி என்று அறைந்தார் - கொண்டு வருவாய் என்று கூறினார்.

ஈகை - பொன். தாழ்ந்த உலோகங்களைக் கூறி அவை முடிவாகவுள்ள என ஏனையவற்றைத் தழுவினார். (உஉ)

ஈயஞ் செம்பிரும் பிரசித மென்பவும் புணர்ப்பாற்
றோயும் பித்தளை வெண்கலந் தாராமுதற் றொடக்கத்
தாயும் பல்வகை யுலோகமுங் கல்லென வலம்பத்
தேயுஞ் சிற்றிடை கொண்டுபோய்ச் சித்தர்முன் வைத்தாள்.

(இ - ள்.) ஈயம் செம்பு இரும்பு இரசிதம் என்பவும்-ஈயமும் செம்பும் இரும்பும் வெள்ளியும் என்பனவும், புணர்ப்பால் தோயும் பித்தளை வெண்கலம் தராமுதல் தொடக்கத்து - ஒன்றோடொன்று கலத்தலால் உண்டாகும் பித்தளையும் வெண்கலமும் தராவு முதலிய தொடக்கத்தையுடையவும் ஆகிய, ஆயும் பல்வகை உலோகமும் - ஆராயும் பலவகை உலோகங்களையும்; கல் என அலம்ப-கல்லென்று ஒலிக்க, தேயும் சிற்றிடை - தேய்ந்த சிறிய இடையையுடைய பொன்னனையாள், கொண்டு போய்ச் சித்தர்முன் வைத்தாள் - கொண்டுபோய்ச் சித்தமூர்த்திகள் முன்னர் வைத்தனள்.

ஈயம் முதலியன தனியுலோகமும், பித்தளை முதலியன கலப்பு லோகமும் என்றார். கல்லென, ஒலிக்குறிப்பு. சிற்றிடை அன்மொழித் தொகை. (உங)

வைத்த வேறுவே றுலோகமு மழுவுழை கரந்த
சித்த சாமிக ணீற்றினைச் சிதறினர் பாவித்*
தித்தை நீயிரா வெரியிலிட் டெடுக்கினன் பொன்னும்
அத்தை நாயகன் றிருவுருக் கொள்கென வறைந்தார்.

(இ - ள்.) வைத்த வேறுவேறு உலோகமும் - (அங்ஙனம் கொண்டுவந்து) வைத்த வெவ்வேறு வகையான உலோகங்க ளெல்லாவற்றிலும், மழு உழை கரந்த சித்தசாமிகள் - மழுவையும் மானையும் மறைத்துவந்த சித்தமூர்த்திகள், நீற்றினைச் சிதறினர் - திருநீற்றைச் சிதறி, பாவித்து - (இவை பொன்னாகவென்று) சிந்தித்து, இத்தை நீ இரா எரியில் இட்டு எடுக்கில் - இவற்றை நீ இரவில் நெருப்பிலிட்டு எடுத்தாயானால், நன்பொன் ஆம் - நல்ல பொன்னாகும் ; அத்தை - அப் பொன்னினால்,

(பா - ம்.) * சிதறினர் பார்த்தே.

நாயகன் திரு உருக்கொள்க என அறைந்தார் - இறைவன் திருமேனி செய்யக் கடவை எனக் கூறியருளினார்.

உலோகங்களிலும் என ஏழனுருபு விரிக்க. சிதறினர், முற்றெச்சம். இது அது என்பன அன்சாரியை பெறாமல் இரட்டித்தன. உலோகமென்னும் பொதுமையால் இத்தை என ஒருமையாற் கூறினார். எரியிலிடுதல் - புடமிடுதல். அத்தை - அதனால் ; வேற்றுமை மயக்கம். கொள்கென, தொகுத்தல். (உச)

மங்கை பாகரை மடந்தையு மிங்குநீர் வதிந்து
கங்குல் வாயமு தருந்தியிக் காரிய முடித்துப்
பொங்கு காரிருள் புலருமுன் போமெனப் புகன்றாள்
அங்க யற்கணா டனைப்பிரி யாரதற் கிசையார்.

(இ - ள்.) மங்கைபாகரை - அங்ஙனங் கூறியருளிய உமை பாகராகிய சிவபெருமானை, மடந்தையும் - பொன் னனையாளும், இங்கு நீர் வதிந்து - இங்கு நீர் தங்கி, கங்குல்வாய் அமுது அருந்தி - இரவிற் றிருவமுதுசெய்து, இக்காரியம் முடித்து - இவ்வினையையும் முடித்து, பொங்குகார் இருள் புலருமுன்போம் எனப் புகன்றாள் - மிக்க கரிய இருள் விடியுமுன் போவீராக என்று வேண்டினள் ; அங்கயற்கணாள் தனைப் பிரியார் - அங்கயற் கண்ணம்மையைப் பிரியாதவராகிய இறைவர், அதற்கு இசையார் - அதற்கு உடன்படாமல்.

என்னுடன் கலந்து செல்லும் என்பதனை இடக்க ரடக்கலாக 'இங்குநீர் வதிந்து......போம்' என்றாளென்க. கங்குல்வாய் அமுதருந்தி என்பதற்கு இரவின்கண் அடிசில் உண்டு என்றும், இரவில் என்வாயிலுண்டாகும் 'வாலெயிறூறிய நீர்' ஆகிய அமுதினை யுண்டு என்றும் சிலேடைப்பொருள் கொள்க. இக்காரியம்-உலோகங்களைப் பொன்னாக்கும் காரியம். நீர் என்னுடன் அணைந்தமையைப் பிறர் அறிதலால் நுமக்குப் பழியுண்டாகாதவாறு செல்லும் என்பாள் 'காரிருள் புலருமுன்போமெனப் புகன்றாள்' என்க. ஒரு காதலியைப் பிரியாதுறையும் இயல்பினர் மற்றொருத்தியைக் கூடுதல் அரிதென்பார் 'அங்கயற்கணாள் தனைப்பிரியார் அதற்கிசையார்' என்றார். இறைவன் அருளாகிய சத்தியைப் பிரியாமை யுணர்க. பிரியார், பெயர். இசையார், முற்றெச்சம். (உரு)

சிறந்த மாடநீண் மதுரையிற் சித்தர்யா மென்று
மறைந்து போயினார் மறைந்தபின் சித்தராய் வந்தார்
அறைந்த வார்கழ லலம்பிட வெள்ளிமன் றாடி
நிறைந்த பேரொளி யாயுறை நிருத்தனென் றறிந்தாள்.

(இ - ள்.) சிறந்த மாடம் நீள் மதுரையில் சித்தர் யாம் என்று - சிறப்புடைய மாடங்கள் உயர்ந்த மதுரையில் வசிக்குஞ் சித்தர் யாம் என்று கூறி, மறைந்து போயினார் - மறைந்து சென்றனர் ; மறைந்தபின் - (அங்ஙனம் அவர்) மறைந்தருளியபின், சித்தராய் வந்தார் - இங்குச் சித்தசாமியாய் வந்தவர், அறைந்தவார்கழல் அலம்பிட - (பலரும்) புகழும் நீண்ட வீரக்கழல் ஒலிக்க, வெள்ளிமன்று ஆடி - வெள்ளியம்பலத்

திலே திருக்கூத்தாடி, எங்கும் நிறைந்தபேர் ஒளியாய் உறை நிருத்தர் என்று அறிந்தாள் - எங்கும் நிறைந்த பெரிய ஒளிவடிவாய்த் தங்கிய திருக்கூத்தர் என்று உணர்ந்தனள்.

அறைந்த - ஒலிக்கின்ற என்றுமாம். வந்தவர் வெள்ளிமன்றிலே ஆடி உறையும் நிருத்தரென் றறிந்தாள் என முடிக்க. மதுரையிற் சித்தர் என்று கூறி மறைந்த குறிப்பால் இங்ஙன் அறிந்தாள் என்க. (௨௬)

மறைந்துபோயினு ரெனச்சிறி தயர்ச்சியு மனத்தில்
நிறைந்த தோர்பெருங் கவற்சியை நீக்கினு ரென்னச்
சிறந்த தோர்பெரு மகிழ்ச்சியு முடையளாய்ச் சித்தர்
அறைந்த வாறுதீப் பெய்தன ளுலோகங்க ளனைத்தும்.

(இ - ள்.) மறைந்து போயினர் எனச் சிறிது அயர்ச்சியும் - மறைந்து போனாரோ என்று சிறிது வருத்தமும், மனத்தில் நிறைந்தது ஓர் பெருங் கவற்சியை நீக்கினர் என்ன - மனத்தில் நிறைந்துள்ள தாகிய ஒரு பெரிய கவலையைப் போக்கினாரென்று, சிறந்தது ஓர் பெருமகிழ்ச்சியும் - சிறந்ததாகிய ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சியும், உடையளாய் - உடையவளாகி, சித்தர் அறைந்தவாறு - சித்த மூர்த்திகள் கட்டளையிட்ட வண்ணமே, உலோகங்கள் அனைத்தும் தீப் பெய்தனள் - உலோகங்கள் அனைத்தையுந் தீயிற் புடமிட்டனள்.

அயர்ச்சி - சோர்வு. கவற்சி - திருவுருச் சமைத்தற்குப் பொன்னில்லையே என்னுங் கவலை (௨௭)

அழலடைந்தபி னிருண்மல வலிதிரிந் தரன்றாள்
நிழலடைந்தவர் காட்சிபோ னீப்பருங் களங்கங்
கழல வாடக மானதா லதுகொண்டு கனிந்த
மழலை யீர்ஞ்சொலாள் கண்டனள் வடிவிலான் வடிவம்.

(இ - ள்.) அழல் அடைந்த பின் - (உலோகம்) நெருப்பினைச் சேர்ந்தபின், இருள்மல வலிதிரிந்து - ஆணவமல சத்திகெட்டு, அரன்தாள் நிழல் அடைந்தவர் காட்சிபோல் - இறைவனது திருவடி ஞானத்தை அடைந்தவர் சிவமாக விளங்குதல் போல, நீப்பருங் களங்கம் கழல - நீங்குதலில்லாத களிம்பு நீங்க, ஆடகம் ஆனது - பொன்னாகியது; அது கொண்டு - அப்பொன்னினால், கனிந்த மழலை ஈர்ஞ்சொல்லாள் - சுவைமுதிர்ந்த தண்ணிய மழலைச் சொற்களையுடைய பொன்னனையாள், வடிவு இலான் வடிவம் கண்டனள் - ஒரு வடிவமுமில்லாத இறைவனுக்கு ஓர் திருவுருவம் சமைத்தனள்.

இருள் மலம் - உயிரின் அறிவை மறைக்கும் இருளாகிய ஆணவமலம். தாள் நிழல் என்றது ஈண்டுத் திருவடி ஞானத்தை. ஆன்மாத் திருவடி ஞானத்தால் ஆணவமாகிய பசுத்துவம் நீங்கிச் சிவத்தன்மை யெய்தினாற்போல உலோகம் எரியாற் களிம்பு நீங்கிப் பொன்னாகியது என்க. ஆணவம் செம்பிற் களிம்பு போல் அநாதியே உயிரைப்பற்றி யிருப்பதென்பதும், அது ஞானத்தால் நீங்கவே ஆன்மா

சிவமாய் விளங்கு மென்பதும் உண்மை நூற் கொள்கை. அழலடைந்தபின் களங்கம் கழல ஆடகமானது எனக் கூட்டுக. ஆல், அசை. கொண்டு, மூன்றும் வேற்றுமைச் சொல். (௨௮)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

மழவிடை யுடையான் மேனி வனப்பினை நோக்கி யச்சோ
அழகிய பிரானோ வென்னு வள்ளிமுத் தங்கொண் டன்பிற்
பழகிய பிரானை யானுப் பரிவினாற் பதிட்டை செய்து
விழவுதேர் நடாத்திச் சின்னாள் கழிந்தபின் வீடு பெற்றாள்.

(இ - ள்.) மழவிடை உடையான் மேனி வனப்பினை நோக்கி - (அங்ஙனம் சமைக்கப் பெற்ற) இளமையாகிய இடப ஊர்தியை யுடைய இறைவன் திருமேனியின் அழகினைப் பார்த்து, அழகிய பிரானோ என்னு - சுந்தரநாதனோ இவன் என்று, அள்ளி முத்தம் கொண்டு - (கபோலத்தில்) அள்ளி முத்தமிட்டு, அன்பில் பழகிய பிரானை - தனது மெய்யன்பில் இடைவிடாதிருந்த இறைவனை, ஆனுப்பரிவினால் பதிட்டை செய்து - நீங்காத அன்பினாலே பிரதிட்டை செய்து, விழவுதேர் நடாத்தி - திருவிழாவுந் தேரும் நடாத்தி, சில்நாள் கழிந்தபின் வீடு பெற்றாள் - சிலநாட்கள் சென்றபின் பொன்னனையாள் வீடுபேற்றினை யெய்தினாள்.

அச்சோ, வியப்பிடைச் சொல்; பிரானோ என்பதில் ஓகாரமும் அப்பொருட்டு. பதிட்டை, வடசொற் சிதைவு. தேர் - இரதோற்சவம். (௨௯)

நையுநுண் ணிடையி னாளந் நாயகன் கபோலத் திட்ட
கையுகிர்க் குறியுஞ் சொன்ன காரணக் குறியுங் கொண்டு
வெய்யவெங் கதிர்கால்* செம்பொன் மேனிவே றாகி நாலாம்
பொய்யுகத் தவர்க்குத் தக்க பொருந்துரு வாகி மன்னும்.

(இ - ள்.) நையும் நுண் இடையினாள் - தேய்ந்த நுண்ணிய இடையையுடைய பொன்னனையாள், அந்நாயகன் கபோலத்து இட்ட கை உகிர்க்குறியும் - அவ்விறைவன் கபோலத்தின்கண் அள்ளுதற்கிட்ட கையிலுள்ள நகக்குறியையும், சொன்ன காரணக் குறியும் கொண்டு - அவள் கூறிய அழகிய பிரான் என்னும் காரணப் பெயரையுங் கொண்டு, வெய்ய வெம் கதிர்கால் செம்பொன் மேனி வேறு ஆகி - மிக்க விருப்பந் தருதலையுடைய ஒளிவீசும் சிவந்த பொன்னாலாகிய திருமேனி வேறுபட்டு, நாலாம் பொய் உகத்தவர்க்கு - பொய்மிக்க கலியுகத்தார்க்கு, தக்க பொருந்து உரு ஆகி மன்னும் - தக்க பொருந்திய திருவுருவமாய் நிலைபெறும்.

உலகிற்கு இறைவனும் அவளால் விரும்பப்பட்டவனும் என்பது தோன்ற 'அந்நாயகன்' என்றார். வெய்ய வெம், ஒருபொரு ளிருசொல்; விருப்பத்தைச் செய்யும் ஞாயிற்றின் கதிர் என்னலுமாம். உகிர்க் குறியும் காரணக் குறியும் கொண்டு மன்னும், பொருந்துருவாகி மன்னும் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. (௩௰)

ஆகச் செய்யுள் - ௩௮௫.

(பா - ம்.) *கதிர்காய்.

முப்பத்தேழாவது

சோழனை மடுவில்வீட்டிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

மின்னனை யார்பூங் கொன்றை வேணிய ரிரத வாதம்
பொன்னனை யாண்முன் செய்து போந்தது புகன்றே மார்த்தார்
மன்னனை மடுவில் வீட்டி மலரடிக் கன்ப னான
தென்னனை யமரிற் காத்த திருவிளை யாடல் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) நனைஆர்பூங் கொன்றை மின்வேணியர்-தேன் நிறைந்த கொன்றை மலர் மாலையை யணிந்த மின்போலும் சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், பொன்னனையாள்முன் இரதவாதம் செய்து போந்தது புகன்றேம் - பொன்னனை யாள் முன்னர் இரசவாதஞ் செய்து சென்றருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; ஆர்தார் மன்னனை-(இனி) ஆத்திமாலையை யணிந்த சோழமன்னனை, மடுவில்வீட்டி-மடுவின்கண் வீழ்த்தி, மலர் அடிக்கு அன்பன் ஆன தென்னனை - மலர்போன்ற திருவடிகட்கு அன்பனாகிய சுந்தரபாத சேகர பாண்டியனை, அமரில் காத்த திருவிளையாடல் சொல்வாம் - போரின்கண் காத்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

மின்போலும் வேணி என்க; சித்தராய்வந்து தோன்றி மறைதலின் மின்னை யொத்தவராகிய வேணியர் என்றுரைத்தலுமாம். வீட்டி, வீழ்த்தி என்பதன் மரூஉ. (க)

பொன்னெடுந் தேரி ராச புரந்தரன் புரந்த ராதி
பன்னெடுந் தேவ ரேத்தப் பரனுல கடைந்தா னிப்பால்
அந்நெடுந் தகையோன் மைந்த னடலிரா சேசனென்போன்
இந்நெடுந் தகையோன் மைந்த னிராசகம் பீர னென்போன்.

(இ - ள்.) பொன் நெடுந் தேர் இராச புரந்தரன் - பொன்னாலாகிய பெரிய தேரினையுடைய இராசேந்திர பாண்டியன், புரந்தர ஆதி பல் நெடும் தேவர் ஏத்த - இந்திரன் முதலிய பல பெரிய தேவர்களும் புகழ, பரன் உலகு அடைந்தான் - சிவலோகமடைந்தனன்; இப்பால் - பின், இந்நெடுந் தகையோன் மைந்தன்-அப்பெரிய தகுதியை யுடையான் புதல்வன், அடல் இராசேசன் என்போன் - வெற்றியையுடைய இராசேச பாண்டியன் என்று சொல்லப்படுவோன்; இந்நெடுந் தகையோன் மைந்தன் - இந்த நெடுந்தகையின் மகன், இராச கம்பீரன் என்போன் - இராச கம்பீரனென்று சொல்லப்படுவோன். (உ)

முப்பத்தேழாவது

சோழனை மடுவில்விட்டிய படலம்

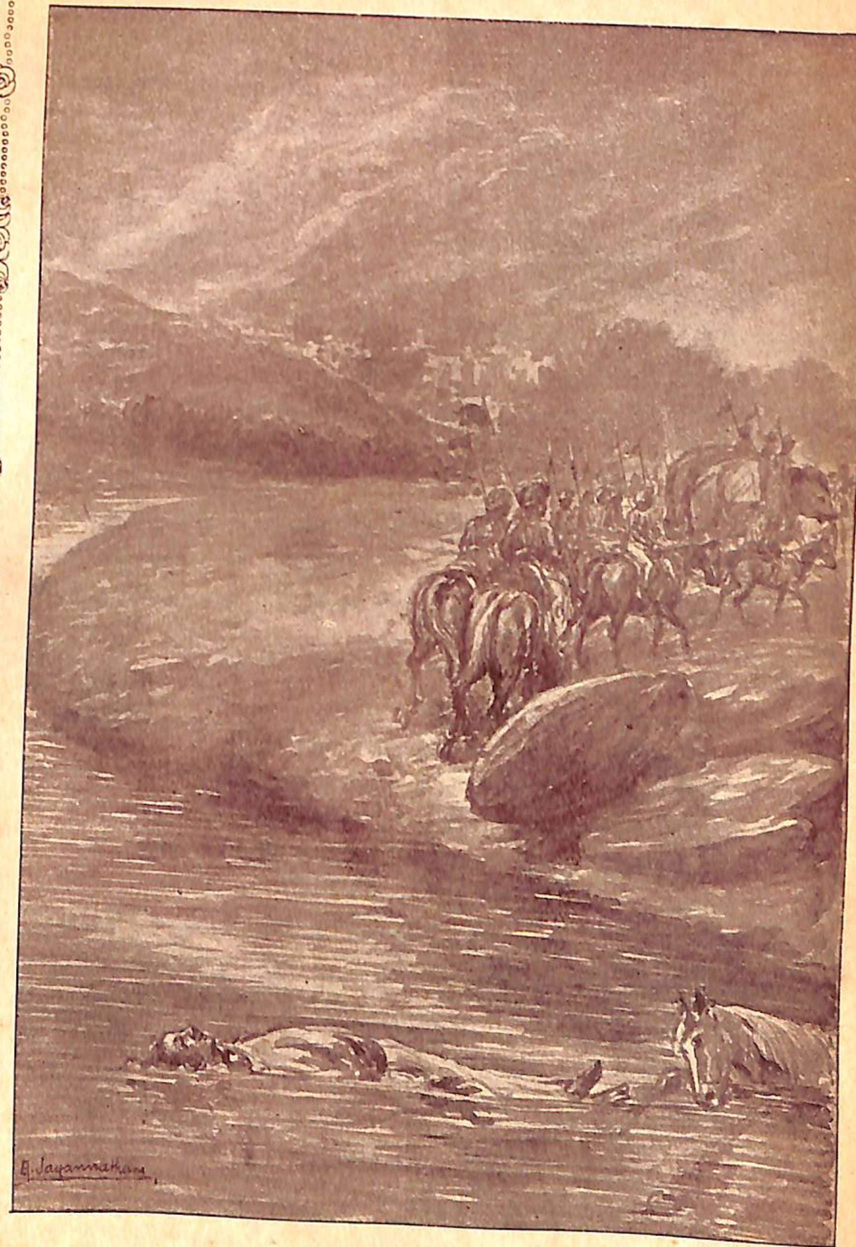
[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

[illegible]

(இ - ள்.) [illegible] (௧)

[illegible]

(இ - ள்.) [illegible] (௨)

சு- ப.37 சோழனை மடுவில் விட்டியது

மற்றிவன் குமரன் பாண்டி வங்கிய தீப னன்னான்
பொற்றிணி தடந்தோண் மைந்தன் புரந்தர சித்தா மன்னான்
வெற்றிகொள் குமரன் பாண்டி வங்கிய பதாகன் வீரம்
பற்றிய சுந்த ரேச பாதசே கரன வன்சேய்.

(இ - ள்.) இவன் குமரன் - இந்த இராச கம்பீரபாண்டியன் புதல்வன், பாண்டிவங்கிய தீபன் - பாண்டிவங்கிய தீபனென்பவன்; அன்னான் பொன்திணி தடந்தோள் மைந்தன் - அவனுடைய பொன்னிறம் வாய்ந்த திண்ணிய பெரிய தோள்களை யுடைய புதல்வன், புரந்தரசித்தாம் - புரந்தரசித்து என்பான் ; அன்னான் வெற்றிகொள் குமரன் - அவனுடைய வெற்றி பொருந்திய மகன், பாண்டிவங்கிய பதாகன் - பாண்டிவங்கிய பதாகனென்போன் ; அவன் சேய் - அவன் மைந்தன், வீரம்பற்றிய - வீரத்தைப் பொருந்திய, சுந்தரேச பாதசேகரன் - சுந்தரேச பாதசேகர னென்பவன்.

மற்று - அசை. வங்கியம் - வமிசம். (௩)

பலர்புகழ் சுந்த ரேச பாதசே கரனுந் தென்னன்
அலைபுன லுடுத்த கூட லடிகளுக் கன்ப னாகிக்
கொலைபுணர் வேலால் வெங்கோற் குறும்பெனுங் களைக டீர்த்து
மலர்தலை யுலக மென்னும் வான்பயிர் வளர்க்கு நாளில்.

(இ - ள்.) பலர்புகழ் சுந்தரேச பாதசேகரனும் தென்னன் - பலரும் புகழ்கின்ற சுந்தரேச பாதசேகரன் என்னும் அப்பாண்டியன், அலைபுனல் உடுத்த கூடல் அடிகளுக்கு அன்பனாகி - அலையும் நீரையுடைய வையை சூழ்ந்த கூடலின்கண் எழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு அன்பனாகி, கொலைபுணர் வேலால்-கொலைத் தொழில் பொருந்திய வேற்படையால், வெங்கோல் குறும்பு எனும் களைகள்தீர்த்து-கொடுங் கோலையுடைய குறுநில மன்னரென்னுங் களைகளைப் போக்கி, மலர்தலை உலகம் என்னும் வான்பயிர் வளர்க்கு நாளில் - பரந்த இடத்தையுடைய உலகிலுள்ள உயிர்கள் என்னுஞ் சிறந்த பயிரை வளர்க்கு நாளில்.

சுட்டு வருவிக்க. குறும்பு - குறுநில அரசு. உலகம் ஈண்டு உயிர்களையுணர்த்திற்று. வளர்க்கலுற்றான் அங்ஙனம் வளர்க்கு நாளில் என விரித்துரைக்க. (௪)

பத்துமான் றடந்தேர் நூறு பனைக்கைமா நூற்றுப் பத்துத்
தத்துமா னயுத மள்ளர் தானையிவ் வளவே யீட்டி
இத்துணைக் கேற்ப நல்கி யெஞ்சிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சித்துரு வான கூடற் சிவனுக்கே செலுத்து மன்னோ.

(இ - ள்.) மான்தடந் தேர்பத்து - குதிரை பூட்டிய பெரிய தேர்பத்தும், பனைக்கைமாநூறு - பனைபோன்ற துதிக்கையை யுடைய யானைகள் நூறும், தத்துமான் நூற்றுப் பத்து - தாவுகின்ற குதிரைகள் ஆயிரமும், மள்ளர் அயுதம் - காலாள்

பரிக்கு ஓர் சேவகன் என்போன் - ஆயிரங் குதிரைகட்கு ஒரு சேவகனென்று சொல்லப் படுவோன், தானே வெல்லுமாறு எண்ணி - தானே வெற்றி பெறுமாறு துணிந்து, வஞ்சிவேய்ந்து கொண்டு எழுந்து போந்தான் - வஞ்சிமாலை சூடிப் புறப்பட்டு வந்தான்.

கல்லு - மலை ; உ சாரியை; கல்லுடன் என விரிக்க. கல்லு மாறு - மலை தோற்கும்படியான என்றுரைத்தலுமாம். கருவி - படை. சேவகனென்போனாகிய ஒருவன் என்க. தானே - வேறு துணையின்றியே. ஆயிரம் பரிக்கோர் சேவகன் என்பது சிறப்பினைய பெயர். (எ)

பல்வகைக் கருவி யீட்டப் படையொடும் பரவை சீறிச்
செல்வது போலக் கன்னித் தீம்புன னாடு நோக்கி
மல்வரை யாத தோளான் வரவறிந் தெழுந்து மேருக்
கல்வரி சிலையான் முன்போய்க் கைதவன் றாழ்ந்து கூறும்.

(இ - ள்.) பல்வகைக் கருவி ஈட்டப் படையொடும் - பல்வகைப் படைக் கலங்களை ஏந்திய சேனையோடும், பரவை சீறிச் செல்வது போல - கடலானது சினந்து செல்லுவது போல, கன்னித் தீம்புனல் நாடு நோக்கி - இனிய பொருநை யாற்றின் நீரையுடைய கன்னிநாட்டை நோக்கி, மல் வரையாத தோளான் வரவு - மற்போர் நீங்காத தோளையுடைய சோழன் வருதலை, கைதவன் அறிந்து எழுந்து - பாண்டியன் (ஒற்றரால்) அறிந்து எழுந்து, மேருக்கல் வரிசிலையான் முன்போய் - மேருமலையைக் கட்டமைந்த வில்லாகக் கொண்ட இறைவன் திருமுன் சென்று, தாழ்ந்து கூறும் - வணங்கிக் கூறுவான்.

கருவி - படைக்கலப் பொது. செல்வது போல வரவு என்க. மேருக்கல் - மேருமலை. (அ)

பொன்னது வனைய வேணிப் புனிதவிப் பூமி நேமி
உன்னது வலத்தி னாலே யுருட்டுமென் வலத்தை நோக்கான்
தன்னது வலத்தி னாலென் றானையின் சிறுமை நோக்கி
என்னது தேயங் கொள்வா னெண்ணினான் போலு மன்னோ.

(இ - ள்.) பொன் அனைய வேணிப் புனித - பொன்போன்ற சடையையுடைய புனிதனே, இப்பூமி - இந்நிலவுலகில், உன்னது வலத்தினாலே நேமி உருட்டும் - உன்னுடைய திருவருள் வலியால் ஆணைச் சக்கிரியை உருட்டுகின்ற, என்வலத்தை நோக்கான் - என் வலிமையைக் கருதாது, என்தானையின் சிறுமை நோக்கி - எனது சேனையின் குறைவைமட்டுங் கருதி, தன்னது வலத்தினால் - தன்னுடைய வலியினால், என்னது தேயம் கொள்வான் - எனது நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கு, எண்ணினான் போலும் - கருதிப் போலும்.

பொன்னது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. பூமியில் நேமியுருட்டும் என்க. வலம் - வலிமை. உன்னது முதலிய மூன்றிலும் னகரம் விரித்தல். நோக்கான், முற்றெச்சம். கொள்வான், வான் ஈற்று வினையெச்சம். எண்ணிப் போலும் காவிரி நாடன் மேவினன் என வருஞ் செய்யுளோடு முடியும். மன், ஓ அசைகள். (க)

காவிரி நாடன் சேனைக் கடலிடை யெரிபோன் மூண்டு
மேவின னென்று கூறி மீனவன் வேண்ட வானிற்
பூவிரி வாகை நீயே புனையநாம் பொருது மென்ன
நாவிரி யாத மாற்ற நாயகன் கூறக் கேட்டான்.

(இ-ள்.) காவிரி நாடன் - காவிரி நாட்டையுடைய சோழன், சேனைக் கடல் இடை - சேனையாகிய கடலின் நடுவில், எரிபோல் மூண்டு மேவினன் என்று கூறி - வடவைத் தீப்போல மூண்டுவந்தன னென்று கூறி, மீனவன் வேண்ட - பாண்டியன் குறையிரப்ப, பூவிரிவாகை நீயே புனைய - மலர்விரிந்த வாகைமாலையை நீயே அணியுமாறு, நாம் பொருதும் என்ன - நாம் போர் செய்வோமென்று, நாயகன் - இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், நாவிரியாத மாற்றம் - நாவாற் கூறாத மொழியால், வானில் கூறக் கேட்டான் - விசும்பின்கண் கூறியருளப் பாண்டியன் கேட்டனன்.

சேனையைக் கடலென்றமையால் எரி என்றது வடவைத் தீயாயிற்று. பூவிரி - பொலிவு மிக்க என்றுமாம். நாவிரியாத மாற்றம் - அசரீரி மொழி. வானிற் கூறவென இயைக்க. (ம)

எல்லியங் கமலச் செவ்வி யெனமுக மலர்ந்து நாதன்
அல்லியங் கமலச் செந்தா ளகந்தழீஇப் புறம்பு போந்து
பல்லியந் துவைப்பத் தானைப் பரவையுட் பரிமா வூர்ந்து
கொல்லியம் பொருப்பன் சேனைக் கடலெதிர் குறுகி னானே.

(இ-ள்.) எல்லி அம்கமலச் செவ்வி என - சூரியனைக்கண்ட அழகிய தாமரை மலரின் பொலிவைப் போல, முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சி யுடையவனாய், நாதன் அல்லி அம்கமலச் செந்தாள் - இறைவனுடைய அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த திருவடிகளை, அகம்தழீஇ - உள்ளத்தில் இருத்தி, புறம்பு போந்து - வெளியே வந்து, பல் இயம் துவைப்ப - பல வாத்தியங்களும் ஒலிக்க, தானைப் பரவையுள் பரிமா ஊர்ந்து - சேனையாகிய கடலினுள்ளே குதிரையைச் செலுத்தி, கொல்லி அம்பொருப்பன் - அழகிய கொல்லி மலையையுடைய சோழனது, சேனைக்கடல் எதிர் குறுகினான் - சேனைக் கடலின் எதிரே சென்றனன்.

எல்லி - எல்லையுடையது, ஞாயிறு; எல் - ஒளி. எல்லி - பகலுமாம். தழீஇ: சொல்லிசையளபெடை. கொல்லி மலை சேரர்க்குரியதாயினும் ஒரொருகால் சோழரால் வென்று அடிப்படுத்தப் பெற்றதென்று கருதிச் சோழனைக் கொல்லியம் பொருப்பன் என்றார் போலும். அதனை மூவேந்தர்க்கும் உரியதாகக்கூறிய செய்யுட்களும் உண்டு. கேட்டவன் மலர்ந்து போந்து ஊர்ந்து குறுகினான் என வினை முடிக்க. (கக)

பண்ணுத லிசைவண் டார்க்கும் பசுந்தொடைச் செழியன் றானை
எண்ணுத லிலவாஞ் சென்னி யிரும்படைக் கடனே ராறாய்
நண்ணுத லெனப்போய்ப் பொன்னி நாடவன் றமர்கட் கெல்லாங்
கண்ணுத லருளா லங்கோர் கடலெனத் தோன்றிற் றம்மா.

(இ - ள்.) பண்நுதல் இசை வண்டு ஆர்க்கும் - பண்ணுடைமைந்த இசையினையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கும், பசுந்தொடைச் செழியன் தானை-பசிய மாலையையணிந்த பாண்டியன் சேனையானது, எண்ணுதல் இலவாம் சென்னி இரும்படைக் கடல் நேர் - எண்ணுதற்கு இயலாத சோழனது பெரிய சேனைக்கடலுக்கு நேரே, ஆறாய் நண்ணுதல் எனப்போய் - ஒரு ஆறு செல்லுதல் போலச்சென்று, பொன்னி நாடவன் தமர்கட்கு எல்லாம் - காவிரி நாடனாகிய சோழனது போர் வீரர்கள் எல்லார்க்கும், கண்ணுதல் அருளால் - சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளினாலே, ஓர் கடல் என அங்கு தோன்றிற்று - ஓர் கடல்போலப் போர்க்களத்திலே தோன்றியது.

பண்ணுதலையுடைய இசை யென்றுமாம். பசுமை - வாடாமை. இலவாம் படைகளாகிய கடல் என்க. ஆறு நண்ணுதல் எனப்பாடங்கொள்ளுதல் நேரிது. தமர் - போர் வீரர். ஆறு போலச்சிறிதாய்ச் சென்று கடல் போலப் பெரிதாய்த் தோன்றிற்று என்றார். அம்மா, வியப்பிடைச்சொல். (கஉ)

கடலென வருமா வூர்ந்து கைதவன் சேனை முன்போய்
அடலணி மேருக் கோட்டி யாலவாய் நெடுநாண் பூட்டி
மடலவிழ் துழாய்க்கோ னாட்டி வாயெரி புரத்தி லூட்டி
மிடலணி கூடற் கோமான் வேடுரு வாகி நின்றான்.

(இ - ள்.) அடல் அணி மேரு கோட்டி - வலிமை மிக்க மேரு மலையாகிய வில்லை வளைத்து, ஆலவாய் நெடுநாண் பூட்டி - வாசுகியாகிய நீண்ட நாணைப் பூட்டி, மடல் அவிழ் துழாய்க்கோன் நாட்டி - இதழ் விரிந்த துழாய் மாலையணிந்த திருமாலாகிய வாளியை எறிட்டு, வாய் எரி புரத்தில் ஊட்டி - நகையாலாகிய நெருப்பினை முப்புரங்களில் மூள்வித்து, மிடல் அணி கூடல் கோமான் - வெற்றி பூண்ட கூடற்றலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வேடு உருவாகி - வேட்டுவ வடிவந்தாங்கி, கடல் என வருமா ஊர்ந்து - (புடை பெயர்ந்த) கடல்போல விரைந்துவரும் குதிரையைச் செலுத்தி, கைதவன் சேனை முன்போய் நின்றான் - பாண்டியனது சேனையின் முன்னணியிற்சென்று நின்றான்.

கடல் - திரையுமாம். ஊர்ந்த என்று பாடமிருப்பின், மாவூர்ந்த கைதவனது கடலெனவரும் சேனை முன்போய் என்றியைத் துரைத்தல் பொருந்தும். ஆலவாய்-பாம்பு; ஆலத்தை வாயிலுடையது என அன்மொழித்தொகை. கோனாகிய கோல் என இரட்டுற மொழிதலாகக்கொள்க. அவ்வம்பின் வாயிலிருந்த அக்கினி யென்றுமாம். ஊட்டி அணிந்த கோமான் என்க. (கங)

கங்குல்வாய்த் திங்கள் போலக் காதணி தந்தத் தோடுங்
கங்குல்வாய் முளைத்த மீன்போற் கதிர்முத்த வடமுங் குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச் சிலைபோல் வெட்சிக் கண்ணிசூழ் கலாபச் சூட்டுங்
கங்குல்வாய் கிழிக்குந் தந்தக் கடகமு மின்னுக் கால.

(இ - ள்.) கங்குல்வாய்த் திங்கள்போல - இரவில் நிலவிய சந்திரனைப்போல விளங்கும், காது அணி தந்தத் தோடும் - காதின் கண் அணிந்த தந்தத்தாலாகிய

தோடும், கங்குல்வாய் முளைத்த மீன்போல்-இரவிற் றோன்றிய நாண் மீனைப்போல, கதிர் முத்த வடமும் - ஒளி வீசும் முத்து மாலையும், கங்குல் வாய்ச் சிலைபோல் - இரவின் கண் தோன்றிய இந்திர வில்லைப்போல, குஞ்சி வெட்சிக் கண்ணி சூழ் கலாபச் சூட்டும் - சிகையிலணிந்த வெட்சி மாலையுடன் சூழ்ந்த மயிற்பீலியாலாகிய நுதலணி மாலையும், கங்குல் வாய் கிழிக்கும் தந்தக்கடகமும் - இரவின் வாயினைக் கிழித்து விளங்கும் தந்தவளையும், மின்னுக்கால - ஒளி வீசா நிற்க.

வடிவு முழுதும் கருமையாயிருந்தமையின் கங்குலை உவமை கூறினார். சூட்டு-நுதலில் அணியும் மாலை. இருளை யோட்டு மென்பதனை இரவின் வாயைக்கிழிக்கும் என்றார். (௧௪)

அண்டத்தா ரமரர் நாம மன்றுதொட் டடையத் தோற்று
கண்டத்தா ரிருளே யெங்குங் கலந்தெனக் கறுத்த மேனி
கொண்டத்தா ராரி னற்கோர் கூற்றெனக் கொல்வே லேந்திச்
சண்டத்தீ யென்ன நின்றான் காவிரித் தலைவன் காண.

(இ - ள்.) அண்டத்தார் - தேவர்கள், அன்று தொட்டு - (நஞ்சுண்ட) அந்நாள் தொடங்கி, அமரர் நாமம் அடைய - அமரர் என்னும் பெயரைப் பெறும்படி, கண்டத்துத் தோற்று ஆர் இருளே - திருமிடற்றிலே தோன்றிய நஞ்சாகிய மிக்க இருளே, எங்கும் கலந்தென - உடல் முழுதுங் கலந்தாற்போல, கறுத்தமேனி கொண்டு - கறுத்த திருமேனி கொண்டு, அ ஆர் தாரினற்கு - அந்த ஆத்தி மாலையை யணிந்த சோழனுக்கு, ஓர் கூற்றென - ஒரு கூற்றுவனைப்போல, கொல்வேல் ஏந்தி-கொல்லுதற் றொழிலையுடைய வேற்படையினை ஏந்தி, சண்டத்தீ என்ன நின்றான் - ஊழித்தீப்போல நின்றருளினான்; காவிரித் தலைவன் காண - (அதனைக்) காவிரித் தலைவனாகிய சோழன் கண்டு.

அமரர் என்னுஞ் சொல்லுக்கு மரணமில்லாதவர் என்பது பொருள். ஆலாலம் உண்டாய போழ்து இறைவன் அதனை உண்டருளி வானோரனைவரும் மரித்தொழியாது காத்தமையின் 'அண்டத்தார் அமரர் நாமம் அடையத்தோற்று' என்றார். அண்டத்திலே பொருந்திய தேவர்கள் அன்று தொட்டு அச்சமடையும்படி தோன்றிய என்றுமாம்; இதற்கு, அச்சப்பொருட்டாய நாம் என்னும் உரிச்சொல் அம்முப்பெற்றதெனக்கொள்க. அஞ்சுதல் - இறைவனது முதன்மையும் தமது சிறுமையும் உணர்ந்து ஒடுங்குதல். கலந்தென, விகாரம். ஆர்த்தார் என மாறுக. வேடுருவாகி நின்றவன் மின்னுக்கால மேனிகொண்டு வேல் ஏந்தி நின்றான் என்க. (௧௫)

சீறியா யிரம்ப ரிக்கோர் சேவகன் வந்தே னென்னக்
கூறினா னெதிர்த்தான் வெள்ளிக் குன்றவன் பத்து நூறு
மாறிலாப் பரிக்கு மட்டோர் வயவனீ யன்றோ வெண்ணில்
ஈறிலாப் பரிக்கு மொற்றைச் சேவகன் யானே யென்றான்.

(இ - ள்.) சீறி - சினந்து, ஆயிரம் பரிக்கு ஓர் சேவகன் வந்தேன் என்ன - ஆயிரம் குதிரைகட்கு ஓர் வீரனாகிய யான் வந்தேனென்று, கூறினான் எதிர்த்தான் - சொல்லி எதிர்த்தான்; வெள்ளிக்குன்றவன் - வெள்ளி மலையையுடைய இறைவன், நீ மாறு இலா பத்து நூறு பரிக்கு மட்டு ஓர் வயவன் அன்றோ - நீ பகைமையில்லாத ஆயிரங் குதிரைகளுக்கு மட்டும் ஓர் சேவகன் அல்லவா, எண்ணில் ஈறு இலா பரிக்கும் - எண்ணில் முடிவு பெறாத குதிரைகளுக்கும், ஒற்றைச் சேவகன் யானே என்றான் - ஒற்றைச் சேவகன் யானே என்று கூறியருளினான்.

சேவகன் எனத் தன்மையிற் படர்க்கை வந்தது. கூறினான், முற்றெச்சம். நீ ஆயிரம் பரிக்கோர் வீரனென இறுமாந்தாய் யானோ எண்ணில்லாத பரிக்கோர் வீரனாவேன் என இறைவனாகிய வேடுவன் தன்னைப் புகழ்ந்து கூறினனென்க. (௧௬)

என்றசொல் லிடியே றென்ன விருசெவி துளைப்பக் கேட்டு
நின்றவ னெதிரே மின்னு நீட்டிச்செல் மேகம் போலச்
சென்றுவேல் வலந் திரித்துச் செயிர்த்தன னதிர்த்துச் சீற
வன்திற னூற்றுப் பத்து வயப்பரிக் கொருவ னஞ்சா.

(இ - ள்.) என்ற சொல் இடி ஏறு என்ன - என்று இறைவனாகிய வேடன் கூறிய சொல்லானது இடி யேற்றின் ஒலியைப்போல, இருசெவி துளைப்ப - இரண்டு காதுகளையுந் துளைக்க, கேட்டு நின்றவன் எதிரே - கேட்டு நின்ற சோழனெதிரே, மின்னு நீட்டிச்செல் மேகம் போலச் சென்று - மின்னலை நீட்டிச் செல்லும் முகில் போலச் சென்று, வேல் வலம் திரித்துச் செயிர்த்தனன் - வேற்படையை வலமாகச் சுழற்றிச் சினந்து, அதிர்த்துச்சீற - முழங்கிச் சீற, வன்திறல் நூற்றுப்பத்து வயப்பரிக்கு ஒருவன் அஞ்சா - மிக்க வலிமையுடைய ஆயிரங் குதிரைகட்கு ஒரு சேவகனாகிய சோழன் பயந்து.

நின்றனன் அங்ஙனம் நின்றவனெதிரே என விரித்துரைக்க. செயிர்த்தனன், முற்றெச்சம். வன்திறல், ஒரு பொருளிருசொல். (௧௭)

யாமினி யிந்த வேலா லிறப்பதற் கைய மில்லை
யாமென வகன்றான் மாவோ டாயிரம் பரிக்கோர் மன்னன்
காமனை வெகுண்ட வேடன் மறைந்தனன் கங்குற் சோதி
மாமக னதுகண் டோடும் வளவனைத் துரத்திச் சென்றான்.

(இ - ள்.) யாம் இனி இந்த வேலால் இறப்பதற்கு - இனி யாம் இந்த வேற்படையால் மாளுவதற்கு, ஐயம் இல்லையாம் என - ஐயுறவு இல்லை என்று கருதி, ஆயிரம் பரிக்கு ஓர் மன்னன் மாவோடு அகன்றான் - ஆயிரங் குதிரைகளுக்கு ஒரு சேவகனாகிய சோழன் குதிரையோடு புறங்கொடுத்து ஓடினான்; காமனை வெகுண்ட வேடன் மறைந்தனன்-மன்மதனை எரித்த வேடனாகிய இறைவன் மறைந்தருளினான்; கங்குல் சோதி மாமகன் - இரவில் விளங்கும் சந்திரன் மரபில் வந்த சுந்தரபாதசேகர பாண்டியன், அதுகண்டு ஓடும் வளவனைத் துரத்திச் சென்றான் - அதனைக்கண்டு ஓடுகின்ற சோழனைத்துரத்திச் சென்றான்.

கங்குற்சோதி - இரவில் ஒளிவிடும் திங்கள். மா - பெருமை. மகன் - வழித்தோன்றல். (௧௮)

தூரந்திடு மளவி லோடுஞ் சோழனுந் திரும்பி நோக்கிக்
கருந்தடங் கண்ணி பாகங் கரந்தவே டுவனைக் காணான்
வருந்துய ரச்சந் தீர்ந்து மதுரையி னளவும் பற்றிப்
புரந்தரற் புறங்கண் டானைப் புறங்கண்டு முடுக்கிப் போனான்.

(இ - ள்.) தூரந்திடும் அளவில் - அங்ஙனம் தூரத்திச் செல்லு மளவில், சோழனும் திரும்பி நோக்கி - சோழன் திரும்பிப்பார்த்து, கருந்தடம் கண்ணி பாகம் கரந்த - கரிய நீண்ட கண்களையுடைய உமையுடன் கூடிய பாகத்தை மறைத்துவந்த, வேடுவனைக்காணான் - வேடனைக் காணாமையால், வரும் துயர் அச்சம் தீர்ந்து - உண்டாகிய துன்பமும் அச்சமும் நீங்கி, புரந்தரன் புறங்கண்டானை - இந்திரனைப் புறங் கண்ட பாண்டியனை, மதுரையின் அளவும் பற்றி - மதுரை வரையிலும் தொடர்ந்து, புறம் கண்டு முடுக்கிப் போனான் - முதுகுகண்டு முடுக்கிச் சென்றனன்.

காணாமையால் தீர்ந்து முடுக்கிப போனான் என்க. முன்னோன் புரிந்த வீரச் செயலை அவன்மீது ஏற்றிப் 'புரந்தரற் புறங்கண்டானை' என்றார். (க௯)

காலொன்று முடுக்கப் பட்ட கனலொன்று நடந்தா லொத்து
வேலொன்று தடக்கை நேரி வேந்தனான் முடுக்குண் டோடுஞ்
சேலொன்று கொடியி னான்றன் செழுநகர் விரைந்து செல்வான்
மாலொன்று களிற்றி னங்கோர் மதுமலர்க் கிடங்கில் வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) கால் ஒன்று முடுக்கப்பட்ட - காற்றொன்றினாலே தூரத்தப்பட்ட, கனல் ஒன்று நடந்தால் ஒத்து - நெருப்பு ஒன்று நடந்தாற்போல, வேல் ஒன்று தடக்கைநேரி வேந்தனால் முடுக்குண்டு - வேற்படை ஏந்திய நீண்ட கையையுடைய நேரி மலையையுடைய சோழ மன்னனால் தூரத்தப்பட்டு, ஓடும் சேல் ஒன்று கொடியினான் - ஓடுகின்ற கயல் எழுதிய கொடியையுடைய பாண்டியன், தன் செழுநகர் விரைந்து செல்வான் - வளம் பொருந்திய தனது நகர்க்கண் விரைந்து செல்லுகின்றவன், மால் ஒன்று களிற்றின்-மதமயக்கமுடைய யானைபோல, ஆங்கு ஓர் மதுமலர்க் கிடங்கில் வீழ்ந்தான் - அங்குள்ள தேன் நிறைந்த பூக்களையுடைய ஓர் அகழியில் வீழ்ந்தனன்.

காலொன்று என்புழி ஒன்று எண்ணுப்பெயர்; ஏனைய பெயரெச்ச முதனிலை. சோழனைக் காற்றோடும் பாண்டியனைக் கனலோடும் ஒப்பித்தார். (உ௰)

மீனவன் மதுரை மூதூர் மேற்றிசைக் கிடங்கில் வீழ
மானவெம் புரவி யோடும் வளவனும் வீழ்ந்தான் கூடற்
கோனவ னருளால் வானோர் குரைகடல் கடையத் தோன்றும்
ஆனையி னெழுந்தான் றென்னன் கோழிவேந் தாழ்ந்து போனான்.

(இ - ள்.) மீனவன் மதுரை மூதூர்மேல் திசைக்கிடங்கில் வீழ - பாண்டியன் மதுரையாகிய பழைய நகரின் மேற்புறத்துள்ள அகழியில் விழ, மானவெம் புரவியோடும் வளவனும் வீழ்ந்தான் - பெருமையையுடைய கொடிய குதிரையோடு சோழனும் விழுந்தனன்; கூடல் கோனவன் அருளால் - மதுரைப் பெருமானாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருளால், வானோர் குரைகடல் கடையத் தோன்றும் ஆனையின் - தேவர்கள் ஒலிக்கின்ற பாற்கடலைக் கடையத் தோன்றிய வெள்ளானைபோல, தென்னன் எழுந்தான் - பாண்டியன் எழுந்தான்; கோழிவேந்து ஆழ்ந்து போனான்-உறையூர் வேந்தனாகிய சோழன் ஆழ்ந்திறந்தனன்.

விரைந்து தூரந்து சென்றானாகலின் அவன் வீழ்ந்தவுடன் இவனும் வீழ்ந்தான். அருளால் எழுந்தான் என்றியையும். இறைவனருளால் எழுந்தான் எனவே விழுந்ததும் அவனருளால் என்பது பெற்றாம். மேற்செய்யுளில் மாலொன்றுகளிற்றின் வீழ்ந்தான் எனக்கூறி, இதில், ஆனையின் எழுந்தான் என்ற நயம் பாராட்டற்குரியது. இதனால் அகழியின் பெருமையும் கூறியவாறாயிற்று. கோழி-உறையூர். ஓர் கோழி யானையைப் போர்வென்ற இடத்தில் இயற்றப்பட்டதாகலின் இப் பெயரெய்திற்று;

"முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர்"

எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுதலுங் காண்க. (உக)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பிலத்தள வாழ்ந்த கடிமலர்க் கிடங்கிற் பெருந்தகை யவிந்தவன் றுகில்பூண்
கலத்தரும் பேழை படைபரி மான்றேர் கரியெலாங் கவர்ந்துதண் பொருனைத்
தலத்தவன் றங்க ணாயக ரணியத் தக்கது சணிகல னல்கி
நலத்தகை யவர்பே ரருட்கடற் கன்பு நதியெனப் பெருகிவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) தண்பொருனைத் தலத்தவன் பெருந்தகை - தண்ணிய பொருனைசூழ்ந்த நாட்டையுடையவனாகிய பெருந் தகுதியுடைய சுந்தரபாத சேகர பாண்டியன், பிலத்து அளவு ஆழ்ந்த கடிமலர் கிடங்கில் அவிந்தவன் - பாதலம்வரை ஆழ்ந்துள்ள மணமிக்க மலர்களையுடைய அகழியில் வீழ்ந்து இறந்த சோழனுடைய துகில் பூண் - ஆடையும் அணியும், கலத்து அரும்பேழை - அரிய அணிகலப் பெட்டியும், படைபரிமான் தேர் கரிஎலாம் கவர்ந்து - காலாளும் குதிரையும் தேரும் யானையும் ஆகிய இவையெல்லாவற்றையும் கொண்டு, தங்கள் நாயகர் அணியத்தக்க துசு அணிகலன் நல்கி - தங்கள் தலைவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் அணியத்தக்க ஆடைகளையும் அணிகலங்களையும் தந்து, நலத்தகையவர் பேர் அருள் கடற்கு-உயிர்களுக்கு நன்மையே புரியுந் தகுதியையுடைய அவ் விறைவரது பேரருளாய கடலுக்கு, அன்பு நதி எனப்பெருகி வீற்றிருந்தான்-தனது அன்பானது ஆறுபோலப் பெருக வீற்றிருந்தான்.

பெருந்தகை என்பதனைப் பிரித்துக் கூட்டுக. கடி - காவலுமாம். அன்பினாலே திருவருளைத் தலைக்கூட வேண்டுதலின் 'அருட்கடற்கு அன்பு நதியெனப் பெருகி' என்றார். பெருகி - பெருக. (உஉ)

ஆகச்செய்யுள் - ௩கஎ.

முப்பத்தெட்டாவது

உலவாக்கோட்டை யருளியபடலம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மின்ப னிக்கதிர் வேணி வானவன் மீன வன்றனை மானவேல்
முன்ப னிக்க வலந்தி ரித்து முடுக்கி நேரி யடுக்கலான்
பின்ப னிக்கம லத்த டத்திற விட்ட வாறிது பெருமைசால்
அன்ப னுக்குல வாத கோட்டை யளித்த வாறு கிளத்துவாம்.

(இ - ள்.) பனிக் கதிர் மின் வேணி வானவன் - குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சந்திரனை யணிந்த மின்போலும் சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், மீனவன்தனை - பாண்டியன் பொருட்டு, மானவேல் - பெருமை பொருந்திய வேற்படையினை, முன் - எதிரே, பனிக்க - நடுங்குமாறு, வலம் திரித்து - வலமாகச் சுழற்றி, நேரி அடுக்கலான் - நேரி மலையையுடைய சோழனை, முடுக்கி - துரத்தி, பின்-பின்பு, பனிக்கமலத் தடத்து இறவிட்டவாறு இது-(அவன்) குளிர்ந்த தாமரைகளையுடைய அகழியில் வீழ்ந்திறக்கச் செய்த திருவிளையாடல் இதுவாகும்; பெருமை சால் அன்பனுக்கு - பெருமை நிறைந்த அடியார்க்கு நல்லானுக்கு, உலவாத கோட்டை அளித்தவாறு - குறையாத அரிசிக் கோட்டையினை (அக்கடவுள்) அளித்தருளிய திருவிளையாடலை, கிளத்துவாம் - (இனிக்) கூறுவாம்.

மின்வேணி எனக்கூட்டுக. பனிக்கதிர் - திங்கள். தன், சாரியை. மீனவனை - மீனவனுக்கு; வேற்றுமை மயக்கம். முன் முடுக்கிப் பின் இறவிட்டவாறு என்றுமாம். (க)

[கலிநிலைத்துறை]

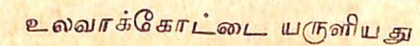
பொடியார்க்கு மேனிப் புனிதர்க்குப் புனித வேற்றுக்
கொடியார்க்கு வேதக் குடுமிக்கிணை யான கூடற்
படியார்க்குஞ் சீர்த்திப் பதியேருழ வோரு ணல்லான்
அடியார்க்கு நல்லா னறத்திற்கும் புகழ்க்கு நல்லான்.

(இ - ள்.) பொடி ஆர்க்கும் மேனிப் புனிதர்க்கு - திருநீறு நிறைந்த திருமேனியையுடைய தூயவரும், புனித ஏற்றுக் கொடியார்க்கு - வெள்ளிய இடபக் கொடியை யுடையவரும் ஆகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு, வேதக் குடுமிக்கு இணையான - வேத சிகைக்குச் சமமான, படி ஆர்க்கும் சீர்த்தி கூடற்பதி - புவிமுழுதும் நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய மதுரைப் பதியிலே, ஏர் உழவோருள் நல்லான் - ஏரான் உழுதலைச் செய்யும் வேளாளரில் சிறந்தவன் ஒருவன், அடியார்க்கு நல்லான் - அடி

முப்பத்தெட்டாவது

உலவாக்கோட்டை யருளியபடலம்

கூ.ப.38 உலவாக்கோட்டை யருளியது

யார்க்கு நல்லான் என்னும் பெயரினன்; அறத்திற்கும் புகழ்க்கும் நல்லான் - அறத்திற்கும் (அதனுலாம்) புகழுக்கும் நல்லனுயுள்ளான்.

புனிதர்க்கு ஏற்றுக் கொடியார்க்கு என ஒரு பொருண்மேற் பல பெயர் வந்தன. வேதக் குடுமியானது எங்ஙனம் இறைவர் வசிக்கும் தூய இடமாமோ அங்ஙனமே கூடற்பதியுமா மென்முர். சீர்த்தியையுடைய கூடற்பதி என இயைக்க. படியார்க்கும் என்பதில் கு சாரியை. கூடலின் புகழ் புவிமுழுதம் நிறைதல்,

"நிலனுவிற் றிரிதரூஉ நீண்மாடக் கூடலார்"

எனக் கலித்தொகை யுள்ளும் குறிக்கப்பட்டது. அடியார்க்கு நல்லான் என்பதனைக் காரணப் பெயராகக் கொண்டவன் என்க. அடியார்க்கு நல்லார் என்பது இறைவன் திருப் பெயருமாம்;

"கருஆரு ளானிலை, அண்ணலா ரடியார்க்கு நல்லரே"

என்னும் ஆளுடையபிள்ளையார் திருவாக்கும் காண்க. (உ)

அனையா னறத்திற் கருள்போன்றவ ளான்ற கற்பின்
மனையாண் மரபின் வழுவாத தரும சீலை
எனையாரு நன்கு மதிக்க விருக்கு நீராள்
தனையாள் பதிக்குக் கதிக்குத்தனிச் சார்பு போல்வாள்.

(இ - ள்.) அனையான் அறத்திற்கு அருள் போன்றவள் - அவன் செய்யும் அறத்திற்கு அருள் போன்றவளாகிய, ஆன்ற கற்பின் மனையாள் - நிறைந்த கற்பினையுடைய மனைவி, மரபின் வழுவாத தருமசீலை - மரபிற்குரிய ஒழுக்கத்தினின்றுந் தவருத தருமசீலை என்பவள்; எனையாரும் நன்கு மதிக்க இருக்கும் நீராள் - (அவள்) தன் கணவனே யன்றி எனையாவரும் நன்கு மதிக்குமாறு மனையறம் புரிந்திருக்குந் தன்மையை யுடையவள்; தனை ஆள் பதிக்குக் கதிக்குத் தனிச் சார்பு போல்வாள்-தன்னை ஆளும் நாயகனுக்கு வீடெய்துதற்குரிய ஒப்பற்ற பற்றுக்கோடு போல்பவள்.

அறத்திற்குச் சிறந்த துணையாவது அருள் ஆகலின் 'அறத்திற்கு அருள் போன்றவள்' என்முர். எனையாரும் - யாவரும்; 'வாழுமூர் தற்புகழும் மாண்கற்பின் இல்லாள்' என்றவாறு. வீடெய்துதற்குச் சிறந்த துணையாகிய மெய்யுணர்வு போல்வாளென்பார் 'கதிக்குத் தனிச்சார்பு போல்வாள்' என்முர். (௩)

பல்லே ருழவின் ரெழில்பூண்டு பயன்கள் கொள்வான்
வில்லே ருழவன் கடன்கொண்டு மிகுந்த வெல்லாம்
இல்லே ருழத்தி மடைச்செல்வ மியற்றி யேந்த
அல்லேறு கண்ட னடியாரை யருத்து நீரான்.

(இ - ள்.) பல் ஏர் உழவின் தொழில் பூண்டு-பல ஏர்களால் உழுதற்றெழிலை மேற்கொண்டு, பயன்கள் கொள்வான் - மிக்க ஊதியத்தைப் பெறும் அடியார்க்கு நல்லான், வில் ஏர் உழவன் கடன் கொண்டு- அரசன் ஆறிலொன்முகிய தனது கட

மையைக் கொள்ள, மிகுந்த எல்லாம்-எஞ்சிய பொருளனைத்தையும், இல் ஏர்உழத்தி-மனைக்கிழத்தியாகிய தரும சீலை, மடைச் செல்வம் இயற்றி ஏந்த-அடிசில் அமைத்து அளிக்க, அல் ஏறு கண்டன் அடியாரை அருத்தும் நீரான் - இருள் நிறைந்த திருமிடற்றினையுடைய இறைவன் அடியார்களை உண்பிக்குந் தன்மையை யுடையான்.

உழவின், இன்சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது. வில்லேருழவன்-வில்லாகிய ஏரால் மாற்றாரை வெல்லுதலாகிய உழவினைச் செய்வோன்; அரசன். இல்லேருழத்தி - இல்லிற் செய்யும் விருந்தோம்புதல் முதலியவற்றால் அறப்பயன் விளைப்பவள்; மனையாள். எல்லாத் தொழில்களையும் உழவாக உருவகித்துக் கூறுதல் வழக்கு கொண்டு - கொள்ள. மடை - சோறு; அதனைச் செல்வமெனச் சிறப்பித்துக் கூறினர். (ச)

தொகைமாண்ட தொண்டர் சுவையாறு தழீய நான்கு
வகைமாண்ட மாறு படுமுண்டி மறுத்த ருந்த
நகைமாண்ட வன்பின் றலையாயவ னல்க நல்கப்
பகைமாண்ட செல்வ மணற்கேணியிற் பல்கு நாளின்.

(இ - ள்.) தொகை மாண்ட தொண்டர்-அளவிறந்த அடியார்கள், அறுசுவை தழீஇய - அறுவகைச் சுவையும் பொருந்திய, நான்கு வகை மாண்ட மாறுபடும் உண்டி - நான்கு வகையால் மாட்சிமைப்பட்ட (தம்முள்) மறுதலையாய உணவுகளை, மறுத்து அருந்த - மறுத்து உண்ணும்படி, நகை மாண்ட அன்பின் தலையாயவன் நல்க நல்க - மகிழ்ச்சி மிக்க தலையன்பினை யுடைய அடியார்க்கு நல்லான் கொடுக்குந்தோறும், பகை மாண்ட செல்வம் - பகையில்லாத செல்வமானது, மணல் கேணியில் பல்கும் நாளில் - மணற் கேணியில் (இறைக்குந் தோறும்) நீர் சுரத்தல் போல இடையறாது பெருகு நாளில்.

மாண் என்பது மிகுதிப் பொருள் தருதலை 'ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது' என்பதனால் அறிக. ஆறு சுவை - தித்திப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு. கைப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு என்பன. நால்வகை உண்டி - உண்பன, தின்பன, நக்குவன. பருகுவன என்பன. மாறுபடுதலாவது வெவ்வேறு வகையினதாதல். மறுத்தருந்தல் - போது மென்று தடுத்துண்ணுதல்; மிகுதியாக இடுதலின் மறுப்பரென்க;

"மறு சிகை நீக்கி யுண்டாரும்"

என்பது காண்க. இச் செல்வம் யாவர்க்கும் களிப்பை விளைத்தலின் 'பகைமாண்ட செல்வம்' என்றார். மாறுபடுவ தொன்றில்லாத செல்வம் என்றுமாம். (ரு)

இந்நீர வாய வளங்குன் றினு மின்மை கூறுத்*
தன்னீர்மை குன்றா னெனுந்தன்மை பிறர்க்குத் தேற்ற
நன்னீர் வயலின் விளைவஃகி நலிவு செய்ய
மின்னீர வேணி மதுரேசர் விலக்கி னாரே.

(பா - ம்.) * கூறாத்.

(இ - ள்.) இந்நீரவாய வளம் குன்றினும் - இத்தன்மையவாகிய செல்வங்கள் குறைந்தாலும், இன்மை கூறுத் தன் நீர்மை குன்றான் எனும் தன்மை-வறுமையைக் கூறாமையாகிய தன் இனிய பண்பினின்றும் குன்ற மாட்டான் (இவ்வடியார்க்கு நல்லான்) என்னுந் தன்மையை, பிறர்க்குத்தேற்ற - அஃதுணராத மற்றையோருக்குத் தெளிவிக்க, நல் நீர்வயலின் விளைவு அஃகி நலிவு செய்ய - நல்ல நீர்வள மிக்க வயல்களில் விளைவு குறைந்து வருத்துமாறு, மின்நீர வேணி - மின்போலும் ஒளி வீசுந் தன்மையையுடைய சடையையுடைய, மதுரேசர் விலக்கினார்-சோமசுந்தரக் கடவுள் அவ்விளைவை விலக்கி யருளினார்.

இன்மை கூறாமை - தன்பால் வந்து இரந்தவர்க்கு 'என்னிடம் பொருளில்லை' யென்று கூறாமை; ஈதல்.

"இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்"

என்பது காண்க. அன்பன் இயல்பு ஆண்டவனுக்குத் தெரியுமாயினும், அவ்வியற்கையை ஏனையோர்க்கும் தெரிவித்து உய்வித்தற் பொருட்டு அங்ஙனஞ் செய்தனர் என்றார். மின் ஈர வேணி எனப் பிரித்து, குளிர்ச்சி பொருந்திய மின்போலும் வேணி என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். மதுரேசர் தேற்ற நலிவு செய்யும்படி விலக்கினார் என்க.

"செல்வ மேவிய நாளி விச்செயல் செய்வ தன்றியு மெய்யினால்
அல்ல னல்குர வான போதினும் வல்ல ரென்றறி விக்கவே
மல்ல னீடிய செல்வ மெல்ல மறைந்து நாடொறு மாறிவந்
தொல்லை யில்வறு மைப்ப தம்புக வுன்னி னார்தில்லை மன்னினார்"

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுள் இங்கு நினைக்கற் பாலது. (சு)

குன்றா விருத்திக் கடன்கொண்டுகொண் டன்பர் பூசை
நன்றா நடாத்தத் தொடுத்தான்கடன் றானுங் கிட்டா
தொன்றாலுங் கொண்ட விரதத்துக் குறுதி யின்றி
நின்றா னுடம்பை யொறுக்கின்ற நியமம் பூண்டான்.

(இ - ள்.) குன்றா விருத்திக்கடன் கொண்டு கொண்டு - குறையாத வட்டிக் கடனை வாங்கி வாங்கி, அன்பர் பூசை நன்றா நடாத்தத் தொடுத்தான் - அடியார் பூசையைச் செவ்வனே நடத்தத் தொடங்கினான்; கடன் தானும் கிட்டாது - பின் அக்கடனும் கிடைக்காமல், ஒன்றாலும் கொண்ட விரதத்துக்கு உறுதி இன்றி நின்றான் - வேறொன்றினாலுந்தான் மேற்கொண்ட விரதத்தை முடிப்பதற்கு வலி யில்லாமல் நின்ற அடியார்க்கு நல்லான், உடம்பை ஒறுக்கின்ற நியமம் பூண்டான் - உடலை (உணவின்றியிருத்தலால்) வருத்தும் கடப்பாட்டினை மேற்கொண்டான்.

விருத்தி - வட்டி. தொடுத்தான் - தொடங்கினான். நின்றான், பெயர். (எ)

கொடுப்பா ரவரே விளைவுங்கடன் கோளு மாற்றித்
தடுப்பா ரெனின்மற் றதையாவர் தடுக்க வல்லார்
அடுப்பார் விழுமங் களைவாரடி யார்க்கு நல்லூண்
மடுப்பா னியமந் தடைப்பட்டு வருந்து கின்றான்.

(இ - ள்.) கொடுப்பார் அவரே - கொடுக்கின்ற இறைவரே, விளைவும் கடன் கோளும் மாற்றித் தடுப்பார் எனில்-விளைவையுங் கடன் கோடலையும் மாற்றி விலக்கு வாராயின், அதை யாவர் தடுக்க வல்லார்-அதனைத் தடுக்க வல்லவர் யாவர் (ஒருவருமில்லை; அதனால்), அடுப்பார் விழுமம் களைவார் அடியார்க்கு - தம்மை அடுத்தவரின் துன்பத்தைப் போக்கும் சிவபிரான் அடியார்க்கு, நல் ஊண் மடுப்பான்-நல்ல உணவுகளை அளிக்கும் அடியார்க்கு நல்லான், நியமம் தடைப்பட்டு வருந்துகின்றான் - அந் நியமம் தடைப்பட்டு வருந்துகின்றனன்.

கோள், முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். மற்று, அசை. யாவர் தடுக்கவல்லார் என்றது கவிக்கூற்று. விழுமம்-துன்பம். நியமம் உணவளித்தலாகிய கடன். (௮)

விண்ணாறு சூடும் விடையான்றமர்க் கூட்டி யன்றி
உண்ணாத வன்றன் னுயிர்க்குத்துணை யாய* கற்பிற்
பண்ணார்மொழி தன்னொடும் பட்டினி விட்டு நெஞ்சம்
புண்ணாக வாகம் பசித்தீயிற் புழுங்கப் பட்டான்.

(இ - ள். விண் ஆறு சூடும் விடையான் தமர்க்கு - ஆகாய கங்கையை அணிந்த இடப வூர்தியையுடைய சிவபெருமான் அடியார்கட்கு, ஊட்டி அன்றி உண்ணாதவன் - திருவமுது செய்வித் தல்லாமல் உண்ணுதல் இல்லாத அடியார்க்கு நல்லான், தன் உயிர்க்குத் துணையாய - தனது உயிருக்குத் துணையாகிய, கற்பின் பண் ஆர் மொழி தன்னொடும் பட்டினி விட்டு - கற்பினையும் இசைபோலுஞ் சொல்லையுமுடைய மனைவியோடும் பட்டினிகிடந்து, நெஞ்சம் புண்ணாக - மனம் புண்ணாக, ஆகம் பசித்தீயில் புழுங்கப் பட்டான் - உடம்பு பசி என்னும் நெருப்பினால் வெதும்பப் பட்டான்.

ஊட்டியன்றி உண்ணாதவன் - உண்பித்து மிச்சிலை அருந்துவதன்றி வேறுண்ணாத நியம முடையான். பண்ணார் மொழி, ஆகு பெயர். விட்டு - இருந்து, கிடந்து. (௯)

இறக்கும் முடம்பாற் பெறும்பேறினி யாவ தென்னா
அறக்குன் றனையான் மனையோடு மடைந்திச் செய்தி
நிறக்கின்ற செம்பொற் சிலையார்க்கு நிகழ்த்தி யாவி
துறக்கின் றதுவே துணிவென்று துணிந்து போனான்.

(இ - ள்.) அறக்குன்று அனையான் - புண்ணிய மலைபோன்ற அடியார்க்கு நல்லான், இறக்கும் உடம்பால் - இறந்து படுகின்ற இவ்வுடம்பினால், இனி பெறும் பேறு யாவது என்னா - (நமது விரதந் தடைப்பட்ட) பின் நாம் அடையும் பயன் யாது என்று கருதி, மனையோடும் அடைந்து - மனைவியோடுஞ் சென்று, இச்செய்தி-இச்செய்தியை, நிறக்கின்ற செம்பொன் சிலையார்க்கு நிகழ்த்தி-விளங்குகின்ற சிவந்த பொன்மலையை வில்லாக வுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளுக்குக் கூறி, ஆவி துறக்கின்

(பா - ம்.) *உயிர்த்துணையாய.

றதுவே துணிவு என்று துணிந்து போனான் - உயிரை விடுதலே முடிவு என்று மனந் துணிந்து சென்றனன்.

என்றேனும் அழியும் இயல்பினதாகிய இவ்வுடம்பை நியமந் தவறிய பின்னரும் வைத்திருத்தலால் எய்தலாகும் பயனொன்று மின்மையால், இப்பொழுதே அதனை விடுத்தல் செயற்பாலதா மென்று துணிந்தனன் என்க. உடல் என்றேனும் அழியு மென்பதனை,

" மின்போ லழியும் வயிற்றுமை வடிவா யழியு மெய்யுருவாய்
முன்போ லழியும் பிறந்தழியு மடவா ருடனே முயங்கியதன்
பின்போ யழியு நரைத்தழியும் பேய்போற் றிரிந்து பெயர்ந்தழியும்
பொன்போல் வளர்த்து மிவ்வுடலம் நிலையா தழிந்து போய்விடுமே."

என்னும் சேவந்திப் புராணச் செய்யுள் நன்கு விளக்குகின்றது. சலியாமையும் பெருமையும் பற்றி " அறக்குன் றனையான் " என்றார். நிறக்கின்ற, பெயரடியாகத் தோன்றிய வினை. அனையான் யாவதென்னா, துணிவென்று, துணிந்து போனான் என்க. (௰)

ஐயன் றிருமுன்ன ரடைந்தடி தாழ்ந்து வானோர்
உய்யும் படிநஞ் சமுதுண்ட வொருவ வுன்றன்
மெய்யன்பர் பூசைக் கிடையூறு விளைய வென்றன்*
செய்யும் புலமும் விளைவின்றிச் சிதைந்த வென்னா.

(இ - ள்.) ஐயன் திருமுன்னர் அடைந்து - சிவபெருமானது திருமுன்னர்ச் சென்று, அடிதாழ்ந்து - திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கி, வானோர் உய்யும்படி நஞ்சு அமுது உண்ட ஒருவ - தேவர்கள் உய்யுமாறு நஞ்சினை அமுதாக உண்டருளிய ஒப்பற்றவனே, உன்தன் மெய் அன்பர் பூசைக்கு இடையூறு விளைய - உனது மெய்யடியார்கள் பூசைக்கு இடையூறுண்டாக, என்தன் செய்யும் புலமும் விளைவு இன்றிச் சிதைந்த என்னா - என்னுடைய நன்செய்யும் புன்செய்யும் விளைவு சுருங்கிக் கெட்டன என்று கூறி (மற்றும்).

வானோர் உய்யும் பொருட்டு நஞ்சையும் உண்ட பேரருளாளனாகிய நீ நின்னடியார் பூசை முட்டின்றி முடியும்படி அருள்செய்தல் கடன் என்னும் கருத்தினைக் கொண்டிருத்தலால் நஞ்சமுதுண்ட ஒருவ என்றது கருத்துடை யடையணி. தன் இரண்டும் சாரியை. செய்யும் புலமும் என வேறு கூறினமையால் நன்செயும் புன்செயும் என்க. (௧௧)

விடனல்கு சூலப் படையாய் கடன் வேறு காணேன்
கடனல்க வல்லார் தமைக்காட்டுதி காட்டி லாயேல்
மடனல்கு மிந்த வுடம்பின்சுமை மாற்று வேனென்
றுடனல்கு கற்புக் குரியாளொடும் வேண்டு மெல்லை.

(பா - ம்.) *இன்றென்.

(இ - ள்.) விடன் நல்கு சூலப் படையாய் - நஞ்சினை உமிழுஞ் சூலப் படையையுடைய பெருமானே, கடன் வேறு காணேன் - கடன் கொடுப்பார் வேறு ஒருவரையும் யான் அறிந்திலேன் ; கடன் நல்கவல்லார் தம்மைக் காட்டுதி - (ஆதலின்) கடன் கொடுக்க வல்லவரை நீ காட்டக்கடவை ; காட்டிலாயேல்-காட்டாவிடிலோ, மடன் நல்கும் இந்த உடம்பின் சுமை மாற்றுவேன் என்று - அறியாமை பொருந்திய இந்த உடற்பொறையை மாற்றி விடுவேனென்று கூறி, உடன் அல்கு கற்புக்கு உரியாளொடும் வேண்டும் எல்லை-தன்னுடனுறையும் கற்புக்குரிய மனைவியோடும் நின்று குறையிரக்கும் பொழுது.

விடன் அல்கு, மடன் அல்கு எனப் பிரித்தலுமாம். அல்கல் - பொருந்தல். கடன் வேறு காணேன் என்பதற்கு வேறு செய்யத்தக்கது அறியேன் என்னலுமாம். உடம்பின், இன் சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது. (௧௨)

பஞ்சாதி வேதப் பொருள்சொன்ன பரமன் வாக்கொன்
றஞ்சாதி வேளாண் டலைவாவு னகத்தி லின்றோர்
செஞ்சாதி யாய* செழுவாலரிக் கோட்டை யுய்த்தேம்
எஞ்சா திருக்கு மெடுக்குந்தொறு மென்று மாதோ.

(இ - ள்.) பஞ்சாதி வேதப் பொருள் சொன்ன பரமன் வாக்கு ஒன்று - பஞ்சாதி என்னும் உறுப்பினையுடைய வேதத்திற்குப் பொருளருளிச் செய்த இறைவன் திருவாக்கு ஒன்று, வேளாண் தலைவா அஞ்சாதி -வேளாண்குடித் தலைவனே நீ அஞ்சாதே ; உன் அகத்தில் இன்று - உன் வீட்டில் இன்று, ஓர் செஞ்சாதி ஆய செழுவால் அரிக் கோட்டை உய்த்தேம் - ஒரு செந்நெல்லாலாய அழகிய வெள்ளிய அரிசிக் கோட்டையைச் செலுத்தினோம் ; என்றும் எடுக்குந் தோறும் எஞ்சாது இருக்கும் - (அது) எஞ்ஞான்றும் எடுக்க எடுக்கக் குறையாம லிருக்கும்.

பஞ்சாதி - சந்தைகூட்டி ஓதுவோர் நிறுத்துதற் பொருட்டு வேதத்தில் வகுக்கப்பட்ட ஐம்பது பதங்கொண்ட ஓர் முடிவு. அஞ்சாதி, எதிர்மறை யேவல் ; த் எழுத்துப் பேறு. அரி - அரிசி. மாது, ஓ அசைகள் (௧௩)

நீநாளும் பூசித் ததில்வேண்டிய கொண்டு நித்தம்
ஆனாத வன்பர்க் கமுதூட்டி யெவர்க்கு மன்ன
தானாதி நான தருமங்களுஞ் செய்தி வீடு
மேனா ளளிக்கின் றனமென்று விசும்பிற் கூற.

(இ - ள்.) நீ நாளும் பூசித்து - நீ தினந்தோறும் வழிபட்டு, அதில் வேண்டிய கொண்டு - அக்கோட்டையில் வேண்டு மளவு பெற்றுக்கொண்டு, நித்தம் ஆனாத அன்பர்க்கு அமுது ஊட்டி - நாடோறும் நீங்காத நமது அடியார்கட்கு உணவு அருத்தி, எவர்க்கும் - யாவருக்கும், அன்னதான ஆதி - அன்னதானம் முதலிய, நான தருமங்களும் செய்தி - பலவேறு வகையான அறங்களையுஞ் செய்யக்கடவை ;

(பா - ம்.) *செஞ்சாலியாய.

வீடு மேல் நாள் அளிக்கின்றனம் என்று-முடிவில் வீடுபேறு அளிக்கின்றோமென்று, விசும்பில் கூற - வானின்கண் அசரீரியாகக் கூறியருள.

வேண்டிய, வினையாலணையும் பெயர். ஆனாத அன்பர் - குறையாத அன்பினை யுடையர் என்றுமாம். தானாதி, நெடிற்சந்தி. நான - பல. (௧௪)

கேட்டின்ப மெய்திக் கிளர்விம்மித னாகி வேதப்
பாட்டின் பயனைப் பணிந்தில்ல மடைந்து பண்டை
ஈட்டுந் தவப்பே றெனக்கண்டனன் றொண்டர்க் கெந்தை
கூட்டுங் கதிபோ லுலவாமற் கொடுத்த கோட்டை.

(இ - ள்.) கேட்டு இன்பம் எய்தி - (அதனைக்) கேட்டு மகிழ்ச்சி யடைந்து, கிளர் விம்மிதனாகி - மேலெழுந்த விம்மிதத்தை யுடையவனாய், வேதப் பாட்டின் பயனைப் பணிந்து - வேதப் பனுவலின் பொருளாயுள்ள இறைவனைப் பணிந்து, இல்லம் அடைந்து - மனையையெய்தி, பண்டை ஈட்டும் தவப்பேறு என-முற்பிறப்புக்களிலே தேடிய தவத்தின் பயனைக் கண்டாற்போல, தொண்டர்க்கு-அடியார்கட்கு, எந்தை-எமது பெருமான், கூட்டும் கதிபோல் - அடைவிக்கும் பேரின்பம் (என்றுங் குறையாதிருத்தல்) போல, உலவாமல் கொடுத்த கோட்டை - குறையாதிருக்கக் கொடுத்தருளிய கோட்டையை, கண்டான் - கண்டனன்.

விம்மிதம் - அதிசயம். கோட்டையைத் தவப்பேறெனக் கண்டனன் என முடிக்க. கோட்டையை என்னும் இரண்டனுருபு இறுதிக்கண் தொக்கது ;

“ ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்
மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான ”

என்பது தொல்காப்பியம். (௧௫)

வானாறு சூடி தருகோட்டையை வைக றோறும்
பூநாறு சாந்தம் புகையொண்சுடர் கொண்ட ருச்சித்
தானாத செவ்வி யடிசிற்கு மதற்கு வேண்டும்
நான கருவி விலைக் கும்மது நல்க வாங்கா.

(இ - ள்.) வான் ஆறு சூடி - கங்கையைத் தரித்த சோமசுந்தரக் கடவுள் தரு கோட்டையை - அருளிய கோட்டையை, வைகல் தோறும் - நாள்தோறும், பூ நாறு சாந்தம் புகை ஒண்சுடர் கொண்டு அருச்சித்து - மலரும் நறிய சந்தனமும் தூபமும் ஒள்ளிய தீபமும் என்னும் இவற்றாற் பூசித்து, செவ்வி ஆனாத அடிசிற்கும் - பதம் நீங்காத அன்னத் திற்கும், அதற்கு வேண்டும் நான கருவி விலைக்கும் - அவ்வன்னத்திற்கு வேண்டிய கறிப் பொருள் முதலிய பலவேறு உபகரணங்களின் விலைப் பொருட்கும், அது நல்க - அக் கோட்டை கொடுக்க, வாங்கா - கைக்கொண்டு.

சூடி - சூடுதலை யுடையான் ; இ வினை முதற்பொருள் விகுதி. கொண்டு மூன்றும் வேற்றுமைச் சொல், (௧௬)

மின்னார் சடையான் றமராய்ந்தவர் வேதச் செல்வர்
தென்னடர் தெய்வம் விருந்தொக்கல் செறிந்து நட்டோர்
முன்னா மெவர்க்கு முகில்போல் வரையாம னல்கி
எந்நாளு நோயின் றளகாதிப னென்ன வாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மின் ஆர் சடையான் தமர் - மின்போன்ற சடையை யுடைய சிவபெருமானது அடியார்களும், ஆய்ந்தவர் வேதச் செல்வர் - வேதத்தை ஆராய்ந்தவர்களாகிய அந்தணர்களும், தென்னடர் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் - பிதிரரும் தெய்வமும் விருந்தும் சுற்றத்தாரும், செறிந்து நட்டோர் - நெருங்கி நட்புச் செய்தோரும், முன் ஆம் எவர்க்கும் - முதலாகிய யாவர்க்கும், முகில்போல் வரையாமல் நல்கி - மேகம்போல் வரைவின்றிக் கொடுத்து, எந்நாளும் நோய் இன்று அளகாதிபன் என்ன வாழ்ந்தான் - எஞ்ஞான்றும் வறுமை நோயின்றிக் குபேரன் போல வாழ்ந்து வந்தான்.

கலைகளை ஆய்ந்தவரும் வேதச் செல்வரும் என்றுமாம்.

"தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை."

என்பவாகலின், தென்னடர் முதலாயினோர்க் களிப்பது இல்வாழ்வார்க் குரிய பொது வறமாகும். சிவனடியார் முதலாயினார்க் களிப்பது சிறப்பறம். மேகம் யாவரையும் நீக்காது பெய்தல் போல நீக்காமற் கொடுத் தென்க. நோய் - துன்பமுமாம். அளகாதிபன் - அளகைப்பதிக் கிறைவன் ; தீர்க்க சந்தி. (௧௭)

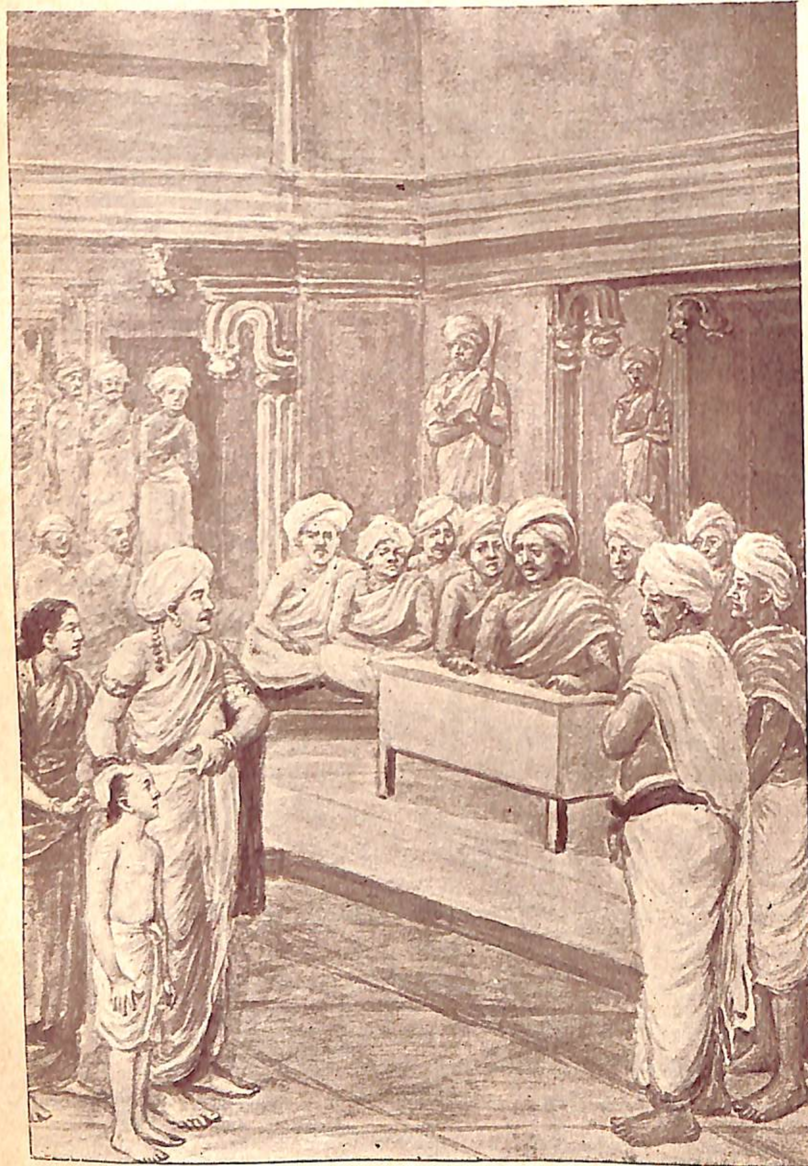
[வேறு]

அன்பன் னடியார்க் கினியா னனிநா ளளந்தல்கித்
தன்பன் னியொடு மயலார் சுற்றந் தமரோடும்
பின்பந் நிலையே யிமவான் மகளைப் பிரியாத
இன்பன் னுருவாய்ச் சிவமா நகர்சென் றிறைகொண்டான்.

(இ - ள்.) அன்பன் அடியார்க்கு இனியான் - அன்பனாகிய அடியார்க்கு நல்லான், தன் பன்னி யொடும் - தன் மனைவியோடும், அயலார் சுற்றம் தமரோடும் - பக்கத்திலுள்ளார் சுற்றத்தார் நட்டார் என்னும் இவர்களோடும், நனிநாள் அளந்து அல்கி - நீண்டநாள் அறஞ் செய்திருந்து, பின்பு - அதன் பின்னர், அந்நிலையே - அங்கிருந்தவாறே, இமவான் மகளைப் பிரியாத இன்பன் உருவாய் - மலைமகளைப் பிரியாத இன்ப வடிவினனாகிய சிவபெருமான் உருவாகி, சிவமாநகர் சென்று இறைகொண்டான் - பெருமை பொருந்திய சிவபுர மெய்தித் தங்குத லுற்றான்.

அளந்து - அறஞ்செய்து ; நாட்களை அளந்து என்றுமாம். அந்நிலையே - கடவ நாட்கழித்த அப்பொழுதே என்றுமாம். உரு - சிவசாரூபம். இமவான் மகளைப் பிரியாத இன்பன் உருவாய் என்றமையால் அவன் பத்தினி உமையின் சாரூபம் பெற்றமையும் கொள்க. இறை கொண்டான் - ஒரு பெற்றியே இன்பம் நுகர்ந்திருந்தான். (௧௮)

ஆகச் செய்யுள் - ௧௬௨௫.

கூ. ப. 39 மாமனாகவந்து வழக்குரைத்தது

[illegible]

[illegible] வழக்குரைத்த படலம்

[illegible]

[illegible] வறுமைப் பட்டோன்
[illegible] பருளிய முறையின் மைந்தன்
[illegible] வணிகற் காக
[illegible] வழக்குரை வண்ணஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) [illegible] தமர்க்கு அன்பன் - [illegible] இறைவன் தம்முடைய அடியார்க்கு நல்லான், [illegible] அர்ச்சனையில், [illegible] கோட்டை யருளிய திருவிளையாடல் [illegible] தேன் பொரும் [illegible] இனிய [illegible] வணிகனுக்காக, மாமனும் [illegible] - அவனுக்கு மாமனாகிய வடிவந்தாங்கி வந்து [illegible] திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம்.

[illegible] போலத் தோன்றும் [illegible] (க)

[illegible] வணிக மாக்கள்
[illegible] பெயர் [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனாகவந்து வழக்குரைத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.]

தாமநா றிதழி யார்தந் தமர்க்கன்பன் வறுமைப் பட்டோன்
ஆமநா ளுலவாக் கோட்டை யருளிய முறையீ தையன்
தேமனன் முல்லைத் தீந்தார்ச் சிறுதகை வணிகற் காக
மாமனும் படிவங் கொண்டு வழக்குரை வண்ணஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) நாறு தாம இதழியார்தம் தமர்க்கு அன்பன் - மணங்கமழும் கொன்றை மாலையை யணிந்த இறைவன் தம்முடைய அடியார்க்கு நல்லான், வறுமைப் பட்டோன் ஆம் அநாள் - வறுமை யுடையனாகிய அந்நாளில், உலவாக் கோட்டை அருளிய முறை ஈது - உலவாக் கோட்டை யருளிய திருவிளையாடல் இது; ஐயன் - அப் பெருமான், தேம் மன்நாள் முல்லைத் தீந்தார் - தேன் பொருந்திய அன்றலர்ந்த முல்லை மலராலாகிய இனிய மாலையை யணிந்த, சிறுதகை வணிகற்கு ஆக - இளம் பருவமுடைய வணிகனுக்காக, மாமனும் படிவம் கொண்டு வழக்கு உரைவண்ணம் சொல்வாம் - அவனுக்கு மாமனாகிய வடிவந்தாங்கி வந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம்.

தாமம் நாறு இதழி என்பதற்கு மாலை போலத் தோன்றும் கொன்றைத் துணர் என்றுமாம். அநாள், தொகுத்தல். தகை - பருவத்தை யுணர்த்திற்று. (க)

கன்னிநான் மாடக் கூடற் கடிநகர் வணிக மாக்கள்
தன்னின்மா நிதிக்கோ னன்னான் றனபதி யென்னும் பேரான்
மன்னினா னனையான் கற்பின் மடவரல் சுசீலை யென்பாள்
பொன்னினாண் முளரிச் சேக்கைப் புண்ணியத் திருவி னன்னாள்.

(இ - ள்.) கன்னிநான் மாடக் கூடல் கடிநகர் - என்றும் அழியாத நான் மாடக் கூடலென்னுங் காவலையுடைய மதுரைப்பதியின் கண் வசிக்கும், வணிகமாக்கள் தன்னில் - வாணிக மக்களுள், மாநிதிக்கோன் அன்னான் - குபேரனை யொத்த செல்வ முடையனாகிய, தனபதி என்னும் பேரான் மன்னினான் - தனபதி என்னும் பெயரினையுடைய ஒருவன் இருந்தான்; அனையான் கற்பின் மடவரல் சுசீலை என்பாள் - அவனுடைய கற்பினையுடைய மனைவி சுசீலை என்னும் பெயரினை யுடையாள்; பொன்னின் நாள் முளரிச் சேக்கை - பொன் போன்ற புதிய தாமரை மலராகிய தவிசில் இருக்கும், புண்ணியத் திருவின் அன்னாள் - புண்ணிய வடிவாகிய திருமகளை யொத்தவள்.

கன்னி - அழிவின்மை. தம்மின் எனற்பாலது தன்னின் என எதுகை நோக்கி வந்தது. அன்னாய் என வினையெச்ச மாக்கலுமாம். மடவரல் - மடப்பத்தை யுடையாள். திருவின், சாரியை நிற்க உருபு தொக்கது. (௨)

எனவிவர் தமக்கு மைந்தற் பேறின்றி யிரங்கு நாளிற்
றனபதி மருகன் றன்னைத் தகவுசான் மகவாக் கொண்டு
மனமகிழ் சிறப்பா னல்க மனைவியுந் தொழுது வாங்கிப்
புனைவன புனைந்து போற்றிப் பொலிவுற வளர்த்துக் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) என இவர் தமக்கு - என்று கூறப்பட்ட இவர்கட்கு, மைந்தன் பேறு இன்றி இரங்குநாளில் - புதல்வற்பேறு இல்லாமல் வருந்தும் பொழுது, தனபதி மருகன் தன்னை - தனபதி என்பவன் தனது மருமகனை, தகவுசால் மகவாக் கொண்டு - தகுதியமைந்த புதல்வனாக ஏற்றுக் கொண்டு, மனமகிழ் சிறப்பால் நல்க - மனமகிழ்ந்து சிறப்போடு கொடுக்க, மனைவியும் தொழுது வாங்கி - மனைவியாகிய சுசீலையும் வணங்கிக் கையில் வாங்கி, புனைவன புனைந்து போற்றி - அணியத்தக்க அணிகளை அணிவித்துப்பேணி, பொலிவு உற வளர்த்துக் கொண்டாள் - பொலிவு மிக வளர்த்தனள்.

மருகன் - தங்கை மகன். மகனாக் கொள்ளுதல் - புதல்வனாக முறைப்படி ஏற்றுக்கொள்ளுதல். (௩)

தனபதி மகப்பே றற்றா னாயினுந் தணவாக் காதன்
மனைவிமேல் வைத்த வாசை மயக்கினால் வருந்தி யீன்ற
தனையனை மகவாத் தந்த தங்கைமேற் றீராப் பூசல்
வினைவிளைத் தொழுக வோர்நா ளிளையளும் வெகுண்டு சொல்வாள்.

(இ - ள்.) தனபதி - தனபதி என்பான், மகப்பேறு அற்றான் ஆயினும் - பிள்ளைப்பேறு இல்லாதவ னாயினும், தணவாக்காதல் மனைவிமேல் வைத்த - நீங்காத காதலை யுடைய மனைவியினிடத்து வைத்த, ஆசை மயக்கினால் - ஆசையாற் போந்த மயக்கத்தினால், வருந்தி ஈன்ற தனையனை - தான் வருந்திப் பெற்ற புதல்வனை, மகவாத் தந்த தங்கைமேல் - பிள்ளையாகக் கொடுத்த தங்கையின்மேல், தீராப்பூசல் வினைவிளைத்து ஒழுக - நீங்காத போர்த்தொழிலைச் செய்துவர, ஓர்நாள் இளையளும் வெகுண்டு சொல்வாள் - ஒருநாள் தங்கையும் சினந்து கூறுவாளாயினள்.

மனைவி வயிற்று மகப்பேறின்றித் தங்கை மகனை மகவாக்கொண்டவன் அவளுடன் பூசல் விளைத்தல் சிறிதும் தகாதென்பார் 'மகப்பேறற்றானாயினும்......பூசல் வினைவிளைத்து' என்றார். மயக்கினால் பூசல் வினைவிளைத்து என இயைக்க. இதனால் அவன் மனைவி தனது நாத்துண் நங்கையொடு மனம் பொருந்தா திருந்தமை பெறப்படும். (௪)

பெருமித முனக்கேன் பிள்ளைப் பேறற்ற பாவி நீயென்
அருமைநன் மகனா லன்றோ விருமையு மடைவா யென்னப்
பெரிதுநா ணடைந்து மேலைக் காயினும் பிள்ளைப் பேறு
தருதவம் புரிவே னென்னாத் தனபதி தவமேற் செல்வான்.

(இ - ள்.) பிள்ளைப்பேறு அற்ற பாவி உனக்குப் பெருமிதம் ஏன் - மகப்பேறற்ற பாவியாகிய உனக்குப் பெருமிதம் எதற்கு, என் அருமை நன் மகனால் அன்றோ - எனது அருமைப் புதல்வனாலல்லவா, நீ இருமையும் அடைவாய் என்ன - நீ இம்மைப் பேற்றினையும் மறுமைப் பேற்றினையும் அடைவாய் என்று கூற, பெரிதும் நாண் அடைந்து - மிகவும் வெட்கமுற்று, மேலைக்கு ஆயினும் பிள்ளைப் பேறு தருதவம் புரிவேன் என்னா - மறு பிறப்பிலாயினும் மகப் பேற்றினைத் தருதற்குரிய தவத்தினைச் செய்வேனென்று, தனபதி தவமேல் செல்வான் - தனபதி தவம் புரிதற் பொருட்டுச் செல்வானாயினன்.

பெருமிதம் - செருக்கு. புதல்வற்பேறு மறுமைக்கும் காரணமாதலை,

"எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்',

என்னும் பொய்யா மொழியால் அறிக. மேலை - ஈண்டு மறுமை. (௫)

தன்பெருஞ் செல்வ மெல்லா மருமகன் றனக்கே யாக்கி
அன்புகொண் மனைவி யோடு மருந்தவ நெறியிற் சென்றான்
பின்பவன் வரவு தாழ்ப்ப மருமகன் பெற்ற வெல்லாம்
வன்பினால் வழக்குப் பேசி வௌவினார் தாய மாக்கள்.

(இ - ள்.) தன் பெருஞ் செல்வம் எல்லாம் - தனது பெரிய செல்வ முழுதையும், மருமகன் தனக்கே ஆக்கி - மருகனுக்கே உரிமை யாக்கி, அன்புகொள் மனைவியோடும்-அன்புகொண்ட தனது மனைவியோடும், அருந்தவ நெறியில் சென்றான்-அரிய தவநெறியிற் சென்றனன்; பின்பு அவன் வரவு தாழ்ப்ப-பின்பு அத்தனபதியின் வருகை காலந் தாழ்க்க, மருமகன் பெற்ற எல்லாம் - அவனது மருகன் அடைந்த செல்வ மனைத்தையும், வன்பினால் வழக்குப் பேசி - வலிமையினால் வழக்குரைத்து, தாய மாக்கள் வௌவினார்-தாயத்தார் வௌவிக்கொண்டனர்.

வரவு தாழ்ப்ப - நெடுநாள் வாராதிருந்தமையால். வன்பு - வலிமை; வன்தன்மையுமாம். (௬)

விளைநில னடிமை பைம்பூண் வெறுக்கைநன் பசுக்க ளேனை
வளனுமாற் றவர்கைக் கொள்ள வன்சிறை யிழந்த புட்போற்
றளர்வுறு மகனுந் தாயுஞ் சார்பிலாத் தம்ம னோர்க்கோர்*
களைகணா யிருக்குங் கூடற் கடவுளே சரண மென்னா.

(பா - ம்.) * சார்பிலார் தம்மனோர்க்கோர்.

(இ - ள்.) விளை நிலன் - விளை நிலங்களையும், அடிமை - அடிமைகளையும், பைம்பூண் - பசிய அணிகளையும், வெறுக்கை - பொருள்களையும், நன் பசுக்கள் - நல்ல பசுக்களையும், ஏனை வளனும் - பிற வளங்களையும், மாற்றவர் கைக்கொள்ள - பகைவர் கவர்ந்துகொள்ள, வன்சிறை இழந்த புள்போல் - வலிய சிறைகளை இழந்த பறவைபோல, தளர்வு உறு மகனும் - மெலிவுற்ற புதல்வனும், தாயும் - அவனை யீன்ற அன்னையும், சார்பு இலாத் தம்மனோர்க்கு - பற்றுக்கோடில்லாத தம்போல் வார்க்கு, ஒரு களைகணாய் இருக்கும் - ஒரு பற்றுக்கோடா யிருக்கும், கூடல் கடவுளை - கூடலம்பதியில் வீற்றிருக்கும் இறைவனே, சரணம் என்று - அடைக்கலம் என்று கருதி.

அடிமை - ஏவலாட்கள். வெறுக்கை - பொன் முதலியன. ஏனைவளன் - மனை, தோட்டம் முதலியன. (௭)

வந்து வானகடு போழ்ந்த மணிமுடி விமானக் கோயிற்
சுந்தர நாதன் பாதத் துணைதொழு திறைஞ்சி யார்க்குந்
தந்தையுந் தாயு மாகுந் தம்பிரா னீரே யெங்கட்
கெந்தையும் யாயு மென்று விரங்கிநின் றினைய சொல்வாள்.

(இ - ள்.) வந்து - வந்தெய்தி, வான் அகடு போழ்ந்த மணிமுடி விமானக் கோயில் - விசும்பின் வயிற்றைக் கிழித் துயர்ந்த அழகிய முடியினையுடைய இந்திர விமானமாகிய கோயிலில் வீற்றிருக்கும், சுந்தரநாதன் பாதத்துணை தொழுது இறைஞ்சி - சோமசுந்தரக் கடவுளின் இரண்டு திருவடிகளையும் கும்பிட்டு வணங்கி, யார்க்கும் தந்தையும் தாயும் ஆகும் தம்பிரான் - யாவர்க்கும் அத்தனும் அன்னையு மாகிய தம்பிரானே, நீரே எங்கட்கு எந்தையும் யாயும் என்று - தேவரீரே அடியேங் கட்கும் தந்தையும் தாயுமாவீர் என்று, இரங்கி நின்று இனைய சொல்வாள் - வருந்தி நின்று இத்தன்மையனவாய குறைகளைக் கூறுவாளாயினள்.

தம்பிரானாகிய நீரே யென்றுமாம். யாய் - தாய். மகனும் தாயும் வந்து வணங்கினர் எனவும், பின்பு தாய் இனைய சொல்வாள் எனவும் கொள்க. (௮)

என்மகன் றன்னை மைந்த னின்மையா லெவருங் காணத்
தன்மக னாகக் கொண்டு தகுதியா லன்றே காணி
பொன்மனை பிறவு நல்கிப் போயினா னென்மு னிப்பால்
வன்மையாற் றாயத் தார்க ளவையெலாம் வௌவிக் கொண்டார்.

(இ - ள்.) என்முன் - என் தமையன், மைந்தன் இன்மையால் - தனக்குப் பிள்ளை யில்லாமையால், என் மகன் றன்னை - எனது மகனை, எவரும் காண - யாவருமறிய, தகுதியால் - கொள்ளவேண்டிய முறைப்படி, தன் மகனாகக்கொண்டு - தனது புதல்வனாகக்கொண்டு, அன்றே - அப்பொழுதே, காணி பொன் மனை பிறவும் நல்கிப் போயினான் - விளைநிலம் பொன் மனை என்பவைகளையும் பிறவற்றையும் கொடுத்துப் போயினான்; இப்பால் - பின்பு, தாயத்தார்கள் - பங்காளிகள்,

அவை எலாம் - அப்பொருள்களனைத்தையும், வன்மையால் வௌவிக் கொண்டார் - தங்கள் வலியினாலே கவர்ந்து கொண்டார்கள்.

என்முன் நல்கிப் போயினான் பின் தாயத்தார் வௌவிக்கொண்டனர் என்க. (௯)

ஒருத்திநா னொருத்திக் கிந்த வொருமக னிவனுந் தேருங்*
கருத்திலாச் சிறியன் வேறு களைகணுங் காணே னைய
அருத்திசா லறவோர் தேறு மருட்பெருங் கடலே யெங்கும்
இருத்திநீ யறியாய் கொல்லோ வென்றுபார் படிய வீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே, ஒருத்தி நான் - நானோ யாருமற்ற ஒருத்தி, ஒருத்திக்கு இந்த ஒருமகன் - ஒருத்தியாகிய எனக்கு இவன் ஒரே புதல்வன், இவனும் தேரும் கருத்து இலாச் சிறியன் - இவ்வொரு புதல்வனும் நன்மை தீமைகளை ஆராயுங் கருத்து இல்லாத இளைஞன்; வேறு களைகணும் காணேன் - வேறு பற்றுக்கோடும் காணேன்; அருத்திசால் அறவோர் தேறும் அருள்பெருங் கடலே - அன்பு நிறைந்த முனிவர்கள் தெளியும் பெரிய கருணைக் கடலே, நீ எங்கும் இருத்தி - நீ யாண்டும் இருப்பாய்; அறியாய் கொல்லோ என்று - (ஆதலின் இதனை) அறியாயோ என்று, பார் படிய வீழ்ந்தாள் - நிலம்படிய வீழ்ந்தனள்.

தேறும் கருத்து என்பது பாடமாயின் தெளியும் கருத்தென்றுரைக்க. ஒருத்தி யென்றதனாலும் வேறு களைகணும் காணேன் என்றதனாலும் இவட்குக் கணவனும், வேறு துணையாகும் சுற்றத்தாரும் இலரென்பது பெற்றாம். அருத்தி - ஆர்வம், அன்பு. கொல், அசைநிலை. (௰)

மாறுகொள் வழக்குத் தீர்க்க வல்லவ ரருளி னாலே
சீறுகொள் வடிவேற் கண்ணாள் சிறுதுயி லடைந்தாள் மெய்யில்
ஊறுகொள் கரண மைந்து முற்றறி கனவிற் கங்கை
யாறுகொள் சடையார் வேதச் செல்வரா யடுத்துச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) மாறுகொள் வழக்குத் தீர்க்க வல்லவர் அருளினால் - மாறுபட்ட கொடிய வழக்கினைத் தீர்க்க வல்ல பெருமானது திருவருளினால், சீறுகொள் வடிவேல் கண்ணாள் சிறுதுயில் அடைந்தாள் - சினங்கொண்ட வடித்த வேல்போலுங் கண்களையுடையவள் சிறிய உறக்கங் கொண்டனள்; மெய்யில் ஊறுகொள் கரணம் ஐந்தும் உற்று அறி கனவில் - உடலின்கட் பொருந்திய ஐம்பொறிகளும் ஒடுங்கி நிற்க (ஆன்மாவானது சூக்கும உடம்பினின்று) அறியும் கனவின்கண், கங்கை ஆறுகொள் சடையார் - கங்கையாற்றை யணிந்த சடையினையுடைய இறைவர், வேதச் செல்வராய் அடுத்துச் சொல்வார் - ஓர் அந்தணராய் வந்து கூறுகின்றார்.

ஊறுகொள் - உறுதலைக் கொண்ட, பொருந்திய. உற்று - ஒடுங்கி நிற்க; எச்சத்திரிபு. கனவின் இயல்பினை "பொறிகளும் தமது சத்தி மடங்கி, அவை மடங்கவே. அவற்றின் வழியவாகிய வாக்காதிகளும் தமது சத்தி மடங்கி, அவ்விருவகை

(பா - ம்.) * இவனுந் தேறும்.